TO THE READER

KINDLY use this book very carefully. If the book is disfigured or marked or written on while in your possession the book will have to be replaced by a new copy or paid for. In case the book be a volume of set of which single volumes are not available the price of the whole set will be realized

SRI PRATAP COLLEGE
SRINAGAR.

LIBRARY

Class No. 891.441
Book No. S 52 S
Acc. No. 16054

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. ______ *Book No.* ______
Acc. No. ______

This book may be kept for **14 days.** An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. ____________ *Book No.* ____________

Acc. No. ____________

This book may be kept for **14 days.** An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

16054

891.441
S52S

الا ان اولیاء اللہ لا خوف علیہم ولا ہم یحزنون

کتاب مستطاب

ذکر الواصلین

یعنی کاشر

شرح ورد المریدین

در حالات و کرامات

حضرت محبوب العالم سلطان شیخ حمزہ مخدوم کشمیری قدس اللہ سرہ

من تصنیف

پیر غلام محمد شاہ صاحب شائق نوپورہ شاہ آباد

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب

مہاراج نیر گنجبازار سرینگر و مائسمہ بازار امیراکدل

سری نگر کشمیر

ہدیہ

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. ______________ *Book No.* ______________

Acc. No. ______________

This book may be kept for **14 days.** An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

16054

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شکر لس ذاتس کنوی ہم پیدہ کر کون و مکان
جن و انسان و ملائک ہم زمین و آسمان

شو ہ لس ذاتس ثنا از ہر زبان و ہر مقال
پیدہ ہم کر بحر و بر تہ دشت و ہامون و جبال

مور و مار و مرغ و ماہی ہم وحوش و ہم طیور
زیر و بالا پیدہ کر ہم رات و دہ ظلمت تہ نور

ماہ و خورشید عرش و کرسی نیز آں لوح و قلم
دوزخ و دیہ کا تمی جنت و درجا ہم

چار عنصر پیدہ از وی آب و آتش خاک و باد
رنج و راحت شادی و غم ظلم و احسان عدل و داد

فدہ ذرات جہان ہم پیدہ کر مست سر بسر
کوہسار و جویبار و چشمہ ہم سنگ گہر

سیر مردم بر زمین تھاون لشان کر و فر
بر سما سیر ملائک قدسیان پاک تر

پیدہ گو نور محمد ابتداء اندر وجود
نور پاکہ تھندہ لشہ سارو ی سیدہ موجود بود

باعث ایجاد عالم آں محمد مصطفی
از طفیلش بر مہ و خورشید جھوی نور و ضیا

سید الکونین ختم الانبیا شاہ رسل
صاحب معراج شاہد و سراج ہادی السبل

انبیاء روز قیامت سارین زیر لواء
غبطہ نن ساری نبی د لشت تھند نور عطا

ذاتہ سند محبوب سوی تہ برترین مطلوب سوی
بالیقین از آفرینش مدعا مرغوب سوی

از لعمرک جامہ بدر تاج آدت لبسر
خلعت لولاک و یاسین جوہس عمامہ تر

از مزمل جھوی قبائی نا زتس از لطف حق
از مدثر جھوی رس دا بر دوش اطہر داد حق

والضحیٰ والشمس نعت و وصف روی نازنین
سورۂ واللیل حاوی وصف موی عنبرین

در قیامت چھوی گنہگارن شفاعتگر تہ تھر
امتس موکلاوہ روز وٕت شفقتس بستہ کمر

یا الٰہی صد درود و صد تحیات و سلام
برروی بر آل پاک و اہل بیت او تمام

بر ابوبکر و عمر عثمان و حیدر یہ چیار
چار دیوار بنائی دین چھہ کیا تم استوار

چار یار با صفا انمی وسیلہ ای خدا
آل و اصحاب جناب خواجۂ ہر دو سرا

تھبہ غوث پاک تھاوم در امان از بلا
عزت دٕ ایمن اقبال و شفا کرتم عطا

حضرت خواجہ بخارا چھوم وسیلہ معتبر
در زمان با آبرو تھاوم بگلی بھرہ ور

شاہ ہمدان آن علی ثانی و شاہ دامیر
امن و آرامس مہ تھاوم اے خداوند قدیر

حضرت محبوب العالم شیخ حمزہ رہنما
تمسند وی مہ پاہس کرتم جملہ حاجاتم روا

در بیان ترجمہ میگوید

لیکھنس یتہ ترجمس گوم سبب یی العزیز
ہوشہ یسان تری وارہ پاٹھن بوزان اہل تمیز

از مریدان جناب شیخ حمزہ پیر ما
چند مخلص چھی پران ورد مبارک دائما

حضرت مخدومہ سندی چھی اباً عن جد مرید
آسمت اسلاف تھندی نکھ دان سعید

اتباعاً نیک اسلافن تھند خلف وولد
ورد ایمن ورد المریدین تھاوت چھو کیاسند

نظم و الفاظ و عبارہ گوک نہ سر زبان
لیک زمعنے چھہ بعضے بخبر تہ غیر زبان

یتہ نہ معنے آسہ معلوم کرچھو یتہ لغت بوزان
معنی و مضمون حرفس گژھہ آسن بوزان

عالمان کاملن لش کرمہ اکثر التماس
ترجمہ کاشر کرن گوژہ یتہ قصید من اساس

کرنہ اصغا کینہ ات منز عرض میانوی گو قبول
التماس کرمہ تکرار کینہ اک کرنہ قبول

مُفتين فتوي ضرورت وعظن افسانا
جهوي ٿن تت منز نفع نه سود با عنوانها

پير وقتڪ جهي پڇان تعويذ وسنده سهرجا
مال دولت جهي ڪماوان ٿين سبب لي اشتباه

ڪيئنه اڪسي ٿي دستن ڪرينه هرگز نه ٿيان
گو مه معلوم عشقه لشته خالي جهه لغوان الزبان

انه شريعت و نه حقيقت و نه طريقت معرفت
يت اندر ڪرمت بيان جهوي خاڪين وجهه پروبت

تڪيه هر فضل خدا ٿهاوم نه همت انه حال
هر نه مان انه اوليا امداد ڪوي ڪرمه سوال

حضرت مخدوم حمزه مين عرض ڪرمه بار بار
باطني امداد سوز نه بوم ٿيت اندر رغزم وقار

باطني امداد سوز ڪب ٿيا همه فيض و فتوح
ترجمه بامت ڪري هتو تازه شيلم جسم و روح

حاصل مضمون و نظم مه ترجمه گوته ادا
ترجمه بيريت لفظا گوي مشڪل سين سخنت ٻيا

آسو مطلب انديتي ڪرمه اظهار رقم
اهل علمين عرض هيانوي ٿيت نه ڪرنم ڪينه نه ذم

ته غلط فهمي مه گيتر آسه ٿيه ڪينه اختلاف
ڪهه حسب شيخ حمزه مه گترم ٿهاون معاف

آو گنج و نه هيوي شوق ستي گو بيان
امتياز و جه صله ڪر عشقسي ستين ٿيلالان

شارح ڪامل الڪو جهوي حضرت دائخ ودلونه
جهوي مفصل رتن شرح ٿمه ڪرمتوي وردو ڪه

حال و احوال جناب شيخ حمزه تت اندر
با مثال و با خصائص نمتي جهين سر بسر

طالبا گهرو جهه بدفت ڪريه حاصل عشق يهه
پيرو جهتن گوت ٻه جهوتن ته ڪيا ره شنخير

پر قصيده انه ته دل پيدي ٿهربان
پير ضامن جهوي هر جا پيره جهوي امن امان

شڪر لله حال مين هر لحظه نيڪو تر شده است
شيخ شيخان شيخ حمزه تا ابد رهبر شده است

شُڪر لله حال هيانوي ڪيا جهتريت ٿر زبان
شيخ حمزه پير پيرين هند ته مير ابن زمان

ساته ساته حال هيانوت جهوز فضل خدا
يام يا ورگوهم تنيوي رهنما و مقتدا

شکر للہ چھیم ستھاوت حال تہ خوشحال چھیم
پیر میانوی شیخ حمزہ کیا بو فرخ فال چھیم

شکر للہ حال چھیم نیکو تہ بہتر دمبدم
شیخ شیخان شیخ حمزہ پیر میانوی محترم

شکر للہ پیر چھیم یاور مہ در دنیا و دین
چھیم وسیلہ بہ کفیلہ پیش رب العٰلمین

شکر للہ رہنما و رہبر دنیا و دین
حضرت مخدوم حمزہ پیشوائی عارفین

ذات پاکن مرشد اسونا نہ یی ارشاد دین
باگراوان طالبن منز معرفت صدق و یقین

سنگ بنیاد سانہ ایمان پختہ تھوک محکم بدین
آیہ نور خدا اندر زمانہ در زمین

نعمت اسلام بخشک دولت ایمان بیم
سان دل از کفر و بدعت صاف تھاوک دمبدم

سان دل زنگار گون آس صاف انہ صیقل کرک
سینہ از کینہ غضب بخل و حسد خالی کرک

معرفت بخشک تہ ہاوکت براہ راست روہ
بیعت و ارشاد بخشک دولتا بانفع و سود

چھیم تو ہی شکر و ثنا ہردم پیران بربت آ پاک
پیر کامل سو نہ تم تہ شرکہ لشہ کرنس تو پاک

لاگیم چشمن ہند اتیکوی مہ سرمہ زہ و دیر
لگاش چشمن آم ڈیوٹھم راہ حق اندر نظر

دیدہ بینا تہ کنن زہ تہ لومہ بکیم ہوش آم
عشق مولٰی یدہ در دل گو تہ عشقک جوش آم

حمد للہ چھیم سعادت لحظہ بہ لحظہ ہر آن
یام یاور گوم تیوی پیر رہبر پشتیبان

شیخ شیخان چھس لقب تہ وقتکن شیخن چھ پیر
طالبان چھن آخراند و پیر چھن بدر منیر

واتناوان چھ ہی مریدن قرب درگاہ خدا
حاکم شہر ولایت موصل مطلوب ہا

مجتہد کامل مکمل مرشد آگاہ دل
مقتصد در امر دین و شرع با دل مستقل

یافت چھن رہنمائے آن غازی سلطان دین
پہلوانے در جہاد نفس زور آور شدہ است

بامیر حمزہ ہمنامی لبن گو نامدار — در جہاد نفس غازی پہلوان وزوردار
آن امیر حمزہ لُس چچہ بابہ آسوی حضرتن — ازیئی عشق نبیؐ یہ تم فدا کر جان وتن
جنگ کرن باکافران تم ازیئی دین رسولؐ — تم لبن درجہ شہادت رحمت حق جوس نزول
کافرن سیتن کرن جنگ ازیئی اسلام دین — نا وآمنت تت جہاد اصغر ازسر اردین
نفس سیت جنگ کرن تت فی بیان جیئی ٹہ جہاد — تت جہاد اکبر آمت نا وبوزای بامراد
ئی جھو فرماوان جناب حضرت خیر البشر — زئی جہاد آمت بینا وبدرن ای نامور
اک جیو اکبر یاک اصغر ناوہ کین دونوی جہاد — شرح تت یانی کران جوی مصطفےٰؐ لبط وگشاد
جوی جہاد اصغر آمت نام جنگ کافران — جنگ اصغر کر امیر حمزہ نی گو کامران
جنگ اکبر گو بلاشک سیت نفس جنگ کرن — نفس مارنا دررہ عشق خدا مولی سرن
درعبادات وریاضت ماروم نفس دغل — گو سواقلیم دلک حاکم بنیو عالی محل
حضرت مخدوم حمزن جنگ کرن بانفس غود — ئیل دریا دخدا تم انوتہ گولس معتمد
شیخ حمزہ بامیر حمزہ ہمنام گو ازان — تابع دین پیمبر آیش دو شوی ہرزمان

الذین جاہدوا خواندہ جو سعی وجہد کردہ
خی منودش رہ لیس ہادی بحر وبر شدہ است

الذین جاہدوا بوزن کرنا سعی وتلاش — درعبادات وریاضت دمبدم بنجواب وآتش
ہا ولس فدا تن بنت وتہ سین ساعی بجان — رہنما در بحر وبر گو مقتدائی مخلصان
والذین جاہدوا جوی نص قرآن وارہ یر — کیا جو فرماوان خدائی پاک قرآنس اندر
لس مجاہد لاگہ آسی قرب حق ترانڈ ان امم — تس خدا وتالےوہ یانس کن تہ سیدی نکینام

گو مجاهده نفس ته تکليف ٿياون روز و شب   در عبادت و رياضت از همه عيش و طرب

ناز و نعمت دور ٿياون نفس نرسته ابتدا   آخر ان مالک کري لٿس بر همه اشياء خدا

استقامت چُون نمود اندر عمل دريا علم

علم مالم يعلمش حق ڏو اڏو دين پرور شد است

استقامت ڏي عمل ڏيا علم شايان کرک   علم مالم يعلم حقن ڏنو کهه حفظ دين سرک

عالم کامل ٿين ته در عمل گو بي نظير   علم غيبي ڏنو سه ذاتن ڏينگوي گو دستگير

علم ڪلک گو سو مالک عالم غيبک خبير   ڏينداڙن سايه سر دين پناه ۽ روشن ضمير

علم موجب ٿيم عمل کريو لس تقوى شعار   علم مالم يعلمس منز گنڈه ماهر نيک کار

در عمل لُس استقامت ٿياو ۽ رفتي مستقيم   کره عطا لس علم مالم يعلم آن ذات کريم

حضرت سُلطان سانوي مرشد و ملجاي ما   استقامت در عمل ته ما علم آسک بجا

چُون خدا علم لدُنّي کرد تعليمش ته ٿهه

بهر اسرار الٰهي عالمي ماهر شُد است

از خدا علم لدنّي گوس حاصل باکمال   گو بر اسرار الٰهي عالما با وجد و حال

يله حقن علم لدني از مُحبّت ز انرا و   با مُهارت عالماه گو سر حقن لتس پُوريا ٻه

ماهر علم لدنّي بيگمان ساري ولي   واقف اسرار باطن در خفي و در جلي

ماسوى الله ترک ٿيم کر با خدا پيوسته ٿياو   باليقين علم لدني لتس ز حق حاصل ٿيو و

از همه علم لدني افضل و اولي چوئُلس   علم ظاهر ته مقابله زانتن گو ياکه خس

در مثال علم نقلي مولوي رُومي ڏنان   آب آست چُون تيمم با دم قطب زمان

آب ست جهڙوي تيمّم کالعدم بي اعتبار   علم ظاهر جهڙوي ٿئي کن کالعدم نشن زنهار

احمد حنبل ته يحيى ابن مُعين با اتّفاق   نزد آن معروف کرخي يله گثران از اشتياق

گرتمن اشکال گژھی گونہ مسلس منز عیان — حضرت معروف سنی لَش اختلاف آسو کژلان

احمد حنبل تہ یحییٰ آس عالم باکمال — در علوم ظاہری آسوک نہایت قیل وقال

اہر علم لدُنی حضرت معروف آسو — عالم ظاہرتمن نَش اُنہ نسبت مخفوف آسو

صوفیان صاف باطن اہران علم غیب — مالکِ مختار آمت در ہمہ بے شک و ریب

حضرت مخدوم حمزہؒ صاحبا فرخ سیر — چھوک علم لدُنیؒ باومت از لطف و مہر

مُشکلات واقعات سالکان راز ین سبب
بیش او تعبیر کردن اسہل وایسر شدہ است

ہمانی منز سالکن ہم واقعہ آسی گژھان — سہل تہ آسان یا ٹھن آس تعبیر بیسنان

سو تعبیرات و تاویلن اندرتس دستگاہ — علم تعبیرک معلّم واقف سرِّ الٰہ

وانی تعبیر تس نش سہل تہ آسان آسو — آسو یہ مشکل طفیلہ بھنہ سیدان سہل آسو

بَک وراثت یوسفؑ صدیق منز گژھ ھول — گےنبت کامل معبرّ ازہمہ اہل عقول

رونشن نو انہ قرآن گشت وسیم اسرار آن
ہم خوصش بید وسیم الفاظ آن از سر شدہ است

سو قرانک تمن نش نورتہ اسرار نن — یم نہ بیرس آس بیرزنان آسمت کتیاچہ ران

تہ قرآن سرّ قرآن آسو تس روشن تہ صاف — حفظ قرآن مجید آسوک تہ در معنی کشاف

تہ قرآن گوک روشن بر سر اسرار آنی — خاصیت ڈیٹھک تہ تھاو کیہ تہ تس سارہ قرآن وی

ڈآسک در تلاوت خاصیت ہم بشمار — باطنی اسرار آسی نن گژھان تس یار بار

او شریعت راست ناصر در طریقت مجتہد
بحر اسرار حقیقت صدرا و مصدر شدہ است

آسو شرعس را اچھ تھاوان بلکہ زیبائی دوان — در طریقت آسو کامل آفتابا ھیو شوبان
سینہ بے کینہ ہندوی جیوی حقیقتکن سرن — ڈخزانا نور حق تس آسو از سینہ ہرن
ئی جیو فرمامت نبیں جیوی شریعت قال ہیانو — قول آنسر و حقیقت سر طریقت حال ہیانو
با شریعت زان تھو پور در طریقت تھو قدم — سر حقیقت از دل و جان کرتہ تھر دیج علم
ئُسنہ شرعس ئُ ود پابند از طریقتنہ سو — از حقیقت رُ ورہ خالی جیوش خوش از الودھ
جیوی بنان انسان کامل سگیمان ازچار چیز — یاد جو شوی چیز در دل تھاوای جان عزیز
قول نیک و فعل نیک و خلق نیک و حال نیک — ظاہر و باطن جیہ جو شوی چیز از ہر چیز نیک
حضرت محبوب العالم در شریعت مُستقیم — در طریقت در حقیقت لسن علیم و بالسن فہیم

با ریاضت ساختہ علم الیقین عین الیقین
پس ہم از حق الیقین از لطف حق حق ور ہدا

یام تم علم الیقین عین الیقینس طی کرن — تا تس حق الیقین از لطف حق حاصل سئن
زانو تم ذات خدا تہ مانو تم سوی الیقین — در صفات و ذات فانی معنہ در حق الیقین
از ریاضت لبو تمو علم الیقین عین الیقین — گو خدا تس سی مسلیت واتو در حق الیقین
یلہ موصوف گو باوصاف خدا محبوب ہا — مورد لطف الہی منعم و مطلوب ہا
در بقا حاصل بقا گوسن ود باقی بر دوام — از انا اللہ دہم جون در بقا آمد تمام

در ریاضت سالہا تنہا دہ پہلو بر زمین
حاصلش این تہ شاہ جون ذکر و آسہر شتا

وا رہن ور ہسن ہمہ نار کتن نہ تھاوک بر زمین — روز و شب یاد خدا لیس آسو شاغل شاہ دین
وا رہن سالن نہ منیس بٹ نہ تھاوک راہ تہ تن — در ریاضات و عبادات خدائی ذُو المنن

روزہ داری آسن وسن بیداری شب
چھوی بیداری نشان تہند مرتبہ تہ تہند کمال
باوجود رتبۂ عالی جناب مصطفیٰ
تیوت آسن بیدار آسان رنماز و در قیام
ات کرامانس کمالس گیہ وارث اولیاء
ڈاڈ کرمتر کاملو نیکو چھیہ یوان چیزن اندر
کم کلامی کم خوری تہ کم شونگن گیہ تریہ چیز
آسون بیدار نیکان چھی کران ذکر خدا
نفل دو رکعت پریالیس وہ رہیان نصف شب
حضرت شیخ جنیدن انہ چھا یلہ کروفات
عرض کرنک کیا معاملہ کر خدا ین تو سہ ست
فائقہ جاہ عبادات و اشارات عجب
ندہ اخلاص بیدار گی لیس منز شب
حضرت مخدوم حمزن لس تراون نہ لر
بود بیداری اکر یلہ رتبۂ عالی لبک

گوس حاصل مرتبۂ عالی تہ واتو ات مرتس
چھوی بیداری گفران رضی خدائے ذی الجلال
در تمام شب ستھار آست کران یاد خدا
ورم دریائی مبارک گوس ظاہر ای ہمام
عمرہ بیداری اکر تہ رود دریا دخدا
انہ رسول اللہ تہوی امت چھوی جان بدیہ
کم ہین تہ کم تھون صحبت بہ ہر دم العزیز
خواب تہ آرام تراوان بھر مولیٰ بے ریا
بہتر از دنیا و ما فیہا اوننان شاعرن
اک بزرگن خواب ڈیوٹھن وچھن شیخ خوش صفات
تورہ فرماوس جنیدن کیا دنی حالا کیت
فائدہ کینہ ذ تو نہ تمم عمر از نماز نصف شب
تہند مقام لس گژھ تہ حاصل واتہ عالی مرتبہ
در تمام شب کران ذکر خدا سر وجہر
عزت دارین سعادت از خدا حالی لبک

بود ہر غ روح او وا منظر عرش آشیان
لیس ہمہ بیا بیقرار از شوق آن منظر شد آ

سو تگھند مس روح یا کس عرش پاکس ٹٹ تیذ
اشتیاقہ احتراقہ سیت گوس بیقرار

مرغ روحس آئو آسک منظر عرش علیٰ ‌‌‌‌ | ذوق سیتی بیقرار آس شوق از عشق خدا

سالکن اندر سلوک آسلئہ استعداد پورو | از قرین جذبۂ حق وات عرشنٹ ضرور

اولیاء سالک بلاشک جی سلوکک راہ دان | جی کران سیر و سیاحت تم بعرش و لامکان

بالیقین روحس جو اصلی عرش اعلیٰ جای خاص | منز وجودس جھوری مسافر دنیو جیوس اختصاص

اولیاء جی مضطرب آسان توری اندر زمین | روح پاکن ھمیشہ نی جی کل با آن عرش برین

حضرت محبوب العالم پیشوائی سالکان | جذبۂ حق گوک نزدیک گیہ توری عرشس لکان

عرش پاکس نٹ دا پاکس از ان آسوک قرار | آئو اصلی مرغ روحس عرش آسو کہ مرغزار

بازیران در سلوک ائتا مقام اصل رفت
از جناح جذبۂ حق چون بال و پر شد است

ووفہ وان بیزا سلوکس طی کران در ہر مقام | تا مقام اصل وات گوتہ حاصل جیوس مرام

شاہ بیزا منز سلوکس کرنہ پرواز ووڈہ | اصلکس عالی مقامس منز گژہت پیوہ پیرو

لولہ نارس للہ ہاوان زاول تا بسحر | آسو از جذبات حق سوی ہر زمان با بال و پر

طیر طور جن و طور نفس و قلب و روح و سر
ہم خفی کردہ بغیب الغیب ہم اطیر شد است

طور جن و طور نفس و طور قلب طور روح | طور سر طور خفی ہم طور غیب الغیب صنوح

گیہ یمی اطوار سبعہ سالکن ہم شت مقام | در مقامات سلوک لئہ طی کران عالیمقام

نیس متابعت کردیس ہمہ قول و عمل | ہمیت بیر کمل کرہ حاصل بے کسل

دنیا و دین ... تابع سوی شیخ | خواہشاتن نفسانی تھاوہ کرت جا میخ

اوّل آداب شریعت کرہ حاصل اتمام — در طریقت ورزہ توبہ تیہ مستقیم و مُدام

حرص و آز و عجب و کبر و بخل و کین خشم و غضب — سارا اوصاف ذمیمہ تراوہ بکسو از ادب

نفس و شیطانس بجیس زہد و تقویٰ تھاوہ قید — دہ توکّل روزہ قایم انہ خدا بیم زاہید

انہ فضول غفلت و ہفوات یلہ دل تھاوہ صاف — امر حقس کرہ تسلیم دہ انہ علم قناف

با خلائق سوی علائق ترٹہ کیم التفات — روزہ دائم دہ مناجات خلقی یا کذات

عزلتن منزل روزہ دایم آسہ تنہاتس قرار — ناکسن نشہ روزہ بالکل وتر کرہ تر فرار

مست تخمورا آسہ دایم انہ شراب سلسبیل — دل تہ روح با عشق مولیٰ تھاوہ عزم رحیل

آسہ دہ ذوق شہود وہم تجلیات حق — دہ عنایات و ہدایات خدا آسی غرق

یم سب اطوار سبعن جیی بلا شک العزیز — ہوشہ روزت دارہ تھو دھیان دل و جان

طور سبعن آسو فائز حضرت سلطان بانو — زانسب آسو دہ زمانہ سالکن منزل و بانو

ات سلوکس جیوس مبارکات مقامس مرحبا — آفرین شاباش انہ جان آفرین شام و صبا

بیجر کیا بوزہ کیا گو طور سبعہ غیر قال — جیہم مرہ لا علمی گمت جیوس ات الندیر لنگ وال

حضرت دہ اودخا کی اطوار سبعہ دہ شرح — تم کھیہ فرماو انہ فضل و چہرہ رسیدی منشرح

سیر کردہ عالم جبروت را ملکوت ہم

بانہ دہ لاہوت مرغ جان او اسیر شد است

عالم صوری و معنی عالم محسوس و خلق — عالم ارباب ظاہر عالم اعضا و دلق

ات دیان ساری تحقیق عالم ناسوت گو — عالم قلبی و معنی عالم ملکوت گو

ممکنات و ماہیات و کلیات و ملک روح — معنی بمعنی و غیب جبروتش فتوح

آں مکانی جیوی شان آن بار تعال — تت دیان لاہوت ساری صاحبان جذب و حال

عالم ملکوت و جبروت عالم لاهوت زان
شاهباز عالم لاهوت هشکیبر سانو

اندرین عالم گذران جهوی کریر سیر باگمان
غوث و قطب و قطبیت ته انس سیار وکی سوی زان نو نو

ما نشان سیر محبوبی بسیرش یافتیم
زانکه کشفش از عبادت بیشتر مظهر شده است

سیر محبوبانه سیرش لبوته اسه گوتی عیان
از تولد خرق عادت آیه از شیخ زمان
اجتهاده بروتے آسوک کشف حاصل گوتنو

کشف آسوک زیاده ظاهر طاعته بروٹی گزاران
مهده چه یانن چهواتپٹ قصه مشهونده مان
تهده عنایت از خداوند آله جهک آمتوی

هوشش در دم خلوت اندر انجمن هم حال او
او هوبی هم بخلوت هم بصحبت فی رشد است

حال آسوکه هوشش در دم خلوت اندر انجمن
ظاهر آسان جماعت باطناً دریاد دو
ظاهرا سیر زمین و باطناً سیر سماء
اندرون سوآشنوه بیرون بیگانگان

تربیت کره ون بخلوت ته بجلو مخلصین
حجره یا کس منزه بیت ته عزتو سیر یاک او
گفتگو آسوک بخلقان باطنی ذکر خدا
اینچنین زیبا روش کم می بود اندر جهان

هوشش چه بود هست طی اسو شهودش دائما
زانکه بینا دیده سرش به بی بصر شده است

هوشش کیا گو ذات فانی کرکه بذات خدا
هوشش کیاه آسک همیشه آس هم اند شهوده
آنه سمعا و بصرا هم زبان دست و پا
دو شناره کھن لی بصیره چشم اولیا

غیر حق مشهود لتس کره آسو کنیه انداموا
کھن بی بصر بچشم پاک بینا دیده وجونه
بر محبوبان عنایت تی تُنان باتی خدا
چهوکه بی السمع کنن هوشنا درگاه خدا

عارفست وہ کاین ڈبائین نہ سرّ وحدتش
نیست مانع صورت جزیک سنگر شدہ است

تم جیہ عارف کاین ڈبائون نہ سرّ وحدتش | ظاہری چیزن کرکرنہ کینہ تہ ٹھورتہ کشش
دل بجانان ڈر شہود آسو کہ تن خلقن اندر | ماسوی اللہ ترک کثرت گرچہ جہوک ٹبہ کرد فرد

مُخلصان را صحبت اوموجب جمعیت است
تائبان را بیعت او سدّ اسکندر شدہ است

بخشہ جمعیت مُریدن صحبت شیخ زمان | سد اسکندر جیہ بیعت تعہ والن ہر زمان
پیرہ سنز صحبت کران از دل پریشانی دُوہ جیہ | بیعت شیخ زمانہ حفظ حق تہ تہند حضورہ
پڑھہ والن جی کران صحبت لتنز آباد دل | مخلصن اخلاص کوی ساما نہ روزان مستقل
لینہ بیعت آہ سہ کرسوی ڈرہ ڈ امن امان | بیعت پیر مکمل حفظ و امن جاودان
پیرہ سنز صحبت ائہ جمعیت کران حاصل دلین | صحبتہ سینتہ غم زلان تہ سارہ بیماری بلین
ملک عرفانک سکندر پیر تہیم صاحب جلال | تمسنزی بیعت بنان دیوار ہن قیل وقال
نفس تہ شیطان دشمن جی مخالف گمان | پیرہ سنز بیعت تمن دیوار حائل درمیان
کیاہ کرن اعداء دین لیس آہ نعت صاحب فنق | معذرت نوہ اسن مریدن ہیوی سٹھاہ لجو شفیق

سالہا شد رخصت ارشاد و بیعت یافت لیک
محترز از شیخی و بابائی و لنگر شدہ است

رخصت ارشاد آسو کہ واہین فوہ نہ جعول | بیعتک دروازہ وتھ تھاوک آہ ہی اہل قبول
آسوان شیخی ڈبابائی کران ٹیر احتراز | آسو از لنگر سٹھاہ بیزار آن صاحب نیانہ

کاملو بخشک اجازت لوکنی ارشاد کر | بیعتک ارشاد میولک از مشایخ بیشتر
بیعت وارشاد لوکن گے کران تم سالہا | بیعت وارشاد میں اندر آسو کامل بے ریا
شیخ وباباتس ونن آسوی سٹھا ناخوش دلس | خانقہ تہ لنگر آسن نفرت کلی چہ لتس
شہرتہ سمعہ ریا نشہ آسن بالکل مجتنب | آسں پُر اخلاص ہستی آسں شرعس شر محب

بیشتر خواہد ملامی و خمول و نیستی
گرچہ اندر عالم ارشاد سر لشکر شد است

زیادہ آسی تم ملامت جو تہ گمنامی شیر ہان | نیستی نرمی سٹھا آسک نہایت خوش گذران
بالیقین سردار اندر عالم ارشاد آسو | شہرتہ مشہور آسننہ لشہ سٹھا آزاد آسو
پادشاہ آست فروتن آسو کیاآن ارجمند | حرمت واعزاز آست نیستی آسک پسند
سالکان کاملن ھندی جو دستور ادب | آفت شہرت بھوان آسں و ریا نس زعجب
الخمولۃ راحۃ ملحوظ آسوک در نظر | بالیقین الشہرۃ آفۃ دھیان آسوک مختصر

تائبان صادقان را میکند توبہ قبول
طالبی کو یافتہ و تلقین ذکر از کرشد است

توبہ والن آسں ہر زیارن کران توبہ قبول | آسو لیس طالب تمس تعلیم وتلقین گو حصول
تائبان صادقین ارشاد بخشان زود تر | عاشقین تہ مخلص بیعت کران با کر و فر
ہم مریدن ذکر لب از پیر کامل در زمان | جان دولہ وا اکر فیولتن باہمہ اعضا از ان

وِرد و ملک و دعاہائی معظم بیشمار
ہر کہ ورد از وی حوالہ یافت مستنظر شد است

آسں اکثر لتس دعاتہ ورد حاصل مستجاب | آسو وردن تہ دعا ان منزر سٹھا اتس فتح باب

آسو لیس ورد و وظیفہ دعا تلقین کران درجہان سوی صاحب تائید و عزت چھوی نشان
بانہ وردن تہ دعاین آسن مالک باکمال در تصرّف آسن لیس ریا کی دعا بے قیل و قال
لیس کران آسی حوالہ ذکر و تلقین و دعا در ہمہ منصوبہ سیدان تہ مظفر جابجا
ورد و دعوات اند طالب بنان کامل غرور منتہی سالک بنان صاحب نفی روشعور

آفتاب عالم ارشاد و تکمیل است لیک
ناقص از نقصان خود خفاش وش اعمی شد است

آفتاب عالم ارشاد گوی آسوی چھوی نور راتہ کیلس چھوی انوٹھ اتھہ کرِ ڈاشی سو نور
اعتقاد کی نقص لیس آسی تمس دس قصور اچھہ وٹت چھوی راتہ کیلا تس عقلہ نکیس فتور
تمس حاصل کر چھوا ایمان لیس حاصل اعتقاد اولتس عنز تکنی بازاسی کامل کساد
پیر کامل عالم ارشاد گوی چھوی آفتاب نور ہند عالم روشن کران آب و تاب
بیخبر محروم روزان اند فیوض کاملان نقص سیتی در حق ایشان چھہ آسان بدگمان
مرشد کامل بلا شک چشمۂ بحر کرم طالبس اند تیرہ گی بخشان صفائی دمبدم

کشور کشمیر او را مولد و مسکن شده
مولد این مخلص او ہم ہمیں کشمیر شد است

منز کشمیری چھس سکونت چھس تولّد در بحر بابہ بڈ بابہ تیت چھوس چھوک نکیر بوزم خبر
زینہ گیرس منز چھو گام اشتہر تہ بنام والدین حضرت سلطان تیتہ تھاون امقام
بابہ عثمان بابہ آسوک صاحب فہمین و ذکا عالما اند شریعت صاحب ورع و تقی
آسو زیو رینہ بڈ بابہ تھند صاحب وقار زاہد پرہیزگار اصاحب جود و نثار
شیخ حمزہ سیتیت اوشہر تر اوسن اڈہ بل روز و شب درس علوم ن رود منشاغل باعمل

آسن قرآن مجيد ذاتان پر تم با اصول
قاري القرآن ٿين اٿس آسن حيران ٿيو ل

ٿي سبب شهر ۾ ينڪ جهوڳ گنيت انجا مقيم
تا ڪه ڳيه مقبول درگاه خداوند ڪريم

در عبادات و رياضت نيڪ سبقت پر تمام
لوڪ ٿيا حيران ڏسين ته جيڪه آن مرد ڪرام

رينر بح لوڪن ۾ ڪٿيا هو مولي ات لبان
آس اسلام ڪي ڪيان تبليغ ز جان و زبان

حضرت داؤد فرياد ان جهو فخر الكلام
جهيم لشاشت فرحا حاصل دل ٿين ٿيو تمام

يته آسان پر ڪامل جهوم مرتبت جهوم ز ادو لوم
پير ڪامل شهر ٿيو ته ڪاشر شڪر آن ذات قيوم

شاه ڪشو پر ميانوي بو رعيت ات مقيم
چولن ڪه ادرت پر ۾ تل آغه جهوم غوث ڪريم

اين گواهي كو بهر محضر دهيدي جن و انس
كاين فقير از جان غلام آن نكو محضر شد است

جن و انسانو گواهي ٿي تو در پير مكان
جهوس غلام داغدار آن نكو محضر بجان

حضرت مخدوم حمزه جهوس غلام داغدار
جهيم غلامي كهر نيمز از شاهي ننگ و عار

از محبت جهوس كران دعوي تو اشيخ كبار
جهو فنا در عشق پير خود اش با صد افتخار

ليس الكهاز هانڈان آسي عزت دنيا و دين
سوكي بنان از جان غلام آن نكو محضر ٿين

پير ٿين حقاني آهت و هت لازم پيروي اش
زانكه از بهر سلوك او راست مستطر شد است

پير ميانوي پير حقاني جيه لازم پيروي
دهكمي ته استقامت خاص جهيس پيروي

پير پر حق جهوم كرن اتس پيروي جهوم فرض عين
درزمانه حق شناس سند بلاشك زيب و زين

سالك صادق بلاشك واصل قرب خدا
سالكن عارفن سند پيشواته مقتدا

حقانی پیو لازم برت اکس ناظرن بجان ‌ ‌ پیر حقانی مریدیں سوی حق بیشک نوان

پیران طریقت تم تیه حقانی اصول ‌ ‌ جهی تحقیق در همه علم و عمل اهل عقول

س تحقیق آسه زاری حق و باطل کفر و دین ‌ ‌ پیر حقانی بان الستن واره نورانی خوش لقین

س موافق آسه دائم روز و شب باکار شیخ ‌ ‌ پس اطاعت تهاوه لازم بر همه گفتار شیخ

روی نه استقامت آسه الین هر امور ‌ ‌ معرفت حاصل گذریتن نه سوی از اهل نور

ضرت مخدوم حمزه پیر حقانی جیو سانو ‌ ‌ پیروی واجب اسنری سر فدا تس زود ته کرانو

وقت بیعت جون ید بیضای آعیسی نفس

داد دستم در زبان دل زنده وانور شد است

قته طالبن ته مخلصن بیعت کران ‌ ‌ ید بیضا ته دم عیسی مه گو آذم عیان

بیعت جون ید بیضا تهول لسین دیابک ‌ ‌ از ید الله فوق ایدیهم سهو یدا تابناک

تهای پاک پهندی ست د قدرت بالیقین ‌ ‌ از ید الله تی جیو واضح نورانی مرد لقین

تک ثمره رضای حق رضای مصطفی ‌ ‌ بیعتس کر استقامت روز عهدس باوفا

دی علی مرتضی ادی جیه فرواان خبین ‌ ‌ کرم بیعت با رسول الله عطا گوم عز دین

قته از سر دبا مره لگ اکبر ت لباس ‌ ‌ باادب روزت بخدمت او ره کریک التماس

لباس لاگنس منز کیاه جیو با مصطفی ‌ ‌ گروه شفقت و نکنس مه گو عطا بنه خلعتا

یه صله در میان سنی جیو فرمادان خنا ‌ ‌ بهه ارباب طریقت رو دسنت رب جواب

جنک آیات پرته سورة الفتح س اندر ‌ ‌ کنهه کنن ارشاد بیعت آو از خیر البشر

بگمان آ سنتس وارث بیه ساری اولیاء ‌ ‌ بیعت و ارشاد بر اندر آس هم صحابه ولا

این کُلاه و پوستین وین خرقۂ پشمین کہ داد
نیزہ را بہ از قبائی شاہی و افسر شُدست

مَنز خرقہ دُگت تہ این کُلاه و پوستین
چھوم مے بہتر از قبائی شاہی و تاج زرین

خرقسی جُبّہ چھیوم مے نفسکِس خنگس اندر
چھوم عصا دردست نیزہ چھم کُلاه بر سر سیر

اک کُلاه آتہ او جبرئیلؑ دیتہ اکہ سوئی رسولؐ
چھوہ عطا از ذات باری یا محمدؐ کر قبول

بر سر پاک این کُلاه پاک تھاو و زود تر
بعد ازان پیس خوش گھری لَس کر عطا ای پیغمبر

چار پر گالہ کلاه پلہ رٹ تمو از جبرئیلؑ
بر سر پاک تام تھاو ک خند گالہ بے قال و قیل

چو پر گالہ کر تقسیم چون یاران اندر
تھو تمو بر سر زا مر حضرت خیر البشرؐ

رود منون طریقت بہر شیخان کرام
بھرہ ور گیہ ایت اندر ساری بزرگان نیکنام

حضرت مخدوم حمزہؒ شیخ دین و دین پناہ
بخشہم مے پوستین و خرقۂ پشمین و کُلاه

این کُلاه و پوستین تہ خرقہ مے کر ہم عطا
چھوم مے بہتر از قبائی شاہی و تاج و لوا

سایہ پر چھوم روز محشر آن کُلاه نازنین
خلعت ایمان در بر خرقہ تہ آن پوستین

در تہ پا د نفس شد چون جُبّہ این خرقہ ام
ہم عصا چُوں نیزہ و این طاقیہ مغفر شدست

خرقسی جُبّہ چھیوم مے نفسکِس خنگس اندر
چھوم عصا دردست نیزہ چھم کُلاه بر سر بر

نفسکس خنگس اندر بو گژھتہ آسہ سخت گیر
نفسی پامال کرت در ہوا گوھتہ اسیر

بو مشرف گوس کرنم بیعت و ارشاد زی
خرقہ تہ عاصہ کلاه تہ بخشہم جود و سجود

گوس نفس سٹ بو غالب کرمہ تس قہر و غضب
در ہلاکت پیو تہ دائم رود اندر یاد رب

ن مہ با التسلیم پتہ ا نہو او حرص دور تہ
فیض صحبت گوم حاصل گو مے دل پُر از سرور

آن مُصلاّ و عبائی فقر کان لطفم نمود
بهر جنگ نفس سیحون قیزم و خنجر شُد است

آن مُصلاّ لیس سه بخشا گئس بنیم یرپ بیتر
تیز رفتار اُونٹ ناہ زن گیمہ حاصل بامنز

آن مُصلاّ و عبا لیس بخشن پیرن بر فقیر
صاف تھولس زہ سوا و خواہش نفس شریر

حضرت مخدوم حمزہ مرشد بادستگاہ
در گلیم و خرقہ بیشک آس اسان گاہ گاہ

حضرت داود فرماوان کہ اَکہ شیخ کریم
ڈاف تراوت و چھم لیوز کی آس دز زیر گلیم

رَوہ پلوا آس برٹ ہت رُود مت در خواب ناز
غرق در نور خدا کیاہ آسو اَن گردن فراز

از امیر خسرو دہلی مہ اک بیت یاد آم
یام یاد آم تام سپدیس شاد دل ای نیک کام

مرد پنہان در گلیم و پادشاہ عالم است
تیغ خفتہ در نیام و پاسبان کشور است

خرقہ ید ظاہر بر گئن معنیاتم بادشاہ
ظاہر و باطن جہانک بادشاہ پشت و پناہ

ورد کان کرِہ حوالہ ذکر کان تلقین نمود
آن کمان و تیرو ہن شمشیر بار ہو شدہ است

ورد لُسیں کرِم حوالہ ذکر لیس تلقین مہ گو
زن کمان و تیر تہ شمشیر نفسس ہیٹ مہ ہیو

و چھہ مہ خوالیس منز دوہہ اکہ ہم اکٹھی ساجان
بر کمر شمشیر لستہ ہم بدست تیر و کمان

در حضور پیر کامل پلہ کروم ظاہر یہ خواب
آس تعبیرس سٹھا واقف تہ فرماون جواب

ذکر حق تہ ورد اعظم بمیم ورد و دعا
یم پیران چھوک چھی تمی شمشیر و خنجر نیزہ ہا

ازہ باطن نیو مت نازہ چھوک با سلاح
درمیان طالبان بیشک گومت اہل صلاح

فصل اشارتی باآنکہ حضرت شیخ حمزہ را تربیت و خلافت و اجازت در ارشاد
کہ عبارت است از تجیب محبوب حقیقی در دل طالبان صادق و قبول توبۂ ایشان

وتعلیم ذکر وبیان اسرار برسالکان لائق از مخدوم شیخ جمال الدین است کہ وی خلیفہ خانوادۂ مبارکۂ جامعیہ قطب العالم حضرت مخدوم جہانیان سید جلال الدین بخاری قدس سرہٗ واعتماد بر مشہوریت مشائخ این سلسلۂ شریفہ اکتفا بذکر بعضے ایشان بحیثیتکہ متضمن نوع فضیلت واعتصام بدلیل ارشاد این عزیزان بودہ کردہ آمد

اوبارشادہ شیخ المشائخ قطب حق
بندگی سید جمال الدین بحق رہبر شد است

آسوس ارشاد از سید جمال الدین چنین — طالبین مخلصین رہنما در راہ دین
پانہ فرماوان جناب شیخ حمزہ شیخ دین — واصلا پیرا مکمل گوڑھیمہ آسون بالیقین
ات خیالس روز و شب آسوس لو آسان ام — تام خوابس منزہمہ لو زم شوسان روزای
باخبر بوز فضل حق سیدی ستہاہ مہربان — چانہ بابت صاحبا اک سوز داتن این زمان
کاملا شیخا محقق خوش حسب والانسب — عارفا عالیمقاما واصل درگاہ رب
حضرت سید جمال الدین بخاری مشتہر — نوتمو لشریف بھہ تربت شہرس اند
مرشد و ہادی و رہبر بے نظیر و بے مثال — صاحب دیوانگانا عالما فرخ خصا
سلسلہ بھہ ندوی مسلسل تا جناب مصطفیٰ — بر خلافت ہو دمت قایم جیو نصدقص
انتظاریس چاہی روزت بیو اندر خانقاہ — وتہہ سین سیدا رجل گنتر بتیس شیخ دین نما
لیلۃ لشارت گیہ گنتہ گوبین بیدار بوز خواب — خوابکی حالات بوزت بیوس اندر اضطراب
گوبی آرام جان و دل شوق اند نہان — اشتیاقن غلبہ کر ژنگ کر وچھین آرام جان
خدمت سید جمال الدین لو حاضر گوس بام — مشفقانہ تربیت کر تم سیدس شاد کام
سار نی وردن و ظیفن ساری ذکرن اندر — ورد اعظم حرز ہو لس یم بہ آیات و سور
گیہ ستہاہ حاصل مہ آنزم فیض و برکات غنو — روشنائی و صفائی تہ ستہاہ نور و سرور

رخصت ارشاد بخشک گوس آندم بهرهور — بیه زدعوات و اشاره سار چی کر اسم خبر

وی هم از ارشاد قطب عالم ذ نوّاب و
درمیان مرشدان سلسله مفخر شد است

تتمه از ارشاد قطب عالم و خلفای وی — مرشدان اندر کران ام منزل ارشاد طی

اک اشاره ئی جیوات منز بوزای طالبان — حضرت و او دفرماوان نان اندر بیان

حضرت محبوب العالم صاحب رفعت مآب — گوز ارشاد جناب قطب عالم فیضیاب

مرشدان منز مرشد اکو مفخر اهل زمان — رہنمائی گمرہان و پیشوائی مخلصان

بیه خلیفن تهنده نی لس گیه ستهاm کامیاب — مشتهر گومت زبانس منز بوی عالیجناب

همچنین سید جمال الدین کر آن ذو الاقتدا — لس نذوح قطب عالم فیض و اتوی بشمار

هم ز خلفایس ستها فیض و فتوح و اکهٔ دم — مصدر ارشاد و بیعت گیه بنت عالی قدم

آن بخاری نسبت و سید جلال الدین لقب
قطب عالم بودن و مخدومش اشتهر شد است

پیر آسوس قطب عالم سید عالی نسب — لیس جیو مخدوم جهانی و جهانگشت لس لقب

لس دپان سید جلال الدین بخاری واره بوز — ناوه ستی بیده اندر دل گهران جوم درد و سوز

مشتهر سوی قطب عالم درمیان خاص و عام — انگه مخدوم جهانی و جهانگشت نیک نام

جیوی وطن اُد چهه تهندی لس جیو در سندهٔ و ستان — لیک نسبت چهک بخاری چهی ملقب در زمان

در بخارا روزه ون آسی تهند سلف صالحین — چهک تو نسبت بخاری واره بوزای اهل دین

در تصرف کردن اندر اولیا دستی تمام
داشتس نزانرو برادو خدمت مشتهر شد است

اولیاءن منز بلا شک آسوس دستگاه کمال
بیعت و ارشاد س اندر صاحب عز و جلال

کیاز نسب عالی چھوامسند کیا حب عصوس پانگ
رهنمائی رہنمایان حامیٔ مادین پناه

بھر اثبات نسب اندر وضۂ پاک نبیؐ

از جواب پاک ولد مخصوص در مختصر شد است

یکوٹن گیہ در حضور حضرت شاہ عربؐ
السّلام علیک یا جدّی کر عین ادب

روضۂ پاکس اندر واتت کرن عرض سلام
گوس ثابت نسب اطہر از شہ خیر الانامؐ

توره ای فرزند وعلیک کرہس بالیقین
رحمت و برکات نازل گیہ یماندم برزمین

در مدینہ پاک روزرت آس روزے برقرار
اک جماعتا سیّدن ہنز یتھ سیرک باوقار

بحث کرک ہک از سیادت کیا زِه چھی حاصل سند
توه نسب نامہ ینن ہا وگژ واده معتمد

حضرت سیّد جلال الدین یہ بوزرت تیز گے
معترض لوکن گتھوی پس سخت شکر ریز گے

چیونم حاجت مہ نسب نامہ بو ہا وو در حضر
نسب عالی میانو بوزِ و ہوشہ سان روز واگر

جدّ پاکس لتش گژ و ساری کرو عرض سلام
ساری معلوم سید وگس چھو سیّد کس چھو عام

یا تم وعلیک بوزن از شہ لولاک خاص
ھمزمانن منز بنیولتس عزتا با اختصاص

بہ ای فرزند فرماوس رسولؐ پاکنی
خوش زِه تھاوی حضرت حق کاس غم غمناکنی

گژھ زه ہندوستان لوکن بعیت و ارشاد کر
تازه گی دلس دِه ہر جا خاطر من شاد کر

پس از انجا بھر ارشاد و ہدایت سوی ہند

سیم ہر خصنا ان رسول الطیب و اطہر شد است

آسوی ہند بہر بعیت و ارشاد دین
رہنمائی کرنہ لوکن تازه گو اسلام دین

جا بجا یہ کفر گالک فیکمی دیس کرک
از ہدایت و رسعادت کوم اسلام چ کرک

اهل هندوستان مشرف گیہ باسلام بدین | تازه گودین رسول الله بلاشک بر زمین

کی بیان کردن مقاماتش مجال من بود
خود زبان لال و عبارت زین بیان قاصر شد است

گُس کری یهندن کراماتن مقاماتن عبور | یهند اوصاف مُبارک کرانڈن تا نفخ صُور
کیاه ونے تعریف تهندی کیاه دنی توصیف بو | کچ زبان هیوس بچھامر طاقت نیه بود در گفتگو
چهس مراتب بهد ته کیتاه بوانی در قیل و قال | زین بیان قاصر عبارت چهم ته زیو چهم گنگ و لال

خطۂ پاک زمین اُچه در هندوستان
از صفائی مرقدش با زینت و با فر شد است

در زمین هند چهو پُس مشهور آں اُچه شریف | تت چهو تهندی مرقد پاک از صفائی کیاه لطیف
مرقد اطهر یهندی اوچه پاکس اندر | از صفائی و لطافت چهوی ٹھاه باریب و فر
رحمت باری نمان تته زائرن تماهرن | نور و رحمت بنیومت باطناً ته ظاهراً

بُود از هر خانواده مُستفید اما لبیبے
سهروردی را چشتی مُظهر و مَظهر شُد است

خانوادن سانی منز آسو کامل بهره ور | خاص پاٹھس سهروردیک ته چشتیک اثر
سهروردی چشتیین اندر کرک تلقین عام | گرچه در هر خانواده آسو تس دستی تمام
سالکن شیخان دینی ٹی چهو دستور العمل | اک طریقا باگراوان طالبن منز در محل
سارسی یدوی چهه مالک اک طریقا اختیار | چهی کران بهر ریاضت تی چهه تهاوان زیر کار

رُشد و آثار هدایت زین مبارک سلسله
این زمان در هر ولایت شایع و منتشر شد است

از هدایت ات مبارک سلسلس ظاهر نشان — راه راستیج بڌ دلیلا نئین هویدا بیگمان

تهه عنایت ازه راست ونه هدایت اته — جایه جایه شهر و گامن تن جیئه اندر بحر و بر

پکهیلو مت انهه جیتو عجم این سلسله — هند و سند مین و ملت و نه مکان هی مشغله

سلسلس کهنیدس جهو گومت عالمس اندر رواج — سلسله بنیدو وی موافق اسنو کنهاهر مزاج

ور دنهه دیکو جهوکرمت احیا از جان و دل — فیض ته برکات ره و ران تیر اکس جهی مشتمل

چشم فیض از لطف او دارم که فیض عام او
تا دم محشر پئی اتباع مستمر شد است

تهنده فیضج چشم امید افیض هو وس سرخاص و عام — تا بعن ته پیرون ئیٹ تا قیامت مستدام

فیض ته احسان سو هر دم چشم همه امید اقوی — سلسله کهنیده مطابق چشم هر اسلامیه دی

فیض کهنیدو وی نهه مذهب پیر گومت جهپه پور — فیض کهنیدو وی جهان گومت سٹهاه بازور و شور

فیض بخشان تابعن ته پیرون بنهن مدام — پیرو مین کهنیدس غمن شادی بلاشک والسلام

اوست یک صاحبقران یک قرن را مشهور لیک
زین مشایخ هر یکے ارشاد را مجبور شد است

شاه شاهان ولایت قطب اقطاب دهر — ملک گنج هدایت نور ارباب نظر

دور سی منهه صاحب دو را جیو مشهور زمان — تازگی بخشان دین اهل ایمانن امان

مرکز زمره مشائخها و ارباب سلوک — وا تو لمتن تیر کینه هندوی فیض گو تاج الملوک

هر یکی زین مقتدایان اهل برهان فیاض بود
فیض شان بر مخلصان با اهل صفت مستطر شد است

پرت اکھا ین پیشوایان فیض چھو ئی ہر زمان — دُود زن تا راوان بیائی عاشقن تہ مخلصن

اولیا بیشک چھے رحمت بر ہمہ خاص و عوام — رحمت خاص خدا چھی وو زمانہ تا قیام

فیض سوزان مؤمنن تہ مخلصن چھی جابجا — فیض چھنہ چھندح سرانت پرت کینہ چھہ اندر دورا

این مشائخ را مسلسل اندر ارشاد و ادب

تا نبی اللہ وسیلہ مرتضیٰؓ حیدر شدہ است

سارنی شیخن مسلسل اندر ارشاد و ہدی — تا نبی اللہ وسیلہ چھوک علیؓ مرتضیٰؓ

سلسلن سارن چھو مقصد آن شہ خیبر کشا — سار سلسلہ لس نشہ چھی مرتجی دامن کشا

چھوک وسیلہ سوی حضور حضرت خیر البشر — ملک عرفانک شہنشاہ حضرت خیر البشر

چھوس بو علمک شہر فرماوی رسول رحمتن — تت چھو دروازہ علیؓ مرتضیٰ تھو وارہ کن

بر ولایت گو توی شاہ ولا پادشاہ — از خدا و از رسول اللہ لبن تر دستگاہ

غم نباید خورد ما را روز حشر از تشنگی

منبع این سلسلہ چون ساقی کوثر شدہ است

تر تشنہ شیند وی در قیامت کر بو غم تھاوی نس — ساقی کوثر چھو بیشک منبع یت سلسلس

تر تشن چاوی اہل عرفانن علیؓ مرتضیٰؓ — ساقی کوثر ملقب آو از خیر الورا

برت طریقک شاہ مردان جامع و مقصد چھو — سار سلسلہ دار محکم تھف کرتن تس دنس

ساقی کوثر علیؓ مرتضیٰؓ روز قیام — لو لہ دالن آب کوثر چاوہ تھاوک سیر کام

چھوم وسیلہ پرینیوی حضرت مخدوم ما — چاوہ نادم آب کوثر از علیؓ مرتضیٰؓ

عروة الوثقی و حبل اللہ میان زین سلسلہ

ہر کہ زد چنگش بعصمت تا ابد مقر شدہ است

سُہروردی سلسلہ نش عُروۃ الوثقےٰ نان
بیٖرِ یوٗت سلسلس تُھاوہ قول و عمل
تابع قرآن و سنّت یہ روزہ دائم دِ سلوک
عروۃ الوثقیٰ یہ ٹوٗیم گو سوا آکشت خلاص
بیعت مخدوم حمزہ عُروۃ الوثقی قوی
بالیقین سکرات سیدس سہل آسان نزع جان
قبرہ اندر روزہ ثابت در سوال و در جواب

ات یہ نزدی لس شف کرت سوزی تہ رزی نار ان
عروۃ الوثقےٰ اتھس منز آس گو حب دِل
امر و نہیس منز موافق روزہ با حسنِ سلوک
قبرہ اندر واتہ باعصمت ستہا با اختصار
بےہراس و غم بھر جا روزہ طالب مستوی
عروۃ الوثقی سیتن روزہ در امن و امان
روزہ امین سگیان سوی از دکیلان عذاب

ہر کہ اندر کشتیٔ این سلسلہ تشریف یافت
بی مشقّت سیر او سوی خدا منجر شدست

سُہروردی سلسلہ چھوی ناو سراتناوہ ناو
ناوس اُت سلساس منز گو مشرف از ہمہ
سلسلہ محبوبس لس روزہ دائم چھینگ زلن
بیرژ ہانژن بیرت اکس لازم چھو بر ہیز جوان
سلسلس تشبیہ گومت ناو وہ سیت از این سبب
بر مثال کشتیٔ نوح بوتہ میان اصحاب و یار
ہم قدم تھاوی ات منز گو سو غرقاب بلا
حضرت داؤد فرماوان مہ گوئی آنہ مود
بار یا وچھہ مخلص خوالس اندہ ناوِ ایوان
تم کری بیعت بیش پیر کامل زود تر
حمد للہ چھوم و ادام این سلسلس اندر تمام

بے مشقت سوی حق کیا عیش و آرامس سوا و
قرب حق تکلیفہ ریستوی تس چھو حاصل از ہمہ
واتہ سوئی حق بلاشک بغیر تکلیف و محن
بیر ہیم لبونا وہ منز ناو روزہ در امن و امان
یہ چھو فرماوان جناب حضرت شاہ عرب
یہ سوی بجا ہیم ناوہ اندر از دل و جان ٹوقرار
مبتلا در ابتلا روز و ابتدا در انتہا
ناوس یت سلسلس منز از فتوح چھوس در کشود
ناو لس لس ناوہ اندر سوی بنیو ان [illegible]
تس ثرلان سارے خلاف تہ کہا [illegible]
پوشنا وم یا الٰہی [illegible] امام الا یام

یا علی صحبت پیران بهتر از هر طاعت است
این وصیت کرنبی با آن شه خیبر شد است

صحبت پیران چه بهتر از عبادت بے ریا
ئی وصیت کرنبی با شه خیبر کشا

صحبت پیران چه بهتر ای علی مرتضے
از همه طاعات نافع در صفائی و ضیا

یدونے اعمال صالح وا ئنا وان سعی حق
صحبت شیخ مکمل زان ببالا در سبق

صحبت پیران کامل قرب حق وان زود
فیض صحبت یئ چیونافع از همه هدو سجود

گفتن ذکر است سوئی الحق ره نزدیک تر
بر طریقی کرنبی تلقین آن صفدر شد است

وت چه تر نزدیک سوئی حق کرن ذکر خدا
تهه کنن تهه بات تلقین از شه هر دو سرا

شاه مردان لس رسول رحمتن تلقین کرن
ذکر حق د ذکر حق تم از دل و از جان سرن

روز و شب از جان و دل وزن بذکر حق دوام
ذکر حق تهاون همه آلات و حالات و کلام

کینه شرائط ذکر حق پر لس انزر صوفی لکهان
توبه اول کر دست برای روشن زدا ن

چیوی دویم ئی کر زه حاصل ذکر از صاحب کمال
لیس مجاز و صاحب خاصیت هم جذب حال

چیوی تریم ئی اعتقاد شیخ کر حاصل زه لوړ
وسو از دل زه کړ دور رفو پردم حضور

ذکر کرنک کینه شرائط پر یادی سر بسر
ذکر پر لس ورنجکم ذکر حق گنډ کمر

سالکن هند شغل د اذکار ذکر حق روزگار
در قیامت انبیاء ن سیت چوک قرب وجوار

حضرت محبوب العالم پیشوائی ذاکرین
در زمانه واصل درگاه رب العلمین

لیس کرک تعلیم ذکر حق سو گو واصل بحق
دولت دنیا د عقبے گوس حاصل نزد حق

سنیانیم و موالی هم برغم رافضی
ما و شیخان را چو مولی خواجه قنبر شد است

آخر سنی ته محب اهل دلی منډی بدل　　رافضی ته خارجی ازکړه خود مشتعل

آغه چیوی شاه ولایت اته سرن ساتنی　　مرشدان ته پیشوایان پیشوا چیوی سارنی

شیعه و سنی یکی هستند الا از اهل رفض

ادعای شیعگی و سب و بغض انکر شد است

شیعه و سنی اکوی آستی اما رافضی　　بغض ته سب کړی شیخین ته گیم خارجی

بن ژه ازجان دوستدار چار یار باصفا　　بن ژه شیخین ته ختنین محب ای باوفا

تهو صحابی ته یاران نهد محبت رسول　　تهو ژه احبابی ته اتباعی محبت مستقل

یه ته آسی بو محبت رافضی مردود گو　　کافر و ملعون از درگاه غیر مطرود گو

بغض شیخین لیس اکسی نی خاطر جای گیر　　رافضی بدبخت گو سوی اته دنیا سعیر

جو شونی یاران هندوی لیس آسه ازجان دوستدار　　لس دیان سنی تیه گو سوی جنتی چیوی رستگار

اهل بیتن هند محبت هم تهوی لبو تهم نجات　　از محبت لبه آزادی زنار و مهلکات

اولیاء الله تیی کن چهی کنفس الواحده　　سارنی هندوی محبت تهوژه چیوی فایده

بالخصوص لیس آسه نهر ورده دین پیشواء　　بن ژه عاشق تمسند دی هر جا ژه روز کب انوا

سوی حق آن را که سودائی سلوک اندر سر است

کو رعایت کردن این شش ادب معتبر شد است

وحدت و ذکر و وضو نفی خواطر ربط قلب　　صمت و تقلیل و رضا کاندر سلوک انفر است

لیس کس خواهش سلوکیچ آسه اندر راه حق　　اشهن ادبن نهد رعایت چوس پیران دل سبق

جای تنها ته طهارت ذکر حق کم کلام　　دل گنډن با سر خود بخطر بوزن مدام

راضی سو زان خیر و شر سی بیه خاموشی کران　　تهاوه کین اشهن ادابن لیس سلوکیچ و سرن

روز در خلوت کریاد خدا شام و صبا ‏ ‏ ‏ ‏ با طهارت روز دایم یاد حق چیوی دلربا

فصل اشارتی بانکه نسبتی دیگر آنحضرت را در استفاده و استفاضه ارشاد حضرت خواجه خضر پیغمبر است علی نبینا و علیه السلام و ذکر بعضی شمائل همنایستش

باز خضر گلشن ارشاد و رشد شیخ ما
هم ز سقائی لطف خضر پیغمبر شد است

باغ ارشاد پره شد دی بیه چیوگومت سبز تر ‏ ‏ ‏ ‏ آبیاشی خواجه خضر لا نت کران کیا خوبتر

چون ز خلفائی جناب قطب عالم تربیت ‏ ‏ ‏ ‏ گیکه حاصل بیهیه بر تخت خلافت شه صفت

از جناب قطب عالم لیس بخاری مشتهر ‏ ‏ ‏ ‏ شیخ حمزه قطب عالم گوبنت د بحر و بر تر

خواجهٔ خضر لا به محض شفقت د لطف و عطا ‏ ‏ ‏ ‏ تربیت از باطنی کرنگ ستها گیه باصفا

خواجهٔ خضر لا و نس نئی از کمال لطف د خیر ‏ ‏ ‏ ‏ مرحبا چیوی نکسن چیوک حق شناس منزره یا

یم وظائف وی و عادت سر نگوی چیوی تم زه پر ‏ ‏ ‏ ‏ چیوک زه مقبول خدا منظور جانوی سربسر

چیوی اجازت میانوتر جیز بس تره تت کر کلی ‏ ‏ ‏ ‏ چیوی منزد میانوی ما دم مهر مکان د بر محل

اوست چون خضری و حکمتهای افعالش ازان
از قیاس مردم موسی صفت برتر شد است

خواجهٔ خضر پس هو چی چیوی سترد اسرار اللّٰه اندر ‏ ‏ ‏ ‏ شیخ حمزه بر سیانوی طور و انوار اندر

غیبکی حالات وش چهیس ته کوتاه رازدان ‏ ‏ ‏ ‏ از قیاس مردم موسی صفت بالا ازان

خواجهٔ خضر پس بلاشک آشمت هم معاملات ‏ ‏ ‏ ‏ حضرت مخدوم حمزه پس چی یتی حال و صفات

حکمت و افعال و اقوالش مثال خضر دان ‏ ‏ ‏ ‏ کیا ز ره زانک تم چه برتر از قیاس مردمان

روز خاموش و زبان لبسته زه از چون و چرا ‏ ‏ ‏ ‏ پیروی سر رضا جوئی اندر روز با وفا،

پیروی پیرجي سعادت ھي بلا شڪ جاودان | در رضا ئش ھئوي رضا ءِ حق تہ گر ڪوشش ڪيان

گر تو عز صحبتش خواھي بہ ايشان در بساز
از ڪفش بريدہ طفلي را اگر خنجر شدست

پيرہ منز صحبت اگرچہ ڇو ڪ ٿيا ان پريشان ڪر | دست باڪہ سيت ويسي ڪئي سو تشخيص تہ سر
يد سو گردن تہ ڪئي سرفرازي حق جي ياسہ لتس | اعتراضہ رست تہ ڪر صحبت تہ وارہ ٿھو تہ لتس

طالبان صادقن تسليم لازم ھر زمان | با مشايخ با محقق فرض وو اين گمان
پير ڪامل جي ونئي تي طالبا تسليم ڪر | بن تہ تابع پيرہ سندوي ٿيب ٿينڪ فرح سير
ڪين ماري ڪينہ ٿي يار سر و حڪمت زان تي | ڪين ڪينہ ڪينسہ ھيہ ڪينہ از دل جان ٿي
نسبت و صحبت بخواجہ خضر آيس سالھا | ھئو ڪ تو ٿي تشبيہ اڪثر حال و در اقوالھا

اوست خضري از آن و خاطرش گير قرار
زان جاري ھر ڪجا آوازہ جرجر شدست

دل ماڪيس آسو تن تس جاية آرام و قرار | آسہي ٿھسر اي آلبس آسہي تہ آبشار
آبشارن لتن ٿھا ان آين رھا با مخلصان | صفہ ھا آسہي ھا وان آبشارن درميان
آب جاري زيادہ آسو ڪ خوش تن بخاطر ھئو خضر | زانسبب آرام آسڪ آڪ ٿي ٿي بيچ خضر

ھر سحرگہ بود غسلي لازمش در سالھا
قلب و روح و سر او زين روي مطھر شدست

آسو بي ناغہ ڪران غسلا ھمشہ سرصبا | روح پاڪ و قلب پاڪ آسو ڪ تو ٿي گوھمت صفا
وھن ورھن پاس آخر غسل گر ھئو ڪ و دم | بلڪہ روزانہ دو سہ بار آسو عادت ان ڪرام
آس فرمادان خليفن لس غسل ڪرہ ھر سحر | لس بدن روزي سلا منت دادزلنس سربسر

ملا اتنهه وي بدر شڪم گو مت مبتلا ‎ ‎ ڪما هه علاجا ڪارگر تس کو نه ٿيو مت دبلا
آئو تاڪ خدمت پير ڪامل اڪه دو ٻهه ‎ ‎ عرض ڪرن وٽو ده تيهي ٿيو پس حضرت آهت سو ٿيو
ڪامگهري گو نه ڪو ٺس هيچ دارو ته دوا ‎ ‎ ٿيو پس تنگ آهت نه آيت ڪري دعا هم شفا
تو ره فرماين جناب هر سحر گه غسل ڪر ‎ ‎ شافئي امراض قلبي قالبي غسل سحر
ليمس لقرمان جناب شيخ حمزه آن مريد ‎ ‎ هر سحر گه غسل ڪريم گو مرض ليتس ناپديد
تس مزاج ناموافق آ واندر اعتدال ‎ ‎ آسو ليتس عادت ٿيهي ڪن غسل ڪرن چند سال

گر مساوي در حضورش خلوت و بازار شد
ليڪ ميل خاطرش اڪثر بڪوه و در نديد است

خلوت و بازار سي مثر تس هوئي آسوئي حضور ‎ ‎ دل پاڪس ميں آسو ڪ ڪوه و دشتس گئين خرو
آسهن پيد باغ و بستانن ته بازارن اندر ‎ ‎ دل بڪار حق ٿئين آسو شغل و اذڪارن اندر
خلوت و بازار يڪسان ڪاملن اندر حضور ‎ ‎ قرب حق هر جا ميسر واصلن نزديڪ و دور
ڪثر تس مثر دحد ڪرت خير اٿيهه او در نشاط ‎ ‎ خلوت اندر انجمن آسو ڪسٿهه با احتياط
ڪوه و ميدانن چيه فيرن سالڪان و عارفان ‎ ‎ در عبادات و نوافل ٿيهي بروزان و شبان
در حديث آهت جو فرمايوان جناب مصطفى ‎ ‎ ٿيهم نوافل ٺاٺه گذراون ٿيما در باغها

فصل اشارتي باگه نسبتي ديگر آنحضرت را و استفاده و استفاضه بعضي پيغمبران است على نبينا و عليهم السلام و ذڪر بعضي مقامات او و رياضات او مناسبتش

هم دعي گردش مشرف بجد مي روح حق
هم دم او از شفا بخشا و جان پرور رسيد است

همنشین لتس گاه گاهی حضرت عیسیٰ سره ؤ ... کړ مشرف صحبت ته صاحب عزت سره ؤ

یا ئې همدم کوي روح الله شماه کوبا اثر ... برکت صحبت تس کو عیسیان بیشتر

مرده زنده هم ئې لد گیمت شفا یاب بیشمار ... گیه بینا کیت نابینا هزار اندر هزار

نسبت صحبت قوي اور العیسیٰ شد ازان
کو لعصمت همچو عیسیٰ زاده ازو در شد ست

نسبت ته صحبت عیسیٰ ؤ مې کړ لتس عطا ... از دعا ئې ئې مرضان نه وي لته شفا

نسبت صحبت قوي لتس گیه لعیسیٰ همچو او ... همچو عیسیٰ ولي الدس کیا پاک و پاکیزه سو او

زوه ونوي عابد ته ساجد کو به درگاه خدا ... روو ره عصمت نهایت ابتدا تا انتها

همچو عیسیٰ آس از شهوت نهایت پاک تر ... فارغ از اوصاف البشري چو ملک روح گر

همچو عیسیٰ نیست بی زن لیک بی فرزند نیست
هر مرید او ز پیر مخلص دختر شد ست

همچو عیسیٰ نه ئې راه زړه کړ ک مولي هر ک ... منزل تجرید و تفرید ئې نهایت طی کړ ک

نیټ ره ستوی بس ځه کو ره کیتا گبره ... مخلص پسر اکه چه دختر ئې مرید ا چو کړ

نسبت عیسیٰ چک تري وي نکاح ... صرف ذریه د خدا اشتغل بدء شام و صباح

بې نکاح بیدره د وي لیکن چو کړ عیال ساري مرید ... ظاهر و باطن اعانت بر مرید ان چو کړ مزید

در مقام توبه فرماید که تائب آن بود
کشتی آن بیگانه همچون خواهر یا در شد است

وقت توبہ آس فریادان چھتائیں لس دنان — طاح تہ نہتش مس لس آسہ بیگانہ زبان

وقت توبہ تائیان پند و نصیحت لس گران — کن اچھ تسوننده گر لستہ از غیبت زبان

روز بدبینی تہ بدگوئی لستہ دو العزیز — نیک عملس بٹ نہ گرداڈن ترہ از اہل تمیز

امر معروفس نہیس روز عامل مستدام — روز پابند شریعت رہ سکوت دو رہ کلام

اد ملک خولیست واندر چشم عبرت بین او

مرد بالحیہ صف مستورہ معجز شدست

چشم عبرت بین آسوتس ملک نیوئی نبان — لیتہ اد الامردتس لس آسن بیگانہ زبان

نفس پاک آسوک مراہم رہ شہوت ہم زاز — در ریاضت نفس امنت ئیس آسوک از نیاز

چون ملک بی نفس گیمیت از سلوک دو رہ جہاد — شہوتس عبرت مبدل گوتن از انقیاد

آس از عبرت وچھاتم باز نان امردان — مرد بالحیس رہ مستورہ نوان آسی گمان

با خیال پاک تم آس صاف دل اتہ صاف تن — از صفائی حق الست چھک صاف آل وجون بد

چیست عبرت بلکہ اندر دیدۂ حق بین او

ہرچہ آید نور حق را مطلع و مظہر شدست

کیا چھو عبرت بلکہ حق بین تسنران چشمس اندر — آسویرت جیر التس لس نور حق اند نظر

دیدۂ حق بین آسک غیر حق گر کینہ و چھک — نظر خاندر اگر بدکینہ نور حق مطلق و چھک

چشمہ چھک تن منور از جمال مصطفیٰ — گوسو مشہود جمالی و جلالی از صفا

ظاہر و باطن خدا بین و ہمہ نور خدا — نقش آب و گل وچھک گر غیر حق کینہ جدا

بُود صائم همچو عیسیٰ سالها وهم کنون
هست معنی صوم مثل رحمه صُورة مفطر شد است

روزه داری همچو عیسیٰ تس همیشه کار آسو
صوم معنی ته دیان چهی ظاهر افطار آسو

روزهٔ اهل طریقت آسو معمول کرام
روزهٔ شب روزه روزه نت اوبان صوم دوام

در صیام روزه قیام در مناجات ودعاء
بهر خویش وز برائی مخلصان بینوا

در تمام شب بذکر حق بفکر آخرت
در ریاضت در نوافل با نیاز و معذرت

از صفائی روزه شد وارسته از نار فراق
زانکه روزه بهر دفع نار چون اکسیر شد است

از صفائی روزه گو آزاد از نار فراق
روزه چهی نار سیر ته روزه دار اشتیاق

ته صفائی گنیکه چلچل روزه ئې سی کیا هور
گیه خلاص از نار فرقت قرب الله گیه حضور

روزه چهی نا هین سیر ته نور گو نا هین بدل
روزه داران چهوی خزانی خدا عزوجل

روزه داری سیت آسو ک خوی وعادات الیقین
با خدا وصل تعی گو نور حق چهوس بر جبین

فصل اشارتی باگه نسبتی دیگر آنحضرت را در کسب کمالات بروحانیت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم بیواسطه زیرا که در اکثر واقعات صادقه ومنامات صالحه اکثر اوقات بصحبت شریفش نیز شده

مُصطفیٰ را همه مع الاصحاب دیده بارها
زان سنت دیده سُنیه راسخ تر شد است

وچهه تمو اکثر صحابه سیت جناب مصطفیٰ
مذهب سُنیه آسوک پیرو ته اکتفا

تهر سوا نذر روزه افضل سنیه رته شو آسو تبر
فضل باوان آس لوکن فضل گوی ته هین ونر

حضرت مخدوم حمزه پیر کامل پیشوا

یاالٰهی بر صراط مستقیم محکم مٹی ہو

مسجد اک کوه مارن الس اٹھین تت اندر

بوجهه هتو ته ترلسته آیو آسوس بوجیند روزر درا ن

ترمیہ شبه نصف راتن وچهه مه خوابس منز عیان

بردر و بیرون مسجد شور و غوغا گو بیا

توره دیوہم دره جواب ای شیخ حمزه مرد دین

سیّد الکونین شاه انبیا ختم الرسلؐ

گیه منوره چشمه میانی از جمال با کمال

واره واره آیه مه نش چار یار باصفا

معتقد بن به محب با حضرت خیر الانامؐ

تره شونی یارن خلافت لسن ترتیب از رسولؐ

چار یار باصفا زانک گُ سوی دره امر دین

آل و اصحابن ته اتباعن ہندوی بن دوستدار

حضرت مخدوم حمزه ئی کران اقتدای رانه

زمرهٔ اصحاب ڈی ٹھئم ہمگروه مومنان

هیبته سیت گوشن بیداه لرزه آسم ریدن

جامه لیس مه نال آسوم گو مٹوی خیرتر سواسو

حال ڈلنیت ئی زبان آس کیا کره لو بجدا

اصل مذهب وتم ته اصلکوی مرو الامه باوه

خلو لیس منز تت یو بیعه ٹھیس دل نخرین جی ستہ جگر

بادل زاری عنا جاب جهوس خدا لیس کن کران

آفتا باپیده گو ته گو شہاه روشن جهان

جهوس پرزهان خلقن میکرام حالا جهو گو مت رونما

شہسوار لامکان آمت صحابیت مہن

انو موتشریف انک مصدر هر جزو و کل

یام ڈوٹهم روی پاک آل حبیب ذو الجلال

مه ٹهام وعظ و نصیحت کرک ازروئی وفا

چار یارن ته صحابن بر همه آل کرام

آمنزی جهیه ٹهوزه انٹی اعتقاد ته کر قبول

بیگمان تره شوی خلیفهٔ رحمة للعالمینؐ

اہل سنّت والجماعت کرتره مذهب اختیار

روبداد وجهه مه خوابس منز ستهام ودرفداته

پیرت اکها جهوم ئی قتنان اسلامی احکام ان

غرق عرقس منز مه آسوم گو مٹوی روی بن

جیرنه سیتن ٹهریه قطره واه ابر نه بن

حضرت د اود خاکي ئي وښان اندر بيان | مذهب سُنيه آسوک آسو حنفي بېګمان

چون مشرف شد بصحبتهاي او در وقعات
پس لباس صاحبي و همتش در بر شد است

يو مشرف ګيه بصحبت خواتي اندر تماه | خلعت هم صحبتي حاصل تمن ګو ته عطا

ګيه رسول ص پاکسي سيت تم مصاحب باصحاب | رتبه عاليه حاصل ګوک تهد انتساب

ګيه مشرف صحبته سيت اے جناب اصحاب | ګيه صحابن سيت شامل د حساب و د کتاب

ئي چيو فرماوان جناب حضرت خيرالوری ص | يم و چهيش بوتم و چهين بوی چيوی حديث مصطفی

خوالبس انده بيټه لیس د مجلس پاک رسول ص | چهوی صحابن سيت داخل آت ته کبر هم کر بو قبول

چول رسول الله ګفتا هر تقي آل من است
شکر کز باغ نبي پيدا ګلي نو بر شد است

ئي چيو فرماوان جناب حضرت خيرالبشر ص | ګيه تمي اولاد مياني آسه هي آلس تقوی اثر

آسه هي لس تقوی صفت ته آسه هي لس پرهيزګار | ګيه تمي اولاد مياني ګيه تمي ميان رشته دار

خاصه تو ميوا ز باغ حضرت خيرالانام ص | يير سانوی شيخ حمزه رح هر خاص و عوام

هر تقي آل من است او نور چمنک پيغمبران ص | حضرت مخدوم حمزه رح متقي بشک و ظن

در شريعت در طريقت متقي کامل ترين | در حقيقت مظهر نور خداسوی بر زمين

عالمان آخرت مر انبيا در هر کجا
وارث اند و نيز اين ميراث در خره شد است

عالمان آخرت جي وارث پيغمبران | رهبري ته رهنمائي مرجه وارث بگمان
آيه توحيد خدا هت انبيا ته مرسلان | اوليا وارث بهيندي رهنمائي گمرهان
انبيا ان كينه وراثت روزيت موجود كر | علم حيوي تندوي وراثت كيا وراثت نوتر
اوليا بهي عالمان آخرت در حال وقال | وارثان انبيا رانك يمي في كل حال

چون بمعني صاحب وآل رسول الله است او
خصم او رافض وشن وخارج صفت مكفر است

حضرت سلطان سانوي رهنماته پيشوا | معنوي فرزند رسول اگر مسن باصد صفا
معنوي صحبت بمس آس با محمد مصطفى | باره ڈينٹهك تمي با چار يار باصفا
ظاهري ته باطني نسبت جناب سبت جهك | خارجي رافض ته كافر جيوي بمس كينه روزه شك
تعاونك نقش سخني منزره كهن روزد يقين | اعتماد ايت ٹزه كراي مومن روشن جبين

فصل اشارت نا گه نسبتي بگر آنحضرت را بروحانيت حضرت شيخ نجم الدين كبري قدس سره نيز هست وايمائي بحكم كردن او بمناسبتش قواعد سلوك بموت ارادي ظ موتوا قبل ان تموتوا مشار اليه شده وبه بيان واجتهاد او وانحصار درده يافته

رهنمونش شيخ نجم الدين كبري نيز بود
زان در اسرار حقيقت عالم اكبر شده است

شيخ نجم الدين كبري پر آسوك رهنما | بود در اسرار حقيقت عالما بي انتها
ليكن ته عارفين بند مقتدا ته پيشكار | شيخ حمزه شيخ اندر صاحب عز ووقار
ابو الجناب نجم الدين كبري تس نخواب | در سلوك ودر نصايح گو عطا نس فتحباب

تربیت تعلیم کریک از کمال وار تمام
منصب ارشاد وس اندہ گیہ نت عالیمقام

عالم اسرار ربانی نت گوسانو پیر
واقف حالات عالم بحر و بر روشن ضمیر

از ابوالجناب نجم الدین کبری یم کلام
گیہ کنن تہ یاد تھاوک با کمال احترام

محکمش بھر عمارت کردن قصر سلوک
این قواعد کہ درین وضع آن اعظم شدہ است

توبہ و زہد و توکل ہم قناعت خلق خوش
کردہ و در عزلت از توفیق حق ذکر شدہ است

در توجہ رو نہادہ صبر شیرینس شدہ
در مراقب ثابت و اندر رضا اشکر شدہ است

شیخ کبرا ان سلوکس دہ قواعد تھاومت
گلہم چھین تہ جا لبس خوالبس اندر باومت

توبہ و زہد و توکل ہم قناعت حیرہ بوزہ
جای خلوت بہ آسن ذکر حقک درد و سوز

روی آسن سوی حق تہ صبر آسن با کمال
ہم مراقب بسم رضاتہ بہر امر ذوالجلال

یم سلوکک دہ چھہ قانون تھاوکن تہ یاد کر
سالکن لازم چھہ آسن یاو در فکر و نظر

توبہ گو تھاون زبان و دل نہایت صاف تر
زہد گو ریز تھاون از بدیہا و از خطر

تکیہ بر حق گو توکل در ہمہ امر و امور
ما حصل آسی یہ کیتر با کر قناعت تہ نور

روزہ بیگانن لشہ و ترتہ دیان خلوت چھہ بوزہ
ذکر حق تت یدکر کر انجان و دل با درد و سوز

روی دل ان سوی حق جل تت توجہ چھی دیان
ماسوی اللہ دور از دل با خدا اول کر دہ زان

در عبادات اور ریاضت بوزہ صابر با کمال
کر مراقبہ وچھہ تجلی خدائی ذوالجلال

خیر و شر ان بوزہ راضی آنچہ تقدیر خدا
کانہتہ چیز اگر نہ واقع جز جناب کبریا

سالکن تہ عارفن حاصل گمت ساری مقام
چھوک توی راضی خداتہ راضی چھوک خیر الانام

فصل اشارتی باگه آنحضرت البسایر نسبتهای اویسیہ از اولیاء کاملین حاصل است

هم چنین در واقعه هر لحظه از فضل خدا
صحبتش با اولیائے اعظم و اقربش شد است

خوابنی اندر بفضل حق تیهی یاٹهن مدام	همنشینی اولیاءان سیت آسکه صبح و شام
ظاهری مجلس نیکان روز و شب پیوسته بود	باطنا آس همنشین با اولیائے اہل جود
ذکر و تلقین دعا از اولیائی کاملین	خوابه یا ٹهن کرک حاصل گیه تو کاملترین

کسب کرد از هر یکے کیفیت ذکر و دعا
در رموز رهبری ازین رہے دانشور شد است

کرکه حاصل هر اکس ذکر ته خاصه دعا	رهبری سندن رموزن واتو ته گوره سیمنا
ذکر و دعوات اندر گو کامل اکمن یه دہر	در مقام رهبری عالیمقام ده بهرور

ورد اعظم یا کہ دعوائیت بابا سائین بهم
گشته بهم کاسم اعظم حلیه تا سر شد است

ورد اعظم اسم اعظم سورۂ یاسائین پور	آسو تس صبحن ته شامن سوی وظیفه ده بهرور
سوی دعایت ورد اعظم ناو آمت اکرام	سورۂ یاسائین وظیفه اسم اعظم انضمام

قاریئی این ورد بود و دید بابا حیدرش
کز دهانش هر نفس سرّان یکی کثیر شد است

یم ورد آسی پران نه وچه ته بابا حیدرن	درنیٹهه ایوان آس کوترن وڈانی از دہن

تیلہ مولک میر بابا حیدر ان رچھہ اکہ دویہ | آسو ہیٹھین پر کمال سید والا شکوہ
لسن نظر آسی بروئی پر کمال مستقیم | طرفۃ العین فرن چشمہ آن ازانا زمین
کوترن ہزار کھجاؤ ٹھین ہیر تیج ان رداہ | در تحیر گو وچھت تی در تعجب ہیواز ان
جل کرن معلومات منز کیا چھو ہیرای شیخ ہا | چھوس وناان ئی پیر کامل ارہ بوزای باصفا
ورد و کلمات ناپن چھو شکل مرغان از خلا | پھر تسبیح چھی کران پروازہ تم سوئی سما

ہست وردش ہم دعائی حرزہ مونس اولیاء
ہر نبیؐ و ہر ولی از خواندنش مونس شدہ است

حرزہ مونس یُس دعا مشہور سوی یُس ورد آسو | پیرت نبیس ت لیسعؑ ی پیران دستو درآسو
حرزہ مونس ورد آسو کرہ گو تابا فتوح | نور تمگوی پیدہ آسو کہ اندر جسم روح
حرزہ مونس بر عمامہ آسو گنڈت بر خلیلؑ | نار نمرودس توی فول پوش گو باغ خجریل
آسو بر بازوی پاک یوسفؑ صدیق ہم | آسو بر الواح موسیٰؑ مہد عیسیٰؑ در رقم
حرزہ مونس واجہ لیکھت لسن سلیمانس تہ آسو | واجہ سیتی تخت آسوس واجبت آیوس کرم
آسوئی لیکھت بہر پاک احمد مجتبیٰؐ | ورد ذوالفقار جناب آن علی مرتضیٰؓ
عوض تعویذ حسنین ہیوی آسو رعمام | از عطیات جناب حضرت خیرالانامؐ
ساری شیخن بزرگن تی مسلسل گیہ خبر | تا جناب شیخ حمزہؒ تم تہ ات گیہ پھرہ ورہ
گرسند زانڈک ژہ شرحس کرمطالعہ باکمال | کیاہ لکھہ داؤد خاکی قصہ سارہ وی کیاہ چھو حال

گشتہ وردِ ملک او را حرز حزب البحر ہم
گرمی و تاثیر آن مشہور ہر شہر شدہ است

حرزہ حزب البحر آسوک ملکہ تہ وردِ زبان ‏ ‏ خاصیت تاثیرہ تمکی آسن مشہور زبان

وِردِ حزب البحر آسوک وقت عادت گواہ ‏ ‏ سُتند خواص تمکی گیکہ حاصل از خدا

از بزرگان پاسندہ اتگ تہ حاصل ہوک تدبست ‏ ‏ از پئی خوشنودئی حق گوہر آن آن حق پرست

آسو کوتاہ پراثر قی گو عیان در ہر زبان ‏ ‏ گرمی و تاثیر گیہ ین تمکی از تیغ زبان

چونکہ با امرِ مشائخ ہفت آیات خوان
درحصارِ آہنین حفظِ حق مختصر شد است

زاہر پیران آہشت آیہ تمن زیر عمل ‏ ‏ آسن در حفظ خدا از شر غولان دغل

ہفت آیات قرآنی وردھا وک روز و شب ‏ ‏ اچھ گرنک تہ خدا این از ہمہ رنج و کرب

دیچھی زاولیا حرز یمانی خوان شبی
ہم بالبشان خواندہ بان خواندش از بر شدا

اکہ اہ تبس اولیاء ان ہنز جماعتاگے عیان ‏ ‏ تان وچھک حرز یمانی اتفاقاً تم پیران

پر ہو حرز یمانی با جماعۂ اولیاء ‏ ‏ ہتو ور دل عبارت حفظ الفاظ دُعا

خوالبس انہ اولیاء ان ہنز جماعتاک و چھک ‏ ‏ محو وید از خدا گیت سر اسر تم وچھک

حضرت مخدوم حمزہ بنوے ینمی اتس لشوق ‏ ‏ از کمال اشتیاق و از کمال عشق و ذوق

یہ دُعا پراتس شروع کرسار وی با ورد دل ‏ ‏ از رہ شفقت اشارہ کرک پر مستقل

یت پان حرز یمانی روز و شب ئی رہ کہ ‏ ‏ در امور دین و دنیا حق دُتی فتح و ظفر

دگیہ پیران تم بیہ کرک ارشاد خلقن از خلوص ‏ ‏ طالبن تیہ پیرون ہم آسن از اہل خصوص

حلقہ کردہ قارئی اوراد فتحیہ لشوق
اولیاہ بیاہ مشہود شہ یہ شیر اکبر شیدا ست

دائرہ کرتھی پران اوراد فتحیہ لشوق — ہت مریدان مخلصا بہ آسن ہم اہل ذوق
آسن اکثر اولیاہ شامل گثران ات اُرس — فیض آسو ہتیک جاورس تہ زائرس
اک ولا و اناوتہ شیر اسر چھو اندرہ کھوہ سیام — تہ تسقہ یا باہ چھو زیران زبان چھن شیر خام
ٹھیک سبز راتہ گلزارا چھو گرد اگرد آن — اولیاہ ہت آسن تہ اوراد فتحیہ پران

بعد خفتن ہم نخوان اوراد فتحیہ بصدق
بامریدان زاولیا شہ این امر ہم بکمر شیدا ست

بعد خفتن ہم پران اوراد فتحیہ بسوز نہ — بامریدان تی چھو دستو مریدان تا ہنوز
نادہل آسو پیر سانوی کرک آلو مخلص — بعد خفتن پرک فتحیہ مبارک یکوٹ
بعد صبح و بعد خفتن پرنہ اوراد شریف — حلقہ کرتھی تی چھو فرماوان اجازت چھوم لطیف

بعد ہر فرضی نخوان ختمے معیّن از قران
از مشائخ بار ہا این امر را اکثر شنیدہ ست

آسن کنیہ آیات قرانی پران تم بعد فرض — امر شیخان تی چھو آمت امر شیخان زان فرض
ناظم افقر ترات منز گوس ہامو روہ مجاز — نیز آگاہ تریہ سید آس بر ہمہ حالات و راز

فیضش از چندین لسب ہم مخلصا نش الالست
بیشتر فیض و ترقی از عمل ایشان شدہ ست

فیض تس اثر و د تو چھوی مخلص تہندن تمام — نیکہ سبقت سانی منز در ترقی نیک نام

ظاهری نسبت لسوی قطب عالم اش لتس — آن جلال الدین نجاری صاحب رفعت چه لس

باطنی نسبت اویسی رطریقت از فصیح — نسبت خواجه خضر ته نسبت عیسی مسیح

نسبت حضرت محمد نسبت اصحاب و یار — از ابو الجناب نجم الدین کبری نامدار

ظاهرا فیض و فتوح لتس باطناته نسبتا — آسو لتس اثر و توکش فیض جاری حسبتا

مخلصن تهندان مریدان فیض از این راهها — روز و شب و آنان دمادم جیوی زدر نگاه آله

یا الهی کر نصیب باهیند فیض و فتوح — یا آله الهی وسیله یا نبی هنبا کره روح

عزت و این عطا کر به شیخان کرام — ده نجات از شر شیطانان و خصمان تمام

نوره شیخان بهتیر هر چند راه روشن تر است

صادق و انجاب شیخ سمنانی بما البشر شد است

نوره شیخان زیاده بتهریده و فی وت شرچه صاف — اث لبشارت شیخ سمنانی فنان بی اختلاف

راه غیبی غیر امداد مشایخ کر بنان — نوره شیخان آسه هیتس راه غیبی سوی یکان

فصل اشارت به تسمیه چند نوع ذکر موظفه آنحضرت و تنبیه بر انواع بسیار آن با جمال

مغز سر از آتش گرمی ذکر چار ضرب

سوختش از مبتلا اکثر به درد سر شده است

آسه لتس مغز مبارک خشک گمیت ذکر ده سیت — چار ضربه ذکره سیتی عاقبتی فکره سیت

چار ضرب لس آس محکم ابتداته انتها — درد سر آسو که توی گومت همیشه و فنا

درد سر آست فنا در حق کران یاد خدا — درد سر آست فنا در عشق و حب مصطفی

درد سر آسو که همیشه بجو ره بخواب آس — از پی دیده ره مولی در تب و در تاب آمه

در دوسر آسک سره نازک تن گمرا آسک نحیف | هیچو خاکستر لوان آسو بوزنه روئی شریف
دردسره سیت بی گتران آسوک گمانه گناه | کاسه سر گوجداته ته همن بنه دریاد خدا
حضرت محبوب العالم وجیه ته کتو عالی همم | محکم اندیه یاد حق باوره وعشق وسوزنه هم

اوست سلطان تاج ذکر پاس انفاس تش شده
چارضربش چار ترک وهر نفس گوهر شده است

ذکر دائم تاج آسوک آسو سلطان زبان | چارضر یک چار البش پادشاهیو کیا شوبان
پاس انفاس هوش دردم ذکر حقش مشتغل | تاکه سلطانی بنبیک بین دنیا مستقل
معنوی سلطان تهم آسن ذکر تاج معنوی | پاس هر ای تهو بهن انفاس پاکن مستوی
چارضربی تاج بیتک جوی مرصع دلبر | گیه لسلطانی مشرف مشتهر در بحر و بر

ورنه شش هم آن قدر دارد نه آغاز عشاء
تا زمان صبح از ذکرش یکدم در شده است

ورنه شش هم تیوت آسوک نه آغاز عشا | بند کرت شنه ذکر حق آسوی کرائی تا صبا
در تمام شب بحبس نفس الله ذکر حق | تا نمانه صبح دریکدم مشغول حق

آنچه دی شد خورده نالایق بذکر آن سوختم
این خطاب انوی بمن در قریه بنیر شده است

رات نالایق غذا کهیوته مه نالوا نایاد حق | بنیر س الله کراتک مه فرماوک سبق
باره مولش جیو گاما نا وتت بنیر دیان | ناموافق نو غذا ته اک مریدن بیگمان
بیده سیدان نا آسوک ذکره سی شعله زن | عشقه سیتی نا منتقل سینه جیوی گوت تمن
بیدونی کانه چیز نارس گتر نه یکدم جیوی درزان | عشق زان لا نا سوی الله نا ره کی پات تها دهیان

عشقہ نارک شعلہ لیس آسی لسینہ کیا کریس
ناموافق چیز یہ تھوا گتری سار وی فی نہیں

عشق بر آئینہ دل جھوی کران صیقل جلا
عشق شیران عاشقن جھوی بہر دیدار و لقا

یا الٰہی عشقہ برتن سینہ میانوی ہر زمان
عاشقن سیتی مہ تھوتم در قیامت دامان

خاصیت دیدہ ہم از اذکار و بسیاری ذکر
باز اندر ذکر جہری حال واجہر شد آست

خاصیت تہ ٹھاہ اذکار گیہ نن انتخاب
ذکر جہری لشہ نوگو حال آن کان صواب

نفی و اثبات لس موافق یا مشائخ آسو پورہ
ذکر خفیس ذکر جہر ہس منزٹھاہ آسوک عبورہ

بہر عامان ذکر جہری یا ذکر سر بہر خواص
خاص لوکن عامنی ہٹ جھوی نہایت اختصاص

در شریعت ذکر جہری بیگمان آمت جوانہ
لیک ذکر خفیس اندہ تھد گتران حاصل چہ راز

ذکر خفیس منز جھونور اسپیدہ اندر دل گھتران
چھی توی ذکر خفیس طالبان حق تہ بیان

فصل اشارتے بمقام شوق و عشق آنحضرت کہ نتیجہ ذکر است و منتج وصل و تجلیات

سال عمرش لس بہ بد چند ان الٰہی ز درد عشق
موش کافور و درد دند التش بیرون بر شد آست

زیادہ و بیش آسکنہ بالکل کم تھند عمر شریف
عشقہ نارکہ جوشہ سیتی گوک جھتو موی لطیف

موی نن کافور آسوک عشقہ نارکہ زورہ ست
دا یہ دندان مبارک ذکرہ زورکہ شو رہ ست

حضرت داؤد فرماوان جھوکی عاشق تہ بوز
حضرت مخدوم حمزہ بس گوت آسوی دو سوز

از زبان پاک فرماوک مہ کن تی جھو یاد
در سلوک و معرفت جھوک گوت کرمت اجتہاد

در میان چہل و پنجاہ و نیس جہیم لس زیادہ نہ
ریش و موجھتو گوم سار دی خندہ بر نیرت گیہ

درد عشقن آسو کرمت سخت کمزور نحیف | درا کهه دندان مبارک گو کجهه تو موئی شریف

گوید اکثر سوختم از کثرت داغ درون
سینه ام گویا پُر از آتش یکے مجمر شده است

آس فراوان دُوڙ ته فرمت چهوم نار زن | نار منقل چهوم مهنجه سینه نار چهوم اندر بدن

آس فراوان دس از کثرت داغ درون | سینه پُر آتش چو منقل پیهه اچهن چشم اشک خون

نو نشان آسو کے ظاهر لرزه بر اعضای پاک | اشک جاری قطره قطره آسو از چشمان پاک

ایره لیس نیه هه عشق سیلاب آسیه ننڈ تس پر بدن | کو نه آسس اشک جاری ابر ثت سوی ٿهائی کمن

غیر حق کانه یه دیا ورمه چهوم نه در جهان | چهی تو ی عاشق بهو لی پان جینوی پو شران

آری آری سینه اش پُر ز آتش عشق درون
رنگ آن روئی مبارک همچو خاکستر شده است

آسو نز پا سینه ٿهندی عشق نار زالمت | عشقکو ی سڄی نار ته ٹه بار آسوک ترا لو امت

سو نه فلمت آسو زن لس نگ روئی نارنین | آسو نور حق نشانی کیا زر خسار و جبین

سوزش آتش نهایت آسو ک اندجان پاک | ته علامت آسو ن در امت تمس روی پاک

رنگ چو خاکستر گمت آسو ک روئی نازنین | خاطر پاک ش مگر مدام آسو محزون و غمین

عاشقن چهی تره نشانه واره ٿهو کن ای لسر | روی زرد و آه سرد و چشمه تر ای باهنر

عاشقن منز د زمانه شیخ حمزه پیشواء | عاشقانه طور آسو ک در همه جا بے ریا

روی زرد و آه سرد و چشمه تر ته در د سر | دل کباب آسو ک زرد عشق ته خسته جگر

پیر سیّد احمد کرمان که ز اہل کشف بود
عشق و درد و سوز او را دیده و حیر شده است

اہل کشفو منزہ سیّد احمد کرمانی بو
عشق و دردو سوز بهندو ہی ملیہ چھپک حیران کو

در تعجب گوو جهین بهندوی کمالات و قدم
چهوسن و نان نی جو اناتن مہ تراو اند ستم

چهی جوانی بہگیمان سید کنزہ پرہاتو ان
ناتوانی سیت ناہ سید کنہ کابل ای جوان

چهوک گو ٹهس منز بند تہ صحبت کنہ بامر دم تزہ چهے
نیر سیرس فیرہ جاسی عمل محکم تزہ چهے

باہوائی خوش گزی تازہ دماغ و دل زبر
کوہسارن آبشارن پٹ تزہ بہ ہان دز نظر

سیت یارن تها صحبت ذکر حق تهوو کا وہ بار
تها دل شاداب و شادان دور سبی اضطرار

چون زشوق حق کشید آہ جگر سوز از درون
چشم اہل کشف را مشہود زان اخگر شد است

یلہ از شوق خدا از دل کرانی آس آہ
آسو دمت لستن جگر از شوق و عشق آہ

اہل حالن نارہ تیو نگل بو زتہ ایوان زدور
اہل دردن نیک مردن بو زن سیدن اسو رہ

جوی علی صوفی فرنان نی چهہ میہ سیرن بارہ بار
یمہ وقتہ از جگر آس آہ تراوان پرنہ نار

دورہ آسیم درنیٹ ایوان نارہ زینہ ہان در نظر
از دہان پاک نیران وقت آہ پر شرر

آسو عشقن خنک کرمت حضرتن شیخ زمان
عشقہ سیتی عاشقن چهے تن تپان تہ زوگلان

عاشقس دسجہ شہادت مرہ لس عشقس اندر
نا دوارہ عاشقن منز بو زمنزل اللہ ایر

از گلستانہا شوق و عشق و گلہای وصل
پر دمید از نو بہار فضل چون اخضر شد است

وصلکی گل عشقہ باغس آس غلطت تازہ تر
بلبلا از شوق باغس آسو فیران خوش سیر

سبز با از نو بہار فضل حق تتہ آس جان
وصلکی گل تہ گلالہ آسو حیاوان پر زبان

فصل اشارتی بحصول مقام تجلیات مرآن حضرت را و معنی مقام فخر حقیقی بتقریب آن

هم تجلیات ذاتی و صفاتی خدا
ظاهرش از رافت بر رؤف دبر شد است

جلوه حق آسو ظاهر لس ذات و هم صفات
کیا چ سولا ثانی ته فانی آسو ذات و صفت

مهربانی نیک کاری آسو احسان کاره لس
مهربان آسو سن خدا ته احمد مختار لس

چون شود نار تجلیات و عشقش شعله کش
از مزاح و خنده تسکین بخش آن آزه شد است

یله لس نا تجلی نار عشق آسو ره یهه دون
از سراپا عشقه نارچ ریهه مثل اندر یدون

بهر تسکین دل و بر عشق آن شیخ ره من
آسو خوشباشی ته خنده مخلصن سیتی کرن

وجد و حالس منز استغراقی انز شوق حق
از شراب معرفت آس مست و محو نور حق

آسو خوشباشی ته خنده مخلصن سیتی کران
حال بدلان آس قوه کن مر مولانن گران

وقت استغراق و خوشباشی تسند آن همکلام
یه چهو عادة شریف آل شه خیر الانام

فصل درین بیت علامی است باگه ورود آن حالت عجیبه و تبدل آن که آنحضرت رید حالا داند همه مبنی بر کمال متابعت سنت و احوال سید المرسلین صلی الله علیه وسلم

کلمینی یا حمیرا اسو بی بی عائشه رض
در چنین حالات وارد آن زه فقرا فخر شد است

آس فرمادان رسول حق تمس حالس اندر
عائشس کن یا حمیرا کت میه سیتی جل تره کر

عائشه صدیقه آسک همکلام سیدان حضور
دل پاکس سیده سیدان آسو فرحت تی سرور

آسه خوش آواز لیس تق آسیس شیرین کلام
اندریس حالات بوزن بهترین تمند کلام

اِتباعاً شیخ حمزہ طالبن سیت گاگاہ — در مزاح و در مطائب آسوا یوان مرد راہ

وجد و حالس روزہ دایم روزہ کر موجود بوُد — گرچہ فانی از میانش طالبن کیا یہ سوُد

در مزاح و در تکلّم در سماع و در سرود — عاشقان حق نوی آسی یوان اسک سو سود

از فقیران حقیقی نیہ ین جھت ضحک و مزاح

ہست تسبیح و عبادت قول آنسر در بندا ہست

یم فقیران حقیقی یم چھِ محبوبان حق — زان خوش باشی تھنزی ھنز عبادت بنش حق

چھوی اسُون تھندوی تہ خوش باشی در گاہ خدا — زان تسبیح عبادت قول شاہ و دو سرا

یم فقیران خدا کیاہ بغم و رنج جہان — کینہ بیگانس اکس نش حال نہ حالی کران

ظاہراً جہال بندا بند شان را اغنیاء

ہم باین عنوان لقرآن وصف آن معشر شدا ہست

آتن جاہل اغنیاء زانان یمن تہ مالدار — ئی چھو فرمودان خدا قرآنس اندر کرتہ دار

بیگمان توصیف یندی چھی لقرآن صاف فرموز — یا نہ فرمودان خدائی پاک بالفظ و رموز

فقر و فاقچ زاہ شکایت کر کرس بزرگسی — مُدّعا آسو کہ رضائی حقتعالی از لبی

در ریاضت پاک تھاوک قیدی تھاوک نفس پاک — از خدائی بی نیاز خویش رو دو اندیشناک

محض خیر است این گروہ از بہر خیر و شر ولی

خصم این معشر برائی خویشتن معہ شر بدا ہست

اولیاء اللہ چھِ سنا محض خیر و بھترین — شر زلان ھینزہ طفیلہ خیر آتان الیقین

یم دشمن چھنہ بیشک تم چھِ سواتہ حجل — مسخ صورت چھو گمت تہ کراتہ چھِ تم ناپاک دل

انیک خواہ ھیندو جیکو یا نیس تر زبان وسرزبان   آسہ ٿھیو تہ تھو جیکو یا نیس تنہن جی وضع دران
من اساء فعلیھا نص قرآن مجید   بد جیکو یا لس بد تہ نیکین بھد جیکو عزت رہ مجید
کار و بار نیک بختان با خدا در ہر امور   جھک رہی جان پانی خدا تہ جیکو تھوان ان حضور
حسبنا اللہ وقت شام و حسبنا اللہ در سحر   ذکر و فکر نیک بختان کھی تو ہی تہم بی خطر
شیر علی خان ان افضا اک دشمن شیخ فرید   سوی پان آسو شیخ حمزہ بوکرن آخر شهید
تس عداوت آسو جانی با جناب پیر ما   آسو قصد او تناو ان سخت تکلیف واذا
اوپیرہیں حضرت سید جلال الدین بخواب   کیا تہ غم جیو ہی رزو نہ بغم جیکو تہ تعالی التاب
حقتعالی لس شمع بر زلادہ تھاون تابناک   لس اکھاتہ سوہ رامدہت تہ گذر نہ بہشتک سو ہی ہلاک
نزد حاکم متہم کو قید تھاوک جیند گاہ   مرزہ جیدرا آسو حاکم کر یمی یکدم فنا
خان و مانس لوٹ کرہس بر ہمہ تاراج گوہر   جائیداد خانہ سار وی سیم وزر تاراج گوہر
دلہ افضل کرک سو نن بہ ایگانہ بیش گش   تمسنداہیں اہل وعیال لس کرک پاکیش تہ وکشش
اولیاء و دار الامان جھی دلامان انڑھاہی فقیر   تھد بود سوزی خدائی پاک لس نعم النصیر

نیست چون فقر حقیقی را منافی با حشم
قال الفقر فخری شاہ ہر عسکر شدا ست

جھونہ در فقر حقیقی مال آسون سیم وزر   نوکر و چاکر تہ خادم ٹھور کران ہرگز جھکر
فقر فخری آس فرمادان رسول نامدار   اولیاء ان افقر ی پیٹ جھو بیشک افتخار
وارث اسباب و دولت کر سان جھی زاہ فقیر   جھک رواتہ فقر فخری منصب عالی کبیر
باطنا سلطان عالم مالک گنج کرم   تنگدستن عاجزن جھہ ازکرم کاسان غم

منتهی را مانع از حق کثرت اسباب نیست
هیچ مانع مر خلیل الله را از آذر نشد

واصلس از حق چھونه تھو کثرت اسباب و مال — سیم و زر مال و مواشی آسو ن بیه اهل و عیال
کانه حجاب کرنه مالن بر خلیل الله ز حق — آسو مال و مواشی از فضل حق گو بت غرق
بڈ ز نا ماه شاه جیلانس نشه گیه ہت بسیر — یه حضرت چھوم تهندی مرید ته لعل تهندی زیاده تر
چھوس دلس تهندی محبت ون بجی کرتن قبول — گو سپرد شاه جیلان بچه گو رخصت حصول
در عبادت در ریاضت تهاورن آن بسیر — بچهری تہ بہ بیخوابی سپن لاغر بسیر
بعد چندر ورباج آلس کرنه بچوس گن نظر — مضطر و لاغر چھن گو مت ینو البصر
گیه سناته انو کهه خوا نا شہ تکلف ہیس بیر — مرغ بریان ہم کباب و غنیین و سیم بیر
بچه ونو گستاخ باهن سوی عالی دستگاه — میٹ نعمت چھو کهیوان پانس بچو سیانو گو سیاه؟
مرغ بریان چھو کهیوان پانس بسیرم صرف نان — یا خباب شاه جیلان چھا مروت چھا یه جان
اڈ جنی کن دست پاک سو دستگیرن در حضر — قم باذنی یام دیہن گو وڈان سوی جانور
غوث الاعظم چھی زنان نش بچه گن یی حریانه — آسه وقتا جانو فرزند واته بیت قدمن لگن
سیم و زر تهال و دولت آسو آسان آلس بنعمه — کر حجاب آسو گنه چی ته باخدا آسن با حضور

نیست از چشم کامل سیم و زر را اعتبار
کان یکی سنگ سفید دان دگر اصفر شمار

کاملن ته واصلن نش رب ته سون بی اعتبار — سون ته ہر یکسان ہمن نش سنگ و لعل آبدار
زرد کن ہیو سون ہین نش چھو چھون سنگ سفید — چھو کتو کل بر خدا ته از خدا تھر چھک امید

بندگان حق بغیر حق چھنہ محتاج کس
دار دنیا مال دُنیا چھوی تمن نش ہمچو خس

خاک وزِ ریگسان تمن نش تم چھنہ بالکل بے نیاز
سر بسر فانی ہولا گیہ تمی کن سر فراز

ہست دُنیا آنچہ مشغول کُند از ذکر حق
گر متاع پُر بہا یا چیز کی احقر شد است

گرہ لُس غافل نہ یاد حق دیان دُنیا چھُت
قیمتی جاداد یا کم قیمتی چیزا چھُ تت

خیریت کُن دل تہ گا نگل کرہ از ذکر خدا
تت دیان دُنیا چھہ بیشک دور تھاوان از خدا

ترک دُنیا کریزہ گو کار آسو کھ ذکر حق
طالب مولا بلا شک راہ نہ غافل یک رمق

خرقہ لاگن ترک دُنیا گو نہ لنگوٹ گنڈن
کھیون تہ چن لاگن لباس گو ترک دُنیا چھ سرن

ترک دنیا گو کرن جود و سخاوت تہ کرم
ترک دُنیا گو نہ کھیون پانس لوکن آسن ستم

گر بود شاغل نہ ذکرت ور بود از بہر جاہ
ہم ز دنیا درس و حفظ و خرقہ و مظہر شد است

گرچہ قرانک تلاوت آسہ یا درس علوم
ظاہر یچ نارتہ خرقہ آسہ بیرت با رسوم

لیکن عبادت نفس بابت آسہ بہر مال و جاہ
تت چھو آمت نا و دُنیا از عمل دو از الٰہ

لیکن عبادت آسہ بے اخلاص حاصل گژھنہ چھونہ
در گروہ مخلصان شامل سو گژھنہ کینہ چھونہ

وریدان قید کی نباشد راویان کردند نقل
با وجود سلطنت از اولیاء سنجر شد است

قیدات یٹھ کینہ چھونہ تہ ہوش یٹ تھاوان
راوی بی کرہ روایت نقل از خاصا گران

آسو سُلطان سنجر ماضی سو ہٹ ہوو پادشاہ
باوجود سلطنت آسو دیندار و دین پناہ

ظاہری شاہی حکومت لوکنی یٹھاہ وسال
باطنی دل اُس معلق آسو سوئی ذوالجلال

فصل اشارتی ببعضی خاصیات و تاثیرات تجلّی صفاتی و باثبات مقام تجلّی صفاتی مر آنحضرت را بدلیل شهود بعضی علامات و خاصیات و تاثیرات آن

حق تجلّی باد و وصف السّمیع و البصیر
کرد و روی ز معینات السّمع و البصر شد است

هم تجلّی حیات و قدرت و علم و کلام — شد بر و تاثیر آن بسیار مستحضر شد است
هست تاثیر تجلّی جمال المرید — اینکه در غالب مبادش حاصل و محضر شد است
هم تجلّیات وصف محیی و وصف ممیت — شد در و بسیار جا تاثیر آن مشتهر شد است
او چو تجلّائی جمال آمد جلال ذات را — نور آثار جلالیّت از و ظاهر شد است
در تجلّیات وصف السّمیع و البصیر — کر حقّش اندر معینات تاثیر سمیع ته بصیر
باطنی حالاتش اندر تهو خدا این با خبر — بر همه حالات غیبی آهو با سمع و بصر
از تجلّی حیات و قدرت و علم و کلام — گو تمن تاثیر اکثر تهو ته روشن صبح و شام
در تجلّی جمال المرید حاصل مراد — گو سوا نه حق ته سپن غالب هم آن عالی نژاد
از تجلّیات وصف محیی و وصف ممیت — وارهین جاین اندر تاثیر ان گیمت هه کیت
از جمال و از جلالیّت هو معدن نیک پی — نور آثار جلالیّت گهران روشن ز دی
بردباری و تواضع گویه آثار جمال — خشمناکی ته غضناکی ز آثار جلال
با خلائق در تواضع آهس ز وصف جمال — آهس قاهر دشمن پیٹ تم ز آثار جلال
زنده کر کیت تخلص وصف محیی یک اثر — در تجلّیات محیی آهس روشن تر گهر

دشمن دین نبی جهک مارمت از قهرگیت | از تجلیات قهری نیز از وصف ممیت

در تجلیات علمی چون خضر با بهره آسو | عالم علم لدنی واقف خوش چهره آسو

در تجلیات قدرت آسو فایز شیخ ما | از خداوند کریم لتس حصهٔ قدرت عطا

شاه لولاکن بدست پاک چون بگمشت خاک | لشکر کفار تزلناون سراسرگیه پلاک

ما رمیت اذ رمیت در حق اوشل نزول | از تجلیات قدرت آس لتس قدرت حصولا

چون سلیمان در تجلیء سمیعی مستفید | ریپه نبر آواز لوزک ازیئی لطف مزید

همچو موسی در تجلیء کلام آس با کلام | با خداوند جلیل اکبر اندر صبح و شام

صفت احیا همچو ابراهیم و عیسی لتس حصول | نائب الشان همین است مفتخر اهل قبول

از تجلیات کیا زانی بت چوس گنگ و لال | کره کیام اظهارات غفرانه کناد رقیل و قال

بهی با وصاف خدا موصوف ساری اولیا | قدرت و علم و کمال دیر اوصاف لبا

در تجلیات تاثیرات حمد و وصف حق | حضرت محمد ثم حضرت در زبان نبوت سبق

فرد افرادن هندوی قطب اقطابن هندوی | پیشوا اسوکی عارفن جمله احبابن هندوی

کبراوشه محو ظاهر کبریائی حق اندوست
این شعار آن امام الصادقین جعفر شد است

کبر کینه آسو کهنه ذره آس لی کبر و غرور | لیس اندهیبت حق کبریائی حق ظهور

آن امام جعفر صادق امام الصادقین | نور بر علی و سبط شاه مرسلین

در سیطل ایوان آسو هیبتناک بالکل خوفناک | از جلالیت ممتن اثار بالکل تابناک

بیخبر لوکن تکبر بدزنه ایوان آسو | معدن حلم و حیا نه مصدر احسان آسو

حضرت مخدوم حمزهؒ ہمچنین با وقر تام | از کمالِ غیب آسان در میان خاص و عام

شیخ ممنہ بیان این صفت دُر سفتہ است

از وقارش سیّد صوری چو مستکبر شدہ است

اک بُزرگن یت بیانس منز چھو ومت مختصر | تس لقب سلطان ابوسعد ابوالخیر مشتہر

آس سُلطانی امیری تس جہانبانی حصول | در طریقت و در حقیقت مرکز اہل قبول

آسو سُوی شاہانہ مجلس ہر زمان تھاوان ناز | سیّد صُوری وچھت پیو غیظ تس اندر غم ساز

شوکت و جاہ و حشم یلہ دُچھنہ شیخس پر کمال | سیّد علوی وُچھت پیو در حسد بی قیل و قال

کینہ گوی کونڈ اس سینس معترض گو بیخبر | میانہ خوتہ کُس چھو عالی کُس چھو گومت راہبر

چھوس ہمبرزادہ بوی تہ منصب شیخی چھو مے | رفعت عالی چھو می تہ ہم نسب عالی چھو مے

بو سعید آسو صاف باطن گو تمس معلوم راز | سیّد صوری آمہ ڈلیت گو تمہانس غم ساز

اولیا را آئینہ بتیک چھی ز نور حقتعال | چھوک گھران معلوم ساروی در جہان از حال و قال

بوسعید لتس سیّدس ما گن چھیوی ان واپس جواب | چھوک ژہ اولاد نبیؐ بتیک ژہ تھد چھوی انتساب

از نسب حضرت محمدؐ واتو نہ تت ہر تیس | از نسب نزد خدا واتوی نہ ہرگز قربتس

نسبہ سیتی سرفرازی ید ونی سیّدے عطاء | بولہب پیو در جہنم آسو بالغو و خطاء

بوجہل ملعون گو تہ د توسہ نسبن کانہ نفع | بانسب آسو عتبہ شیبہ گیہ رحمت تم دفع

چھوس بو کامل از نسب کینہ چھومنہ فخر و افتخار | پیروی مصطفیٰؐ بر خویش تھاوم افتخار

کرمہ از جان پیروی آل محمدؐ مصطفیٰؐ | از متابعت گوس فانی سنتس چھوم اقتدا

چھوس فنا در عشق ذات حضرت خیر الوریٰ | ونکس چھوس خلق اندر گومتن ژ ما ورا

ظاہری منصب تہ مال و دولت و جاہ و حشم | کینہ تھو مہ چھومنہ از حق و ز رسول محترمؐ

لاتقوموا مصطفیٰ کرد امر لیک این زمان
ماحی البدعة مقیم امر آل آنمرشد است

بدعتن گالان جناب حضرت سلطان آسو — بدعتی لوکن دما دم سخت ترب‌زا آسو
اهل دنیا ان کران تعظیم زاهنه احترام — پادشاهن کرو تھان تهڌ زاهنه تعظیم قیام
در حدیث مصطفیٰ وچهه لاتقوموا امر صاف — همه دتهو تهڌا اهل دنیا ان یه جهوبی اختلاف

گفت پیغمبر تکبر بر تکبر صدقه است
در وقارش سر این اخبار هم مضمر شد است

گو بره سان دڙان نادانن ته بی علمن اندر — تهنه نادان لوک گهڻوهن ات سر سن منز باخبر
باداغ و باادب آنهن کرامن هند طریق — مرشدن ته سرن هندوی جهود دستور وثیق

آن وقار کو هسا انش گرچه بر حاسد گر است
لیک حفظ کشتی ارشاد را لنگر شد است

کوه سو عزت هندوی یه جیو گونه حاسدان — آنسو حاصل عزت دنیا و دین تس جاودان
صوفیو ان صفت ارشاد سن اندر کیهمت — یم جیه اندر کشتی ارشاد محکم بیٹھمت
وقر و حرمت پیره شند آنهن مریدن در خیال — تهنه هین گستاخ باٹهن پیش پیره صاحب کمال

هم باسم الغنی دوی تجلی کرد حق
زین جهت مستغنی از هر میر پیر او شد است

بله تجلی دتوحق تس نوره زاسم الغنی — پیرت انکس انش در همه چیز گو سو مستغنی غنی
آنس نی حاجت کسر آسو باسامان تر — کینه آسو ک کاروبار ظاهری کسب و هنر

پیش آن سلطان دین است از گدا ابعد تر
آنکه در دنیا شهنشه مثل اسکندر شده است

پادشاه دینگ ته والي بیگمان سوئي جابجا — آهس وڏنگ پادشه تس پر ونه کنهن بيچون گدا
ظاهر کي حاکم تنهن نش آسو ادني زن غلام — آسو لرزان دل لسندي کينه يار ائي کلام

هم تجلي کرد روي حق باسم الکريم
زين سبب مشفق بحال مخلص وجاکر شده است

لس تجلي کر حقن از اسم پاک الکريم — آسو مشفق تي بحال مخلصان وهم يتيم
بيسرن ته بيکسن هند ادرين فريادرس — غمزدن غمخوار ويادرس ن چيوي هم نفس
در سخا در کرم با خلق خوش نيکو خصال — شفقتا لس خادمن اخلاصمندن تي کمال
خاص وعامن پنج شخوئي سخاوت ته کرم — مضطربن لاچارني پٽ آسو لس کوتاه رحم

سخت وتلخ از بهر اهل کبر وعجب بدعت است
اهل درد وشوق را شيرين تر از شکر شده است

بدعتي لوکن ته منکر درن سٺا آسوي خشين — اهل دردن شوقمندن آسو شکر ته شيرين
کبره والن لوکني بيزار آسوي هر زمان — شوق والن طالبن هند باعث امن وامان

حاصل آنکه گشت فاني از خود و اوصاف خود
باقي بالله شد و اوصاف او مظهر شده است

پانهنجي لسه فاني گمت ته بيه از اوصاف خود — لس بقا حاصل گمت ته آسو اصلن باحد
آسو مست از جام وحدت از دوئي بالکل بري — اهل توحيدن ٺهن لس افسري ته سري

سایهٔ حق است آن عالم پناه عالمین
نوربخش مخلصان همچون شهٔ خاور شدست

سایهٔ حق عالمس منز لوکنی بڻ پناه ۔۔۔ نوربخشان مخلصن بڻ آفتاب ڪ ماٽ گواه
سارني پيندڙي جيو سايه سارني پيندڙي مدد ۔۔۔ نورپاشي جيئي ڪران بر مخلصان بار رشد
آفتاب ڏينگوي منز ديندارن ڪيا شوبان ۔۔۔ آس گمراه لوڪ ڀنيدي نوره راه حق لبان
جهي عنايات الهي اولياء اندر جهان ۔۔۔ سايه پيندڙي برڪه دمه سائبان مخلصان
ڇوڪ جو ڏاڪ تابان آهي جو نور آفتاب ۔۔۔ درميان هر ڏمان روز رت ڪهنت زير باب
ظلّ مرشد ڪهو ڙه بر سر طالبا ڪر اختيار ۔۔۔ سايهٔ حق بر ڪمال جيو ڇي از حرّ نار

تيز بين باش و مشو اندر غلط زيرا که او
کرده روپوش از بشر بهر حق تمثال خود شدست

از يقين تز تيز بين آس ڪر غلط از دل ڪوم ۔۔۔ دل بشر روپوش روزرت قدرت ڪ نور ظهور
آفتاب نور حق جيو مر بينوي واره نور ۔۔۔ واره وجهه سر ڪوه ماران تابون عالم فروز
ڪوه مارانس بهت بر تخت همچون پادشاه ۔۔۔ عيبدارن ته گنهگارن سو بڻ لنيت ويناه
مخلصن بڻ لبس جهه مشفق ڪيا جيو ٿر مسڪين نواز ۔۔۔ از ڪمال لطف بيچارن هنديڙي بڻ چاره ساز
فيض جيو جن جاري يوان ساري توي امداد ۔۔۔ دلحزين ته پريشان جيو بڻ غمخوار ديار

نيڪبخت است آنکه هر روز از سر اخلاص و شوق
ناظر روئي نکوئي آن نکو منظر شدست

بخته ٿيته نيک ڪه تا جيو لئشو ڪران از شوق جان ۔۔۔ پيرت دي وهه سلطانه سندوهي دي نکو جيو دي جهان

چهوي مبارڪ تنهن ۾ اندر نظر ذات شريف — دست بسته آسته رهن داره تل رو نه حريف

ڪره ليس عرضي بنن تنهن پادشاهس هر صبا — داده هر آغا چهو بشڪيڪ جل ڪرين حاجت روا

شد شگفته جان ما از ديدن ديدار او
آنچنان ڪز ديدن خورشيد نيلوفر شدا

پيره سنده ديداره ستي دل فولان مثل گلاب — يتهه ڪنن بيپوش آليس منزفولان آفتاب

عاشقن اخلاصمندن پيره سنده ديدار ليس — بنهه حاصل دين دنيا تراوه سرليس تل برس

چهوي ڪلام پاڪ پيران روح ديه جسم ريه — زندگاني طالبن ديدار پيران سعيد

ديدن روئي نڪويان دولت عشاق ليس — روح پرور چهوي ڪلام پاڪ با مشتاق ليس

ڪرد ياري جان فدائي دولت ديدار او
چون مشرف از قدومش قريه ڪيهر شدا

سر فدا سر فن جهو ڪريت ڪهر ديدار جناب — سر وتن سلطانه سندي ها ستي عشقه بحجاب

در حد ڪراچ گاڻ دبان ڪيهر لطيف — ڏو پهه اڪه سلطاني نيو تو لشرف شريف

پيده گو سرفا نهايت سهمگين خوفناڪ — اڪ مرين اندر انهم ڪرا ڪي تنهنجا هلاڪ

پر استغراق انده آسو در حال دگر — وڃهه تڪهر ڪتا چو برين ڇهته گوناه چون بحر

غيبي اڪ شخص اشاره ڪريه هرگز ڇهار روا — عاشقا هر زيارت آ سوي ڪري نو فنا

پيره ني فرماو اسه ڪن ئي مرد بمو يابه يار — عشق يا بازان خدا هي آسه حق يا آسه يار

فصل اشارت بعضي ڪرامات آنحضرت و برخي جزئيات
آل ڪه مثال تاثيرات بعضي تجليات مذڪور است

بیت

چند تاثیری نوشتم این تجلیات را
گرچه جزئیات هر یک فوق التسطیر شد !

بوونی کوتا بجزته کیا ونی کوتاه تعزیر — از تجلیات ذات حق چیه نن تس کت اثر
کیا کری تحریر حال حضرت سلطان دین — ین نه در تقریر سندی منقبت تا یوم دین

بیت

اوّل این افقر مریدش از مبارک ذات او
دیده انواع کرامت دائما اشکر شد !

دوبهه مه پیرس نش نگار نگهه کرامات عجیب — چهوس بو شکرانه خدا لیس گن کرا چیوس خوش نصیب
چهم ایچهو دهمیت کنو بوزم کرامات و مقام — خرق عادات کراماتن اندر چوک همه مقام
بودنا بودیس کران آسو سم کران نابود بود — غیبکن حالاتن اندر غیبکوی گفت و شنود
هوشه سان بدونت ته کین تهو بوا سرش ثبوت — زندنی مرده بناوان مرده نی بخشان حیات
کیا بوکو تازه ونی از وصف آل عالی نژاد — آتش فرهاوان کلامه با نباتات و جماد
بر بوات آب وزان جو یکیه باوان رسنگ — وحشی و طائر مسخر حکم بر شیر و پلنگ

فصل اشارتی بدان قاعده کلیه که اگر حقتعالی بر بنده بصفت بصیرت متجلی شود آنچنان بود که حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم همانقدر که از پیش دیدی واز عقب و فوق و تحت جنوب و شمال و کشف قلب و کشف قبور و سائر کشوفیکه متعلق به بصر است چون از سالکی و مهتدی و مرشدی و هادی ظاهر شود این تجلی خواهد بود چنانکه تاثیر این تجلی از ذات بابرکات شیخ ممدوح چند کرامات او تواند بود والله اعلم

زد کرامت از قبیل کشف قلب و کشف قبر
درمیان مخلصان هر لحظه مستظهر شده است

رازِ دل آسک عیان تی بی بیان معلوم آهن — اُفتاد اتہ اختراعہ لنئہ تنهنجا معلوم آهن
آهن هم قبرن اندر اموات ساری نیک و بد — چُوک گهران معلوم تهندی کی حال انهن جو حال بہ
کُو نہ جیئری کا نہ خیالا گر دلس گذری نمود — آهن تہ واقف گهران تہ آهن نزاوان زود
مقبرو تہ بہ مزار و منزلکان پرگاہ آهن — بیگمان هر حال اهل مقبرہ آگاہ آهن

اکثر الاوقات ناظم از نوع کشف قلب
کاشف مخزن زمافی قلبہ و سر شده است

حضرت ادو فرماوان مرچهنی بار بار — از کرامات جناب شیخ حمزہ بیشمار
بدونی رایامہ گذر هی زاہ بجا خاطر کنہ خیال — آهن فرماوان کران اظهار ساری ساٹو حال
تن فرماوان مہ اکثر ازتہ احوال میان — جهنہ پوشیدہ هیو گذر کا تہ احوال جان
تہ تهندن اهرن اندر ئی گذر هی تصور — پام ڈیشان آهن فرماوان تہ کر توبہ ضرور

هم میان نعمت اللہ صاحب کشف و کمال
بارها موفی زمانی قلب مصور شده است

تہ میان نعمت اللہ صاحب کشف و کمال — عارفا اخلاص مند اعاشق با وجد و حال
وہ ہا اکہ نعمت سو پرپا بر دنہ آسوی کهوالن — تنس هوس کو کوہ مارانک تہ پرین گو عیان
کوہ مارالس کهولن گو تہ هہ جاری بہ نو — اتہ خیالس گو بخاطر گو تہ پرین صاف نو
پر فرماوان اشارہ جل کهیو نعمت شتاب — کوہ مارالس گذر سو سیرا کر تہ تو هہ صواب

گشت ملا احمد از جا گل روان جول سوی او
واقف احوال او از قریۂ ایکر شدہ است

یعنی مُلّا احمد ازعا گل پروان گو سو کی ہیر — ایجر بس منز پیر ڈیو ٹھن ہا مریدان کثیر
وتہ و تہ یم حال ڈیٹھک پر چُوس ظاہر کران — واقف احوال گو مت غیبکوی لبس ازدان

شب ؔ ل خواجہ علی لباسِ پریشانی انڈ
خواست زدیش مرسل آن حین افاا شقر شد است

اک مُریدانا و لس خواجہ علی مسکین دیان — اُسو شوی بیمار آسوی تسن تبدن تہ تن تپان
رات کتو میلا ہر پسیک گوس نفس کرنہ منگ — ہر سہ ٹاسا تس خبا بو سونہ صبحُس بید رنگ
ہر سہ کھت شکرانہ کرتم سوی ربّ العلمین — چھو منہ منشر اوان بنن پیر ازرہ باطن معین
ازیتی امداد و یاری مستعد آغہ مہ چھُوم — ئی ضرورت بیوتہ سوزان پر یتہ ناغہ مہ چھیوم
ظاہری تہ باطنی حالن چھُو میان باخبر — بھر امدادِ مریدانِ زمان لبستہ کمر

دراوائل زہئی اصلاح باخواجہ شریف
مانع آن و رنہا فی شرب اا شکر شدہ است

بھر اصلاح پیرہ نی تس خواجہ بی دیو ابتداء — لسنہ حیزن ہنہ منع گرگو سوا ز اہل صفا
شکرانون چیز یم چھ لسنہ چیز اندر جہان — ینہ چیک زاہ یہ غرض چھوی منہ بنن گوڈ ھ نوجوان

باخبر باشد زحال مخلصان بجمیعِ و مہ
زانکہ ظاہر باطنش راجملہ خشک و تر شد است

مُخلص ھند حال چھوک معلوم سارو ی نگہبان — ظاہری تہ باطنی حالات ساری چھک عیان
واقف ازنورِ ولایت چھُی بحالِ مخلصان — ازلفافِ اخلاص نیک و بد کہ باشد در جہان
شاہ صاحب دہلوی لیکھان چھ و فتح العزیز — ئم پر آیتہ لتکو تو الکر تہ و چھا ی باتمیز

واقف از نور نبوت رحمة للعالمین — چھی باخلاص و نفاق امت خود بالیقین

پرکال از نبی چھوی اک نمونہ بےگمان — نوربہ پیغمبر توتی چھوس بہ جبین ظاہر نشان

دور و نزدیکس مریدن پٹھ سر چھک نظر — کار و بارن شغل و اذکارن ہمیں نظر چھک خبر

باحضور ہیں باسیت ستی تابعس چھی پیش پیش — فاقہ لدسی زوٹھ چھ کھیاوان تشنسی چاوان ترپیش

آسہ یہ ہندوی مریدا دور ہویت از سفر — آسن تتہ حاضر گھڑانی اس چھ یت کینہ غم مہر

سودو سرا لیس مریدن تم چھ ذمہ دار و کفیل — باخبر باشور حال مخلصان بڈ چھم دلیل

بابا مکشوفش احوال قبور ریشیان

در مزار چرار و ہم در عیش و ہم پوشکر شد است

آسو تس مکشوف احوال قبور ریشیان — در مزار چرار و عیش و پشکر آمت چھوی عیان

آسوا کثر چرار آسان حضرت مخدوم من — شیخ نور الدین ولی سندس ملاقاتس گژان

شیخ العالم شیخ نور الدین ولی مت شیخ زمان — تہندی فیض فتوحن محفلن شامل گژھان

شیخ العالم آس تہندس توتی نس سر خوش گژان — شیخ حمزہ وقت رحلت پھیر پھیر لس کنی وچھان

در مزار عیش مقام آسوی گژان شیخ فرید — از فیوض زین الدین ریشی گژان آس مستفید

در مزار پوشکر ہیو از فیوض بام دین — بہرہ ور آسی گژان دیدارہ ستی نیک بین

لشکر ہس منز دائی ییگاہ آل شیخ زمان — فیضہائی لدرہ ریشی آس تتہ حاصل کران

کشفش از قبر رشد کوز تشریف قدوم

فاخرہ اہل مزار قریہ تیجر شد است

تیجرس منز آسو د فون بابہ عثمان قبلہ گاہ — سیت سلف صالحین بزرگان دین پناہ

گیاتوی بہر زیارت والدین بر قبر — والدین منز زیارت سنت خیر البشر

آهن تابع سنت آسي وان زانرو بزود — آهن در تعميل حكم حضرت شاه وجود

حضرت سلطاني لشرف نيو سوئي تجر — بابه عثمان بابه آسوكيم جيهه ليتو نور البصر

رو د استاده تقبر بابه عثمان جند گاه — فاتحه خواني كرك بر قبر آن غفران پناه

ات مزارس آهيم ارواح پاك صالحان — آسوتتا اعزاز و حرمت بابه عثمانس مران

ارجمند فرزند ميانوي حضرت سلطان جهوم — فخر تنهوم تو مسن قبليس كيايه عالي شان جهوم

كشف صوتهاي مسخ معنوي رافضان

زو معائن همرهان راجيد و همرشد آست

مسخ صورت رافضن ڏٺو ڏهڪ گمت اندر قبور — بعض شيخين بعض شيخان آسه آهي ليس ٿئن قصور

بعض بوبكر و عمر ليس آسه دردل جاگير — گهڻ سهم شكل بهمسن وانه در نار سعير

رافضا برونه گين بهين نش آواز ان ره فريب — ڪهنده رفضڪ بوءِ جي آسو كيوان زراه غيب

آهن خلفا عرض كران بيش آن شيخ زمان — رافضي آهن هندوي كهه باطن جيهه نشان

آهن فرمان جيهه كنده رافضي جهوك بوءِ جي — شهماتن جهوك بال لوهت تم جيهه ملعون ابد

اندره باطن و جهان آهن رافضن سنسيخ دل — آهن باطن هين بشك معنويت مستقل

رافضن ڏٺي نشت پيران آهن اسم پاك جاريار — جاريار تهو خدا جاريار دوستدار

بهر بوبكر و عمر عثمان و حيدر ليخذا — كامل الايمان بناهم ازره حب ولا

اوست جون سني پاك اندر مشام پاك او

ازنجاست بوي اهل رفض مستقذر شد است

آهن در مجلس توان كينه رافضي مستوجال — اسن جيهه معتقد ته انون سندوي كمال

پرزه ناوان بوبه سیت آنس رافضی هند گوزل — آنس نیزاوان مجلس هم گیزان خوار و خجل

گرد چیندی رابوی حضور دل حکم رفض

معترف هرکیم انداایشان بعدیا انکر شد است

کرک کینترن مشکه سیتی تشکل دلیست حکم رفض — منکر آنست هر کیم اکوکا معترف هر حال رافضی

اند مطلق رافضی کینه لن مجلس آیه پیش — شیخ دین آیرغان نو یم هیمیاکی رفض کیش

کینه جهه مسوخ یم باطن اکنه هر کیم بوبه رفضیه است — چهی سیادل عشق هر کیم حکم انده رفض کیت

نیست مخفی غور هر کیم منافق راجو دیه

حاکم کفر دل وقبل را اظهر شد است

غور صلوی کافر اسفیوه سناسی ملیت — ظاهرا اسلام بالان باطنا مشرک صفت

آنسوید ظاهر مسلمانه باطن بد خصال — کفر سیت آنسوین عدل شرکشی هنر باکمال

آنس مرتد و منافق لیس زبان شیخ کبیر — آخرا کافر سیدته گوسود زنا سعیر

همچنین هر رافضی سنّی نمایے راجو دیه

مخبر از حال دل وقبل را اجهر شد است

آنسوید کانه رافضائی لباس سنی بوان — حکم کفر دل انشان لتر آنسواز شیخ زبان

در زمان هر به یدید خفیه رافضی نهان — خوف جان از نفاق آنس عاصی سنّی زبان

لیس حمایت آنسی هی از شیخ حضرة آنرمان — لیس عنایات آنس کیتاه رعیان و دهقان

حاکمان جابر و هندکرمین کینه خوف و بیم — آنس حق بذیر لغتی بسیر بوذرت مستقیم

رافضی آنسی ای هیمیان هیر بس هر بیه — در نهانی اعتقاد یکی رفض آنسوک لس شدید

وفصل اشارتی بدان مسئله کره متصوفه کر اگر حقتعالی بر کسی بصفت سمیعی تجلی کند از جمیع جماد و حیوانات تسبیح کر ایشان میگویند بشنود و سائر مقالات ایشان نیز بشنود چنانکه از جناب شیخ مشار الیه در تاثیرات این تجلی چند کرامات بظهور آمده است

روزی اللهداد بر اسب سوار از نزد دلن دکرد
او بفریاد شن رسید آخر چو در آخور شد است

دانه وزه لائی گھرس تھایر اللهدادی نرد | پیر یا میت برو نظھه وائس ڻس فریاد شود
تامام فریاد ک اللهداد س چھو گھر نادا ضر تر | حتی پرست گھر میانو ز انهن اندل وجان توبه کر
عذر خواهی کرا اللهدادن بیش پیر بخلش | معذرت مقبول زانهن تم نر پیر نیک کیش

از سماع چنگ نی کاره زروئی منع شرع
گرچه ذکر الله شنو از تارو از مزیر شد است

چنگ نی ساز و سرود لسن ٹھا الکار آسو | ات منع شرع عس انه آمت توی بزار آسو
ازصدائی سازیدی ذکر حق بوزانی آس | تو نه سیتا ماس ته ساز ن ابته کر باز ان آسو
منحرز ارباب معنی چھی ز ساز و وز سرود | کره ما الزام لهو و لغو آن رب الودود
کیا عوام الناس تهن غبی سیتار و ساز | غیر لهو و لعب کینه خبر از حال وراز
چھی عوام الناس سراز کر دو ز عجب و جهل | چھوی گواه قرآن کالانعام جاهل بل اضل
لیس کری دعوی مریدی هندیه پیران کرام | در متابعت لیس قدم لازم چھو تھاو نهی تمام
نستھ خیر ن شر فرد ن وچھ یه سو نا نظر حرام | سوی موافق وینه شرع س کره دینس احترام

از کمال تربیت با خواجه اسحق حلیم
گشته ملهم مخزو مانرا ضمیر ست

خواجه اسحاق جو وقت تربیت فرمایو تم | بنگ نی جو نوشیده کران لیتن باد تم
جهیم خبر ساری کران کیئی جهوک ته ساری عیان جهوم | توبه کر پیر دیڑه بن شرعس لیک شا پیدا مان
بیه برادر جانو آن خواجه حسن قاری که او | جهوی گمت مجذوب وجهیں لنش اکسن جانی سودو
بنگ نوشی نشه جیزن در نهان جهوپس دستبرد | گفر دجهیں آثار تهکی ردی جهو من سینه خشیه رد
سهروردی سلسلس منز تهاو مت ظاهر قدیم | دنیا نی غیر شرعس میل لیتن جهوی باد مبدم
سهروردی سلسلک پیر او اشرع شریف | باشریعت سلسلس منز روزنی قایم ای حریف
آوان خواجه حسن قاری کرن توبه جان | حضرت مخدوم حمزس بر ونهکنه دریکی زبان
تربیت کرمس حقی از عارفان دلبند | بر حسب خولشتن گوبڈا بام ارجمند
ئی جهو تس منز لکهاو داد کی گنز یم | ملکه در تاریخ لیکهان خواجه اعظم کر نظر

ملهم از احوال عالم گشته گاه اخبار کرد
شد بتجربه آنکه واقع عاینا با خبر ست

عالمک حالات آسک سارا آگاه ته عیان | بنمه بر ونهی آس فرماوان یتی آسوی نهان
تجربه کرمت مرید و آزمائش ته نیئو | آسوئی فرماومت پرن بلا شک تی بجو
بیگمان نور فراست اولیاءن جهوی حصول | حضرت حق جهوک تو یی بخشان کرامات و قبول
واردات غائبات هند جهی مخبر سر بسر | کانه حجاب حایلا ماین کر جهوک دل نظر

فصل اشانی بدان ضابطه اهل سلوک که اگر حقتعالی بر کسی به صفت حیات

متجلی شود چون بر خضر و الیاس تا قیامت زنده ماند و اگر نقل کنند آن مرگ صوری باشد نه معنوی

مُنبئ از تشریف تاثیر تجلی حیات

روزی هم در حالتی لفظی از مرشد صادر شده است

آمش اند و داده خدا زود داد ساری تنش نمود
آمش فراوان به بیداری نه با چشم غنود

طالبا لک زود در خدمت شها وقتش مقیم
چون شبان بر کیا خبر چین بین حال سلیم

طالبی شد رحاب نو چو بش خوشش نعیم
زندگانی خضر از حق چون بشر آن ای محترم

طالبش گرفت حضرت سلطان فراوان حنین
هم بنین کهنه غم کیا چو که تازه گفت ای مرید

جاودانی زندگانی هم حق کرد عطاء
از تجلی حیاتی چو بس بو هر دم رو نما

ساخت آخر لبشارت ای حقیقت آزمون
چونکه لا خوف علیهم نیز لا هم یحزنون

گوشها شد زنده طالب کلمات از ان در فزود
مدت بخواه گوی شیخ خود حق گو توبه جو

هم کرامتش نوع نشر وقت وطی حرف

همدمان و مخلصان را تجربه اکثر شده است

نشر وقتش طی حرفش شد کرامت تحفه مقام
آزمایش همنشین و مخلص و گرم تر تمام

نشر وقتش کیا چو معنی او زکی ادارت روز
کنت دیدان هم طی حرف و کتب دیدان برز

اندر یک ساعت گفتن ان بس که یقین
سیر عالم هم کرانی در لحظه با جان و تن

هفت اقلیم او نمین بیت هم لحظه اولیا
ظاهری جسته تسلی فیض بخشان جا بجا

آمش در لحظه تلاوت بود قرآنش کران
ات دیدان هم طی حرف دیدان طی اللسان

هم به نشر وقت از فضل خدا هیچ اداء

درد و سالکش با صفت ان شده است

از کرامت حضرت مخدوم حبس گوروان
بورہ ورہ ہیں تو شورہیں قافلس سیتی لکان

پُر دُون دریں ہا کرگبا قافلہ سیرو سفر
نشر وقتک اک اشارہ کرگنت ای نامور

قافلس اندر گذارگ زہ وریہ اندرہ سفر
ظاہر الذ معجزہ کرورامت جناب آسی نبر

معجزہ باکس منزبہت آسی کران سیرجہان
عالمک حالات ساری آسی ہا حجابہ وجہان

زائران یثرب و بطحی لظاہر کیف و بد
اوبابان بروز از زائران ازبر شد است

در مدینہ طیبہ بر روضہ پاک رسُولؐ
گیتہ حاصل گوک تتہ صد عزت جاہ و قبول

برزہ ناوان آسک اکثر ایرین تہ زان کار
باہماین حوال باوان واقعات روزنگار

بارہا مشہود ہیکوڈار برا خلاص را
از بی حفظ عدو در لشکر سُوئی بر شد است

آسو ریگوڈار مخلص اک مرید اتھا وُھیان
سُوئی برس منز برد التس ہر امداد وگی زبان

دشمنو آسو گیر کرمت سخت مغلوب و اسیر
پیراز مخلص گو بجلدی دستگیر

شہرسی اندیر آسو ہس باگروہ مخلصان
سوئی برس منز آسو ریگوڈار باد شمن لڑان

دشمنو آسو تنگ کرمت لیتی گوسوی پہ
گوس حاضر بر تامت مکلاوان از شریر

پہ گذشت اکثر علی صوفی بہ ابلاغ است کوہ
ہرکجا مہ رفت اوبا آن بدن ہمسفر شد است

مخلصا سندوی علی صوفی بیوتامی مشتہر
آسو اکثر آسون کوہن بیابانن اندر

منزین تہ گرمان منزرہ روز و شب آن مرد دین
آسو اکثر جانی لس بیر سیدان ہمنشین

ناصح دہم کافرہا خواجہ عثمان کول را
بارہا اندر زیارتگاہ دُور اہر شدست

از نصیحت خواجہ عثمان کو لسی کتیہ ستر کلام ۔۔۔ در زیارتگاہ دُور اہر کرک باصدق تام
چھُوی بدور اہر مزار راہ فیض آثار امنود ۔۔۔ حضرت شیخ بہاء الدّینؒ نہ اصحاب شہود
خواجہ عثمانس ڈ انجا کار فرمایہ گو ۔۔۔ ہم کلا مسیت پیرس گوتہ یر تاثیر گو
کھُوہیا آتس ساکن چند گاہ بیرزیان ۔۔۔ شہر کہ آک اخلاص مند اتم کرکت دعوت بجان
وقت موعودہ انک تشریف یا مت سوی شہر ۔۔۔ آیہ با فر ولایت آتس تجایئے دہر
در دل یاکتس بہانہم گو ہویدا اک خیال ۔۔۔ اہش دنیا اُن امیرانش گھرن با ہجوم وبال
چھُونہ رخصت مہ گترن شاہن امیرانش حصول ۔۔۔ گر گھرنشو روزہ ما ارض داعی گو فضول
در تر ذات خیالس آسونتر تا دیر گاہ ۔۔۔ کیا چہ جان کیا چھو دلی کیا چھو منشاء آلہ
گوک آلو نرستان آں بہاء الدین بگوش ۔۔۔ فاتحہ سوزکن بروح پاک آں ارباب ہوش
حضرت شیخ بہاء الدین وبانی کی چھو گرعیان ۔۔۔ دعوتس اخلاص مندس گھر تہ شاہل ہمگیمان
چھُونہ بیگانہ گھر دشاہل دعوت بیدرنگ ۔۔۔ از رہ اخلاص کر ترچھین ضیافت سُو مند
گیہ شاہل دعوتس ہا طالبان با خلوص ۔۔۔ میزبانس مخلص گیہ فیض حاصل از خصوص

بہتر تادیب یکی نوکر کہ اندر شہر بود
مثنوی از نادلی واقع براں نوکر شدہ است

نادلی گامس اکس ناو آسو تہ شیخ زمان ۔۔۔ آتس تتہ مسجد بنا وان سیت ہمہ مخلصان
خادما اک شہرس اندر مسجد رس پالان آسو ۔۔۔ گھا ہا آدانہ وقت عبادت با ادب کھیاوان آسو

امر پير آسوءِ ژه تهنه جانگو نکهه ديکها ورار
بيخبر روز کتے کهاسن ناگهاني هيه نار

کبوتر کالا گوشت گو خادمس فرمان پير
کهتو بالاخانه جانگو هسب لشب فرمان پذير

پير حاضر گوته تهلبر کرنه لس بهر ادب
تي منع آسوي امر کرمت تي کرت اي بوالعجب

نادِ هل آسو پير فرمادان خليفن گن عتاب
واقعات جو دروه خادم ميان شيخ و شاب

بهر امداد مريدان زود حاضر مي شود

بيت

صورت پاکيزه اش هر جا که مصور شد است

بهر امداد مريدان هر زبان حاضر جهوبر
سيت ستي مخلصين باطن وظاهر جهوبر

پيره شد شکل مبارک آسه ليس اندر نظر
پير جهومي حاضر کرنت ري جو ياري مختصر

در توجه در تصور روزه ليس پير حضور
روي انور جسم اطهر شد ڈنشن ضرور

نسبت صوري و معني آسه ليس حاصل بجان
تس جهو حاضر پير ناظر در سمهه آکي هر مکان

در ره تبت بوقت برف اندر ديو سعي

دستگير خواجه زيتي حاجي اکبر شد است

شينس اندر ديو سعي منز خواجه زيتي حاجيس
دستگيري کريسه پير ني گوش تنه فرياد رس

برف و باران آسو سرما آسو سب جان لب
پير حاضر گوس موکلا دن بنا ذو سيم طرب

يک طبق از خوردني گرفته اندر سنده ون

وقت خفتن حاضر يک مخلص لولر شد است

حضرت سلطان سير س آسو اندر سنده ون
کلمه حق داتناوان مخلص تنه موقلن

سند ونه ٿهه لولر تتي تمن و تن آوت
پير امداد حق توي آو نش دفتح بوزکت

بعد خفتن با حضر حاضر سپین بے مکر و عیب
تلکھ بر دست مبارک تتھ بانا گوس عیب

مخلصاہ اک اوس تمن نیو بت ٲوچھ ستھ
بیرہ نی بتھ بانہ پلناوس تہ حاضر گوس تتھ

یک شب تا ریے بگشتی صوفی اللّٰہداد را
نان دہ و مُنجی نہول موج پمّا سر شدا ست

بسترس منز ناوہ اندر صوفی اللّٰہداد آسو
داو غالب اتھ گٹ سخت نا وہ منز بے آسو

دل فرن تا مت خباب کن کرن تتہ التجا
روشنائی بیدہ گیہ تہ واو تا مت گوفنا

بیر واتس تھ وچھ جو راہ ہت تہ سپدس ہمنشین
لبو تجا صوفی اللّٰہداد ہا ندم بالیقین

لیس مدد تہ ہانڈی بلا شک بیر سوزن ٹھنڈ
یم مثال ایرہ لوبزت یم تہ چھی حاصل سند

باتن گُتہ بہ ژون یک شبی سیّاح بُود
رہنمائی روپ ریشی بر کرا اولر شدا ست

روپ ریشی ریشیا سوی ریشیاین منز نیکنام
حبہ کدلس نیش جو مدفون ژونی پاتگام

برکراولر بخلوت آسو نہ یاد خدا
جو حق گو مت فنا فی ذاتی آسو در راہ خدا

بھر حاجت اژ منزہ وداد انہ خلوت نبر
برونٹھ تہ پت کن وچھن کھادرو دوا آسوی نظر

اک سوارا صاحبا نورہ برت ورہ لوان
ہو نہ نہ وڈن ہیوشس گو نورہ تنہ ہی سکھان

گو گمانہ ریشی صاحبس چھُنہ انسان تجمال
راتہ منز ہتہ جا بہ ہیمہ کا ہتہ حضر صاحب کمال

بیر غیبی آسہ ما کانہ یہ چھُو نہ کار بشر
اندہ جا الحمدللّٰہ چھُو پر نا صاحبا باکر و فر

برونٹھ کن واتس تہ تا مت ریشین کرن سلام
توہ تم وعلیک لوزن انز شہ خیر الانام

کرنہ باصد انکساری پایبوسی بیرہ سی
شاہ عالی مرتبس لتس پاور باد دستگیر سی

چھوم غرض راہ خدا اوبخدمت چھوم سوال
شامل زن جمع مریدان بوزہ چھوم عز و جلال

تمام فرہاوس خبا بو چھوم مہ شہرہس منز مقام | شیخ حمزہ لوک شہرک چھیم ونان اخص علم
بعد خلوت وپہ لشی واتو در خدمت تمہاں | شیخ حمزہ کت مکانس گیاہ چھیہ تمت مجلس ونان
یام ڈیو ٹھن پیر بیرزہ ناون باخلاق و ادب | برگہہ ادلر مہ لشہ چھوہ واتمت در نصف شب
اہل مجلس گیہ حیران یلہ بوزک واقعات | واتمت تتو پیر آسو ہس از کرامت ہت نجات

چند درویشی ز سندش بیدہ جویان آمدند
عاقبت مقصود شان حاصل ازین پیر شدہ است

سندکی درویش کینہہ ون آیہ با اخلاص جان | وات پیر ہس نش تہ حاصل گوک مقصد درزلن
تربیت چوآس تائب انصدق اند یقین | تربیت تعلیم و تلقین گوک حاصل عزودین
در سلوک دمعرفت محفوظ و فایز تر سین | در ہدایت دہ سعادت لوکنی رہبر سین

زینخلین بُرہان کرو مشہود آبادا شد
زینہ ابدالی و سیاحتش اظہر شدہ است

ایتہ حجت تہ مثالہ ائیت بُرہان و دلیل | آسنک ابدال بدلا چھیم سندہ بے قال قیل
امہ قسمک پیم کرامات و مقامات علو | غیر ابدالان اقطابان چھیہ کس حاصل گو
یہ چھو ابدالن تہ اقطابن ہندوی تمیز علا | آسون تت پر جایہ حاضر فیرون چھی جابجا

بندہ را تحقیق با علم لدنی بودنش
اکثر اندر باب رویا حین با عبر شدہ است

گومہ تحقیق بگمان علم لدنی چھوس حصول | خوابکن تعبیرن اندر اکمل اہل عقول
خوابکی تعبیر فرماوان تتی آسو پیر راہ | عالمان و عاقلان آس اتہ اندر حیران دا

آزمودم بارہا ما از رہ تعبیر خواب
آن کتھہ باڻن کران تعبیر خوابن باصواب

عقل حیران گیہ ڈٺیئہ کیہ چو عالی بارگاہ
مخزن اسرار ربانی بفرط عز و جاہ

گردہ پیشان ز گفتن اظہار رویای شخص

پیش او تایب چو ملا احمد اصغر شدہ است

او ملا احمد اصغر ہنت تایب بہ پیش
ونہ بہ روشن خواب ہیئن تھا وس تعبیر بیش

ئی جھو ملا احمد اصغر ونان رویاد بون
بانیاز آکھوس پیش بر خود باد ردو

تربیت خواہان بو آسوس ہہ تھا ارو پر
تہ کران تاخیر آسوس بار

خوالس جیہ ہو یاسی بکان آب صاف
تہ کیل عالی بلند تروت وجھم عین

او شخصا سوی کران تعریف پل آسو بیان
این پل مخدوم حمزہ مشتہر

چھو یس بکان بروشہ کن جھم مرکب چیو ترہ لسیر بالعقد
تہ ان ڈیوتھم جناب پیر کامل احمد

ازرہ اخلاص کرہ عرض تسلیم سوی پیر
ئی اشارہ جھوم کران پیش آن نزدیکی بگر

باادب بیو ٹھس حضور س شہ نجان امیدوار
در توجہ کوم بر خویشتن شفقت شعار

عین بیدار آئس بر لسن شہ ان باعین خواب
باوجھ جھنہ کینہ ضرورت ئی ونان بر وٹھی جواب

کاملن معلوم سار وی بیان اندیشیان
باادب کھر جھو ونان دہ حضور صالحان

ہمچنین اکثر مریدان را بخواب و واقعات

مخبر انہ رویای ہر یک قبل از قرب شدہ است

خواشی الدر مریدان ہم بیان آہس واقعات
ونہ رستو بی آہس ترانی بیان ہم بالفاظ

افترا کرده یکی رو باش گفت و جواب

عِندنا یا الٰهنا من لعبد لا اقتر شدست

وتخصاہت اَنز جوابات و نہس یُی جواب
چھُوک زبان نادانہ بہتا چھُوی اَنز جای یہ جواب

گفت از اقوال و خاطر نشان مخلصان

کہ تجلّیٔ تکلّم را ہم او مظہر شدست

تجلّیٔ تکلّم اَتس ہُویدا مو ہو
مُخلصن خاطر نشین گو آنہم از اقوال او

بانہ بندہ چھُ یہ آستہ سیدان گفتگو
نتہ روشن آسو سیدان در حضور شہ مو ہو

فصل اشارتی بوین قانون اہل تجلیات گر حقتعالی بر کسے بہ صفت احیائی متجلّی شود
بود کہ حضرت عیسیٰ علیہ السلام بود و اشارتی لظہور خاصیت صفت ممیتی بعضی بیان از حضرت

اندم اد چھُ مخلصن شد ز امراض موت

زانہ یکی خواجہ حسین ہم و الدش یکمر شدست

دعا لِتس نہ گیہ مخلصان کیتس شفا
از مرض خواجہ حسین تہ بابہ تمسند گوہا

و بہ اکہ خواجہ حسین بیمار گو بیہ لتس قبلہ گاہ
مولوی فرزند آسوی ناو تس بے اشتباہ

یہ ستھا بیمار و شوی گیہ ستھا زار و نزار
از طبیبان حکیمان گونہ علاجن کرنہ کار

کمال عاجزی تم سبط بر در بار رجا
از رہ اخلاص بر حضرت کُن کرانی التجا

دعائی پیر دو شوی گیہ شفایاب و صحیح
پھر صدقہ پیر فرماوان چھُو تجویز از صریح

تس دعا آسی کرن تہ تنہان آسوی شفا
ولدس ت اندعا تس پیر اکہا از مرض سیدان رہا

گفت مردی را بهنگام تجلی میت
من هلاکت میکنم شب مرده بر بستر شد است

خانه داماد اکس نش مخلصا یهندوی غریب
بیکس و ناداره مطلق تس کانه مشفق قریب

هیره با ظالما آسوس نهایت نے رحیم
آسو ادنی بخیر سل ندروا تناوان تس ستم

بلکه آسوس لایه ناوان حالکمن نش بی حجاب
رنگه رنگه واتناوان تس ایذاته بڈ عذاب

رفضی دی آل آسو رفض تس نشان آسوی نشان
زامتر آسوس مرید حضرت سلطان دیان

رغمه سیتی واتناوان آسوتس سختی بنروه
خانه داماد ن سراسر و نویه پیرس انتس لفوه

پیر دره خشم و غضب آسوتام جاهل گو نمود
در تجلی میت آست و نکس تس مرته مود

کالجین شنگو لبترس باٹ موت صبحس و آسو
قبض روح موتن کرس ته بیر لیه بنزار گوس

ازدعای مستجابش بی شده بسیار کوره
خاصه از کوری به آن فتح الله کاحیر شد است

ان سید بیناد عایله شیخ دینن کرتمن
ازدعائی مستجابش گوانش آمت جهوی ان

بالخصوص یله ناگهانی انوسو فتح الله سین
بازه بینا از دعائی آل ولی الله سین

جمله صوفی لولوس منز کوره ده بزانذ آسو
ظاهرا با مال و دولت لس سٹهام آباد آسو

او با اخلاص پیرس انش کرانا عرض تلاش
ازدعائی پیردوان حشمین تمتس آن دلیوه گوانش

آیه نابینا تهی باطن سٹها بینا سین
مشتهر گیه ده بهمه عالم میان انس و جن

ازدعائی او بسے قلاش مید با نوا
یکدعا ظلمه بدولت بینه نوز شد است

نُونز بس منز آسو دولت یہ ینہ لاچار و غریب
از دُعا لیش گو سود دولتمند کو تا خوش نصیب

دولت دُنیا و عقبیٰ یھندہ استانہ بناں
فیضکی بر بر خزانہ از برائی مخلصان

آس مسکینن غریبن از دعا دولت بناں
سر بسر مشکور روزان آسمان از جا و زبان

اہلِ دولت گشت و صحّت یافتہ از سرخ باد
پیش اقایِ بَچہ این نیّہ موثر شد است

آسو دولت ریسی نیہ چھواتہ کرلس سرخ باد
از دُعائی بر گو سوی از مرض آزاد و شاد

گو بدیل تائب یہ پیش شیخ حمزہؒ زود تر
سرخ باد لس گو دفع از ہمّت آن نیک فر

آسو مُفلس سخت گو مت فقر و فاقن مبتلا
فیض صحبتہ سیتی یدس سعادت و دولت عطا

صوتِ قرآن خواندنس ہر جا رسید یہ بو باد
دیو بگریزندہ و لرزندہ چُون ععر شد است

تھندہ قرآن پرنچی آواز یوت یوت وداتی
دیو لرزان تہ زلانت جایہ منز ید آسہے

یام قرآن مجید آوازہ سیت آسی پران
دیو یچوں بید لرزان ہیتہ ستی گلان

واتھی یت جایہ ذاک باٹ آواز قرآن
دیو چن تت جایہ اندر آس کر بر گزران

پیش ازین در جنید جا دیو و بتخانہ بُود
این دم از یمن قدمش مسجد و منبر شد است

کامراجس تہ مراجس منز کہ سیراج بود
بُت پرست بتخانہ گالک لے عدد با زور و شور

مسجد و منبر بناوک ذی ریمہ جا جو تر
کر کہ از ایمان و اسلام اہل ایمان بہرہ ور

نادِ بل تہ شنگیالس منز آ ہا مس اندر
آس بتخانہ تہ دیون سند مکانہ سر بسر

از قدوم خوشش لرزو منش و یو گیا ساری ہلاک | مسجدان عالی بناوک لیس شبد و تابناک

بہ شدہ مصرع ع ہم تا انفاس پر برکات او

چند حرف زبیات لشمارم کہ پر دفتر شد است

لٹہ لیدگیتا بلمیت از دم عیسی دمی | زانش عیسی قیتی کینہ ہر گز جھک کمی

گیت گزراوی تو ندا و ف صاحبک ہم بیشمار | بڈہ دفتر لیکھیں ہیکے زیادہ ہم از صد ہزار

مبتلا اندر بلا کیتا ہ گمت ہم گیہ رہا | سانکن ہندیا ہیں آخر آسو کیا اندو ٹی ولا

ہا نجھنی ترزایہ اکثر لاولد گیہ با ولد | طالحس صالح بناوکت ہر نجو سعس سعد

یافتہ ہر کس بقدر ہمت از وی ہر چہ جست

قبلۂ حاجات اگر میخوانمش حیدر سزاست

آنسو لیس حاجت ہکو تہ گوہیں حاصل از جناب | ہیرت اکھا ہیرت ہکا انہہ گو فتحمند کامیاب

آنس ہمت لیس اکس ترھ لیس گوتھ لیس الی عطا | ہیرت اکھا مقبول گوتہ بخشہیں سہو و خطا

حاجتن ہند قبلہ جیوم سوگی آستان جنتنشان | روز و شب پرچہ جان اچھیں حاجتس ساری یوان

از طوافش یافتم چون شدہ لشتر حاجیان

کعبۂ صدق و صفاتش اگو یم دلشتر شد است

از کمال فرحت و شادی کی ان خاکی خبر | از طواف پر لیسہ حاجیان ہر خوش خبر

کعبۂ صدق و صفا تن ولی بہتر ہمہ چھو یم | آستانش کعبۂ لطف و وفا از بود ہمہ چھو یم

کعبۂ ظاہر مطاف اہل ظاہر صواب | کعبۂ دل قبلۂ باطن لشتیان مستطاب

اہل دل تا پانڈن چھہ لازم کعبۂ باطن سو گو | کعبۂ باطن چھو بہتر از ہمہ کعبہ برو

روی دل آن سوی کعبهٔ دل اگر خوی عشق وود ته | فیر گرد اگرد کعبهٔ دل بنگ از اهل فرد

این شد از انفاس اولی آنکه تعویذی نوشت

وانما کتاب تعویذات را اندر شد است

بیگمان انفاس ما کښ ټ شفا ته بدر دوا | پیرت مریضیس پرت مرض زول از دعا ئم لبو شفا

آسنه تعویذ لیکهان لیکهنه رستوی مراد | آسویران لیکهنس نه زیع بنان عالی نژاد

بالیقین انفاس مقبوله هسند کامل شفاء | آس بخشانی مریضته سقیمن بے ریاء

این همه مستید ولی صدنسنگ مید ارد زین

گویا او قائم خدایا در جهان منتشر شده است

یه سپیاره وی ته لیکن آس تها وان سخت تنگ | آس را ز آمد شد هر دم گتران عاجز یه تنگ

آس فرماوان خدایا وقت جهوم ضایع گتران | غیر ذکر حق نفس ضایع گتران دل کرتیان

اینقدر صاحب غرضهائی رذیلت وجرا

طالبان الله را عالی همم اندر شد است

همت عالی جیوانا لیمان مقصود شوخ | همت دونان وجهت تنگ آ وشیخ بار سوخ

اندرین جر دونان عالی همت بسیار کم | در دنیائی لوک همت در وش نجیف وغم

ناخوش آید صحبتش نا از ذکر اخوان الله الزمان

معترض یا عیب جین یا منکر اکثر شده است

ناخوش آس وک صحبت ناجنس و ناکس مریسان | معترض یا عیب جین یا منکر اکثر زبان

ناشناس وقت کن لوکن اندر نه راه بهان | بے خبر اشخاص آس ان منکر اهل دلان

عيب جيني جي ڪران اهل لين هر بي خبر زانه ليئنه اوليائن لئين جيئو باطن اثر
ٿي چئو فرماوان جناب شيخ حمزه پيشوا خير و برکت بيگمان در صحبت نيڪان لِسا
اوليائن سيت صحبت ٿاده ليئي وري قرين عزّت و تمڪين حاصل لئين ٿي ربّ العلمين

گر بود مخلص غرض او ده طالب بوالهوس
گويد اڪثر ڪاين زمان گمنامي و الستر شد است

بوالهوس طالب غرضمند او ڪني ٿئين هر زمان آئين فرماوان جي گمنامي سٺو بهتر ته جان
يا سفارش يا گهرين آئين ته نانه يا پسر يا گهرين سرمايه آئين تنگدست آهين اگر
طالب اسباب دنيا ڪثرت مال و منال جيهو ڪ غرض آهي سان بوان جيهي پيش رضا ڪمال
جهنه مشهوري ضرورت درميان مردمان جيهم گهران ضايع مه اوقات عزيزه آن زمان
اي عزيز ٿيٿيڪ قول شاه و پيرا ٿئو واره ياد ليئهنه اوقات عزيزه سيده ضايع ته باد

فصل اشارتي بعضي ڪرامات آنحضرت در ضمن اثبات تحقيقت او را و تحقيق آنڪه وعظ و حقايق گفتن بڪسان در مجلس عوام مردم طلبيده آورده مريد ساختن و بر يڪ بي تفحص استعداد آداب طريقت آموختن و تلقين ذڪر و وظايف حواله ڪردن طريق مرشدين ڪاملين و محققين نيست بلڪه روش مقلدين ناقصين است و فرق ميان محقق و مقلد

اين محقق پيش پيران مقلد سرفراز
در ميان ديهان مانند شير نر شد است

در زمانه بيگمان پير محقق ساٿو پير منتهي اندر سلوڪ و معرفت روشن ضمير
آئين پيران مقلد و قسم اندر شمار ني خبر از صورت و معني بظاهر اقتدار

درمیان روبهان چون شیر نر شیخ زمان — شیخ شیخان شیخ حمزه پشتبان مخلصان

بیدبو تقلید میں تحقیق کری بنو بنو فرق — بجته تهکی برزمین ته لیکهنه مین صدق ودق

اوست عارف دیگران زاہد بتقلیدی شده

درمیان فرق از سما تا مرکز غبرا شده است

سو جیو عارف دیگران بران مقلد بیگمان — اندزمین تا آسمان فرق آهین ٻن درمیان

عارفن هند سیر تا تخت شهنشه بی گمان — سیر زاہد از صحن تا خانه باشد نی ازان

عقل عارف وربین تر تابروز یوم دین — عقل زاہد از طلوع تا چاشت باشد دربین

عارف اکمل جناب شیخ حمزه رهنما — معرفت بخشان مریدن با همه نور و ضیا

اوست چون عارف بمقدار عقول مردمان

پس بوفق کلموا الناس سخن گستر شده است

معرفت آسوکت ته فرماون میان خاص و عام — حسب استعداد عقل مردمان آهی کلام

پس اکین بیت آهی فهمائه عقلا ته ذهن — تس اکس سیتی تهوی آهی گتران شامل کهن

بیر مجبوب مقلد هست چون بی معرفت

عاقل و دیوانه را کورانه افسونگر شده است

بیر مجبوب مقلد آهه پس نه معرفت — جهومین اجهین ٹهور ته کنو جهین بونه مراسان به گت

اجهو گنگ گومت صراط مستقیم کت جی پان — برزبان توحید ظاهر منز دلس شر نهان

شرعکن مسلن اندر واقف ته ماهر بو رپاٹ — انوباومت نفسی جهس لذت د شهوت آٹات

پانه رادمت پا ومتن کیا هاوه وت سوئی خدا — یا نه مغلوب شیاطین کتو بیس کرد

علم نااهل گفتن تخم ضایع کردن است
در زمین شوره کردی بی امید سر شد است

علم نااهلس ڏني جهڙي ٻول ضايع ڪرڻوي
ٻيل وڻ شوره ۾ تنهن نفع ڇونه ڪي ڪهڙوئي

لڳس وڃي شعره نسبيس ڪيا ستو ٿهاڏي ڪيد
ٽنگ تي ميوه جهڙي ٽڙهان زهاڻدان شاداني زبيد

از ادب ڪتمان سر بستر جهوانه نامحرمان
علم نااهلس ڏنو جرم اڪبري جوان

سيم و زر وڃي ڪهٽو آسي نزد زيرڪان
يعني در دست ناڪس فتنه بنه اندر جهان

سر غيب بستر جهڙو لٿس ٿس اسي ڏهن
تنهونه نراوي سيا مرديان ڪم ذهن

هست نااهل طريقت غير سالک بر کهت
همتش ولش بجيري دون حق مقصر شد است

غير سالڪ جهونه از اهل طريقت بيگمان
ليستي همت ٿي تس غير حقس ڪن ازان

پست همت ڪر لبي ٿي سوي حق بيشڪ در نهيب
همت عاليه سان واته اندر غيب غيب

همتش کوته بدان دون گشته ولس گوش دل
از سخنهاي سلوک راه حقش کر شد است

لڳس نه سالڪ آسه همت ڪم جهڙ لٿس ٿهوس ڪن
جهونه ڪت ٻڌان سلوڪ بيگمان لٿس الله ڪن

جهوبس گذران دشوار ڏون معرفتگو ڪا ڪلام
ٻوڙي عرفان راه سينه تس جهوبه سيني نه ڪام

از شريعت و طريقت بيد ڪر لتس وعظ و پند
جانور اندر قفس ان جهڙي گذران محبوس و بند

نيست در محفل حقايق گفتن اکثر خصلتش
از حقايق بر اگر چون لجه از خر شد است

حضرت سلطان سالک عارف صاحب کمال | عارف باللہ بلا شک عاشقا با وجد و حال

بحر ذخار حقایق سینہ آسوک بیگمان | لیک نہ مجلس تمکو کراس فرماوان بیان

مجلس منز زاہنہ فرماوان حقیقتکی کلام | یم چھیہ اسرار الٰہی یم کتھہ کیاہ زانہ عام

اندر اخذ ہر مرید و پیر در تلقین ذکر

یا مجاز از روح پیران یا ز پیغمبر شد است

آسو نہ ہرگز مریدن ذکر تہ تلقین کران | تاکہ رخصت از مشایخ یا ز پیغمبر لبان

آسن ز شیخان و پیغمبر اجازت تم انان | بعد ازان آسی مریدن ذکر تہ تلقین کران

یکندہ بابت رخصت ارشاد ییہک اسرار | تس کران تعلیم و تلقین آسن با فیض و فور

ماسوائی امر پیران طریقت با کسے | زاہ کران تعلیم کراس عادتس بوده لسے

استخارہ کرد او بہر مجد آیندگان

زعم تعلمہم بہترین تقبیل و من بعد بر تر شد است

طالبن ہندہ خیطرہ آسن استخارہ تم کران | استخارس منز گژھان آسوک عیان سارو بیان

آسو لیس قابل کران بیعت تمن باوان راز | یُس نہ قابل آسو پران مدت دور و دراز

کُس چھو مقبل کُس چھو مردود از شقی و سعید | آسن تم از غیب باوان جانب ربّ المجید

طالبان را تخم ذکر انگاہے کار و بدل

چون ز شوق و ترس اللہ در هر آن مضطر شد است

طالبس آسی ہی تر شوق تہ خوف خدا | تس کران تلقین کلمہ یس تمان راہ ہدا

شوق او لا مخلصا لیس آسہی صلوق مرید — در زمین دل ووان تس تخم ذکر حق مزید

ترسگاری آسہے لیس از خداوند جمیل — طالب شوق خداتہ عاشق صادق جبرئیل

لیس زمین دل زمی آسہے شرماک و صاف — تخم ذکر تس آس تراوان بے گزاف و بخلاف

ہر یکی را ورد فرماید بقدر حوصلہ
چون بر استعداد تقدیری شان اخبر شد است

حسب طاقت آس فرماوان اجازت طالبن — با خبر ہیندان دلن سند آسو آن شیخ زمن

پرت وردن و وظیفن پٹ ز بعد حوصلہ — آس فرماوان اجازت تہ گران طی مرحلہ

بعضین ورد و وظیفہ بعضین ذکر جہر — بعضین ذکر خفی و خلوت و صوم دہر

حسب گنجایش گزران مامور ہر یک نزدیر — زین محقق ہر یکی بے شک گزران فرمانبر

بوالہوس ہر چند گرد الحاح و نمود شوق ادب
چون بہ بی توفیقی تقدیر لیس انظر شد است

بوالہوس طالب گران نا گر منگان تعلیم آسو — زاہ نہ بے توفیق سنخصس پٹ گران تسلیم آسو

گس جہو صادق گس جہو کاذب از فراست الہی — یا بالہام آلہی حال ساروی زانون

ہر کہ بود از جذبہ حقیہ صاحب واقعہ
دید احوالش مرید از جان و فرمانبر شد است

صادقان مجذوب حق تہ نیک مردان سعید — یلم دلشان حال ہیندی تا تم سیدان مرید

احمد جیا گل علی صوفی ہیتی میوہ مرد یاہ — بیہ ابراہیم صاحب آن امام خانقاہ

آس یم مجذوب حق تہ صادق انذہ تربیت — از صداقت آس کامل در سلوک و معرفت

بوده بابا هردویشی تابع پیران غیب
باهمه صحبت آخر از معیتش افخر شده است

آسو بابا هردویشی آگه مجذوب خدا | تابع پیران غیب و سالک راه هدا
صاحب درد ایرا صاحب ذوق و کمال | متقی پرهیزگار ایشیا با وجد و حال
لذت و شهوات دنیا ترک حیوانات هم | مست از جام شهود و غرق در نور قدم
دُرّ دریائی حقیقت شاهباز عرش پاک | واله عشق آلهی اختر دین تابناک
افتخار از او در زمرهٔ مردان خباب | هست خلیفه او برین نسبته گوسوی کامیاب

سالکان را میگند اجلاس خلوت جابجا
پس تحمل واقعات هر یکی آ معبر شده است

سالکن ارشاد خلوت آسو دیوان جابجا | خوابنی تعبیر فرماوان دمادم خوش ادا
واقعات و خواب نزدیکش سراسر روشن است | در تجرد بی مثال و در مشاهده موقن است
خلوتین منز سالکن آسو مصلح کامل نشان | نور و آثار تجلی سالکن حاصل گذران

اندران خلوت نه زین همت و ارشاد او
هر یکی را واردات و واقعات المیسر شده است

خلوتین منز بینده یمنه بنده ارشاده نشان | سهل سیدان واردات و واقعات اینجهان
برت اکس گیه سهل ساری واردات و واقعات | اندو عائی خیر و از ارشاد شیخ خوش صفات

زود از تلقین و محظوظ شیرینی ذکر
خدمت خواجه حسن قاری بلد میسر شده است

حضرت خواجه حسن قاری شیرین دهان
یافته این تلقین کلمه بود از شیخ زمان

بهره ور گردید همتش حاصل شدن تلقین ذکر
از حضور شیخ حمزه زودتر از قصد و فکر

غنچه دل هر که پهلوی دلش این خواجه وش
ماند و زود آن از دمش شگفته و از هر شد است

همچو نیلوفر قبولی تس غنچه دل لیس اکها
با حضور و ربط قلبی آمده در شام و پگاه

ذاکر الیس ذکر غنکرین در مراقبه نشسته بود
با توجه روز بروز پیرش سپیدی غرق نور

در خیال شیخ صادق دل معلق مستدام
غنچه دل الیس فعلی حل چون گل و لاله مدام

حضرت خواجه حسن قاری ز یمن خدمتش
روشنائی یافته سیرش از کمال شفقتش

همچنین بعضی مریدانرا که گشت این ذکر حل
کام ذکر از کام پیدا منبع شکر شد است

همچنین بعضی مریدان ذکر حق گو خوشگوار
یافته با صدق دل کرد ذکر شیرین بار بار

کان شکر گوید بس لتس ذکر حق لیس حل ساختن
ذاکر شیرین زبانان در زمان اکمل شدن

شکر کاین بیچاره ناظم هم بخلوت از زبانش
از حصول بوی ذکر انس مستبشر شد است

حضرت داود خاکی از جناب شیخ دین
ناظم و رد المریدین سالک راه یقین

بد بشارت لب همتی از بوی ذکر و انس هم
یافته خلوت بسی پاکیزه کرد با انس سبت ضم

یم چه فراوان نماز الیس دایم صبح و شام
بوی ذکر و انس یافتن چون مسرت شادکام

از زبان خود به فرمودم مریدان تا شد روزه
یافته حاصل بوی ذکر و انس از حق داده بود

مولوی فیروزه از فیروزه‌نی تلقین او
زه‌ووازانتاج نور ذکر فرّخ فرشد است

مولوی فیروزه از تلقین سیبین بهره‌یاب
از نتیجهٔ نور ذکر دل سین تسن فتح باب

چون در آداب طریقت گوبس حاصل ایتر کمال
عزلتن ته خلوتن منز بهره ور گوگلّ حال

در اشارات و مقامات جلیله لس بلند
شاهد و مشهود حق ته لسن عزیز واره جند

گرد و بهرام رینه صحبتس تاثیر زوه
نفس نحس شوم اقتال چون خنجر شد است

حضرت بهرام رینس صحبتن تنهدی اثر
نفس نادانس نخنجر گهتش کڈ دیم زوق تر

آسو سوداگر ته صاحب دو لتا باکر و فر
عیش و نازس منز میان اقربا مشهور تر

داتو یله ده صحبت مخدوم حمزهٔ با خبر
فیض صحبت گوبس حاصل با همه نور و سرور

خلوتس منز بیوا زارشاد پیر خویش نوه
باطنی حالاتن اندر گوبس فتح و کشود

مال و دولت کرنه در راه خدا ایثار و صرف
در میان طالبان گولسن عزیز و لسن شگرف

یک نظر پیر خواجه عثمان کول از لطفش فتاد
حاصل او زود کشف حال پیر مقبر شد است

از عنایت خواجه عثمالس کرک یلیه اک نظر
دل تمن کشف قبور حاصل سین ای معتبر

حال اهل مقبره ننو آسو تس ننش سر بسر
کشف قبرک معنه‌نی گو زانه کیاه تی بخبر

چون مصدّره زاده خطاط مولانا حسین
یکنظر دیده ز لطفش مس او چون زر شد است

تهنزه نظره ترام چون زر گو مولانا حسين
يله نظر از لطف کرهس درا واز هر تسا ک ڈسين

معرفتکوي آفتابا گو تهنزي نظره سيت
غفلتک ٹهر دو رگيس پيدا سپن انوار کيت

نيزازوي مفخر السادات سيد شمس مير
پرتو نور ولايت شمس وار اظهر شد است

مير شمس الدين بهيند س خدمتس اندر سپين
گو سوا ز نور ولايت آفتا باه تابون

شيخ سلطان پوره آن سيد محمد ز اهل کشف
رفعت و قدرش چو ديده پس ثنا گستر شد است

حضرت سيد محمد رح آسوده سلطان پوره
وا تو يله در خدمت پير مکمل با حضوره

منقبت خواني کرن ڈليت تهنده قدر بلند
خدمتس بهنده س ملازم گوستها سوي ارجمند

کرده چون ز اتباع او تاثير ارشادش ظهور
پس ولايت بودن متعديش اشهر شد است

کرتمي ارشاد خلقن بطره حق هادي تمي
پير کامل سند تهنزلوکن اندر هادي تمي

قدر عالي مريدان پيره سنده قدر ک نشان
وا نه سوي پس و اتوا توته کيا يه اني عزيزان

کار شد عکس و ادب برخاست ز ان با وعظ و پند
پيره بين از مريد کور دل منزجر شد است

گو بدل يله حال لوکن از ادب بيه دو تر
اول سيه آس پيره سنده وبنن تمن گرکوه اتر

از يکس شفقيس کتهه خلعت سعادتکوي لالن
تهنزه کم بخت يه سيتن جهوي عتاب پرين اوا

قول لا تهذي ز قرآن گوش تها وارهبونه
بنده جهوي از عشق مولا سيني مرزبد دو سونه

از خدائی خویش توفیق ادب بردم تر زیار — باادب دے خدمت پر گُل رٹ قرار
بی ادب محروم از فضل خدا چهوی بیشکے — بے سُور التسق دویں بازو ته طاقت جهکے
بی ادب نیں آسے نیں کر گهڑ یه یا دون اه حق — خالقن ته ومت تپو سُوی انده هموم سهم قلق

بهر دل بر محقق چون طبیب حاذق است
کشن بهر علت مجرب دے اروئی دیگر شدات

دلچن بیماریں هندیر کامل بالیقین — چون طبیب حاذق آدواره بودای اه بین
چهوی دوا بیرت مرضکوی معلوم تس نشن علاج — آزماوت چهوی دوان ارو دوا اهر مزاج
شوبه بیمار یں گهرن از صدق دل اعتقاد — لشه حکیم حاذقس تمه سیت والتسن مفاد
بدعت و شرک و نفاق و بدگمانی کفر و کین — غل و غش بدخوئی و هم بارذال همنشین
عجب و خودبینی تکبر هم یا بخل و حسد — غفلت و عصیان و بدنیتی و هم اطوار بد
فسق و کذب و غیبت و بدگوئی و آزار خلق — هم نمیمه کهیون حرام تر دیر لاگن جامه دلق
چهی یمی امراض قلبی بیر چهوی دانا حکیم — لُیں کری پرهیز کامل تس بنے قلب سلیم
بدعتو لشه و روزن شرک مه کفر و نفاق — بدگمانی لشه کرن پرهیز روزن باوفاق

طفل راه آند مقلد کم بسیاری از وے
در تربیت اُفتد آں لشکرہ طفلش بشر است

لُیں محقق آسنه آسی مقلد زان شر — چهوی سو مغرور شیاطین از تکبر کل بر
پیروی بمستر حبه گمراهی هر اتبه لشه دوه — لبه نه تابع بمستند فسی از نو نه حق هر گز نه لوه
طفل راه گو نه هو ته کهو بدیر لیس کیته آسه لوه — آسے لبے ته بیر لیس ته آسے عی از فتح دوه

وای چه افسوس لس کتو لیس بهیس پرین پته — نور کتهه حاصل هن هنبک تمس آسان گنه

یاد آم انه پیر کامل حضرت شیخ الشیوخ — لیس چیتو انه پیران بر حق پیره فی منزباره سوخ

لونه تابع آسه شیر عس بدی کرامت تس نشه — ین بظاهر ولیبی هنزی کراماتی هیشه

چهنه کرامت بلکه استدراج شیطانی زه زان — میل کره لیس آنکه نه تدقیق آمده اندر بیان

کیا بنو خلقن کران مکر و کراماتس هشر — از سر صدق و ارادت بعقیدت تم داوان سر

پنره رو زن دو خلقن از مکاران زبان — یا الهی رچهته تمه لنته چقاو تم اندر امان

راه بنماید اهل حق بره چوی بصدق
کردن اعلام مریدان پیش شان منکر شده است

طالبان صادقن چی اهل حق ادوان و — چهس کران تعلیم وتلقین ره سلوک و معرفت

بی طلب پری گترن از بهر تعلیم سلوک — یا کرن شهره پو چهتس از مادران ملوک

تا نو نخواسی بهر دو صورته نزد شیخان کیا بار — اندر آداب طریقت آسن بیت بی پرهیزگار

اهل حق اندر حق پیر مقلد گفته اند
گمره وگم کن چو دجال یک اعور شده است

اهل حق در حق پیران مقلد چی و نان — وته ظلمت و تقلان چی ته دجال زمان

صورت شیخان بظاهر سیرت شیطان زدون — همچو دجال اللعین است بد صفت بد شگون

اف آگو انه شقاوت سخت تر بهتان تراش — ریش و دستار و عصا و خرقه پیرت بمعاش

رهزنان دین همی گمره منگ انانه چوته زود — عقل فراتس منگ فرق کرید میان نار و دود

ای بسا ابلیس آدم روی هست اندر جهان — مثنوی هم مولوی رومی امان اندر بیان

شیخ کو اذن شفاعت از خدا حاصل کرد
گر مریدان ادب د از هوا معتزل شد است

از خدا اذن شفاعت لیس نه شیخ کو ظهور | یه کړی بیعت مریدان از هوا بیغروره
آسته از پیره پیمبره رخصت ارشاد لیس | قابل ارشاد و بیعت جهوی مریدان نزی لیس
بیس پرین نه زحق اذن شفاعت گو حصول | یله مریدان بنه نه بهرگی سوا نه شیطان و غول
بیرت شفیعس اذن حق آسن ضروری از خدا | ورنه سیدی رته مطرود و از غرور و از هوا
زان سبب مخدوم حمزه قبل از اذن آله | زا بهته تلقین کران آسی مریدان هیچگاه

معتکف د خانقه بوده قریب بیست سال
معتمر العشرین بعیش قرب حق اکثر شد است

۲۰ دسین و هن اعتکافس آسن اند خانقاه | امروه نفسکه دائره نفس لمه تراوکت نه راه
یله یه مدت باکمال محنت تکلیف د راه | قرب حقک عیش و عشرت برکمال اده پش آیا

این زمان بر وحدت تفویض راضی بر قضا
همنشین با نیک بد لیک از همه مجبر شد است

عارف کامل سهن یله خلق زانک سربسر | مظهر او صاف باری رته راضی بر قدره
همنشین نیکو سهن گیه از هم عزت رنګ | صحبت نیکان جهو نیکوانه دان دل ډل رنګ
صحبت بد جهو بد ابادی لته دل زنګن | فایده نه جهوی بلا تنگ از بدان هر دم زنګن

جو نما گندم فروش قسم ملامت مشتری
در لباس اغنیا بر فقر خود استر شد است

جو نما گندم فروش آہست ملامت مول ہوان
آہس شاہانہ پوشاکہ سیت فقر سیں کھوتھوان

جھی زمانک اگرین گندم نما و جو فروش
مگر کوی سامانہ سبز چوک کری جبی نذہ پوش

نان پانی کیا جو قرب حضرت سلطان دین
خلعت محبوبیت جو کرانہ خدائی عالمین

گوئیا عشق و ملامت توامان زائیدہ اند
زانکہ حق را ہر کہ عاشق شد ملامت خر شدہ است

شیخی از اہل ملامت پہلوان محمود نام
بودہ واز ہر آن معنی پہیر مفخر شدہ است

دو کرہ ز او عشق و ملامت عاشقو دتو امتحان
عاشق حق لیس سیں تہ جھوی لا ملامت مول ہوان

انہ جماعۂ اولیاء اہل ملامت بیشمار
ظاہرا بدکار لاکھان باخدا ہر گاہ

آسو ہوی منزہ نہ رکاہ پہلوان محمود ناو
تہ ملامت مول شرن تہ گانہ وان فخر سو شدو

خامش و گویا و ساہر نایم و صایم بخوید
ہست و ہشیار است زان احوال و اضمر شدہ است

نفس امارہ سی تجدیلہ مطمئنہ گو بدل
امر عادی بدنی نس لتش تہ کروا تس خلل

فی الحقیقت کھنو تہ خندیہ صوم و بیداری انہونزان
ہمچنین کت زان سکوت و ہوشیاری شکو دان

شاہ ہئی دل پلہ مسلم گیہ سر شہر بدن
زان سبب بخشیدہ آو احوال الشیخ رس

بر توکل خوردن و پوشیدنش بودہ ولی
چون رسیدہ نزد شبہہ ران منبدہ است

بر توکل کھنو تہ جیو آسو سر بدن لاگن لباس
بر غذائی نشستہ آہس غنا بگ تیر اس

انعنایات الٰہی آہس محفوظ و مصون
دیمہ مشرف ہا کول فضل حق تس نیمہ ن

برغذائي مُشتبه آسک بيوان ورڻي نظر | آهن انهَ الهام سيدان واقف الله احضر

فقر و فاقن پيٽ ڪران آسي ادي صبر و سڪوت | آهن تهاوان احتياط الله غذا ته هم لقوت

ظاهرش خندان و دل لرزان دلش از خوف حق

همچو برگ بيد کو لرزنده از صرصر شد است

گر بظاهر خنده ليکن دل ز خوف حق نشان | برگ بيدک پاٽ لرزان پله هواي خوش فشان

ظاهرا خنده بدل گريه ڪران شيخ ڪرام | ڇهي بدنيا فکر ڇهک ده آخرت وذرت تمام

درنگ پوئي زمانه درميان مردمان | خالي از اغيار و با حق آشنا الله نهان

مورد استفت قلبک حل شد از حالش مرا

کز دل اکثر و مسايل ملهم و مشعر شد است

مورد استفت قلبک باليقين دلهاي پاک | هم چه از نور تجلّي آسون پيرتا بناک

حضرت سلطانه سندحالات ڏلنيت گوهر حل | بيگمان استفت قلبک جهوي ال پاکشي محل

حضرت داؤد خاکي سرگروه طالبين | بحر عرفان و حقيقت معدن علم و يقين

او بتفويض حق و بس از حق که بستر حافظي است

حافظ او زانچه نامرضيه و منکر شد است

جهوک بحق تفويض کرمت ظاهر و باطن تهين | پان پشراوک خدا الين حامه تسليمک ولين

باليقين حاصل خدا جهوک جا بجا ڪل حال | جهوک ره جهان شبهه ونته کهاوان جهوک ندق حلال

محض از شد شبهه و يا صاحبش منت نهاست

گاه اکل از حفظ حقش عقده بر خنجر شد است

ما حضر یدُ مشتبه با میزبان منّت تھوان | وقت خورڻ تِس نه حفظ حق ازان نفرت پوان

اینت حالش صاحبِ دعوت چو شد بی اعتقاد

همچنین همکاسه اش ناگاه اگر فجر شد است

حال ٿئي جھوک میزبان پڌ آسيي بد اعتقاد | یا کھنس سيتي لگن کا نه فاجر اکا نه بدنهاد

آس انھ خورڻ گھڙان تم اندر انهم لِسِ نفور | آس انھ خورڻ ٿھوان پت دست پاڪ خورڻ

ناگهی گر خورده شد بی احتیاط و بی تقی

در زمان از معده پاکش به برون بر شد است

معده ۾ اندر وڃي پيدا ٿئي تمن شبهک غذا | در زمان والس پوان آسو بي شک بي اشتباه

مشتبه جيڪا معده ڪري ٿان آسوک قرار | کھنه سيتي معده اندر آسو سپيدان پيده نار

آسو هيجان طبيعت لس گھڙان پيدا ان | آسو ٿي ڦيران سکيدم مشتبه والس پوان

ورنه علم ضمن هضمی شد باصواب صبران

یا باستغفار آن نقصان بدم جبر شد است

بلنه قي پيهي ته تکليف آسو ٿان تس ضرور | صبر ۾ سيتي سيدان تو والس مستفيد از حق غفور

جبر نقصان خيطره تم آسن جل توبه ڪران | توبه سيتي از خدا آسک ستماه درجه ڦران

سربسر آسوک عيان حال مريدان عصاة | ز النسب آسس انھ خطا ٿاڻان راهي نجات

روز و شب از بهر خویش و از برای مخلصان

بازبان و بادل استغفار اکثر شد است

ز اتباع مصطفیٰ آسو حضرت سلطان ڪران | اکثر استغفار بهر خويش و بهر مخلصان

بازبان و دل ڪرن استغفار التق دو هس | مخلصين بنده پايت آسو عادت لس تشهس

خود نشد زین واقعات اکثر بوقت محنت است
شاهد قولم تنش بنگر که چون لاغر شده است

آسو کهیون تهو جیئن ملئي سنئي طیب حلال
وارهین وقتن پیالئي فاقه روزان کنوئین کال
حضرت داود خاکي هُند جهڙي قول شریف
جهم شهادت فاقه سیتئي بن پاک آسو کنخیف
از ضرورت شبهه جیئن کن نوان تن دباک
از حلال طیب ملئي ذره امکان گیاک
مخلص منهن فاقن اندر مشتبه جیئن کنوي
آهس قرالنس کران تعمیل لاگمان تي کهنوي

هیچگه فوق الشبع نان و طعام اصلا نخورد
گرادامش مرغ بریان کرده یا شعر شده است

کهیو ته از سیري ماهر هیانه تهو هرگز غذا
مرغ بریان آهي ترکاري یا لذت فزا
عادت آسو کم خوري هئي اشتها ستي کهوي
میل مڙوئي آهسکن زاهته کرتت کن ڏيهان

حال و در طلب از حفظ خدا است اینچنین
ناگهی ملبس زناوه جیش اگر در بر شده است

همچنین اندر لباس آسو ڇه سلطانس خدا
کر زنالایق لباس آسوي تمن هرگز ضا
ناموافق گر لباسالا کهن اندر بدن
متنبه آهس پیدا ان از خدائي خویشتن
بالیقین محفوظ آسي کهیند حالات شریف
تجربه کر کر نهیو اسه کتهو ڇو پاکیزه لطیف

انبیاء معصوم بودند اولیا محفوظ هم
معنی این حکمتین را این نوع مستفسر شده است

انبیاء معصوم آسي اولیاء محفوظ ڇهي
دونهي مسئلن جو تنهو تفسیر بیو نرک ڏتي

یعنی حفظ اولیا چئوی ز اتباع انبیا | یم چیه محفوظ ہم جیه معصوم تھاوکن ای باوفا

گنز ہیه بیقصد ولیں کنہنه لئش سرزد خطا | نه ودلیه توفیق توبه بر خطا بنه لئس عطا

باوجود آنکه محبوبیتش ہم مثبت است

بنود او را خدا اگر جرمے ازو مُصدر شد است

باوجود آنکه محبوبیّت سلطان رح ما | ثابت از فضل خدا چئوی تھاوکن ای باصفا

کینه محبوبس لئه بیه غفلتا صادر سنہ | کر خدا لئس خاص بندس امه باپت کرہ گرز

آیۂ یغفر لکم ات پٹ دلیں آمر قوی | کرئی ای اخدا لئیں بندس لئیں قایو آوده بنہ گی

بود شیخی ندر سلطان گیرونی ز اخوان و گفت

اگر اخوانست منّت نہ از ان اگر شد است

آسو شیخا بادشاہن لئش رتان ندر وسیانه | نی ز اخوان و قربیان تت کران آسو احترانه

بھامی تھاوانی چه منّت شہ بان کرہ قبول | یم فقیران حقیقی چئوی تمن بندی اصول

مال مخلص مال شیخ است از انکه شیخ دیده

قفل بشکسته بیت مخلصی ندر شد است

مخلصن بنه مال پیرن ہند چئوات پٹ جهم دلیل | آن علیؓ رح زوباری لیس زمردان جلیل

قفل بشکسته ز او اند خانه کیه مخلصے | مال انه خانه کنڈکنه کونکهه دیست کسی

مال بیدیه پیر کامل از مرید باخلوص | ز انه منّت پیرہ سنزی کر کرن تنو لئس فنوس

میکند انکار بهر مخلص خود مالیق

چون باشد فتوحات نه خدا امور شد است

آسو لئیں پٹ لائق اسا لئس ددان آئس تھوندد | انه خدا او تان آسک تھد فتوحات د فوه

بانهه محتاجي ته توکن جي کران اشاره وڏا / آسه پسين عادت کرين اشاره سوي کهلي فضل

هم بما محتاج اين داعي کفايت مي‌کند

زانکه اسم کافي الله را مظهر شده است

حضرت داؤد خاکي آهي فراوان ضرور / ٿي مر حاجت آسو آسان تي ڏيدا آسم موجود

آسو مظهر اسم کافي هيءَ سانوڻ سگهيان / آهي تنهنجا جن کران حاجت دائي هر زمان

گفت ياران طلب گاهي بنا بر حکمتي است

ور نه گاهي ميل راني خاطرم مخطر شده است

بر بنائي حکمتي ياران طلب گاهي کران / ور نه سيدا ان ميل کر آسو ڪٿي دل پاڪ شان

تاکه سپدڪ هو آفت بيه گڏ ڪر حاصل ثواب / پيرو سنده اتباع تي دو جهان ڪامياب

گفت مسنون بي تکلف بودن اندر اغتذاء

هست ور نه قصد جز بي امر و صفر است

ٿيو لباس آسو وآن تو کران منظور آهي / آهي فراوان جو سنت از تکلف ور آهين

بي تکلف آسون اندر لبس و مطعم جو جهان / ٿي پيو مسنون سنج ور ڏس گر ان نهايل

گفت معذورم من و ناچار بايد بر کسي

نخوت و خلقي في مرايد لائق جود شده است

آهي فراوان بو جو معذورات شرع ته ضرور / گر گهرم آسون سواره خيطره اندر حضور

فخر بابت جو سند ٿيا وان ني براڻي فخر جا / جيوم اجازت ٿيا ونگ حاصل زو دگاه آله

جيوم کرن تعميل سنيڙوا آيه جو کلي ندر قرآن / هم زيارات ٿيو ته نقصان و صالحان

گفت نی میل مُریدان دارم اما چون کنم
کز برائی ردّ سائل منع لا تنهر شدست

چھمنه خواهش گھڻو مُرید آسن تہ اما کرہ کیا؟
نهی حق از ردّ سائل آت فلا تنهر گواہ
آس فراوان مرید آسن مہ کر جیوم دعا
لیک لا تنهر القرآن ردّ سایل کر ردا

حالتی دارم کہ نتوانم نهفت ونیز گفت
می ندانم لقمه شیرین ست یا خود مُرشد است

جیوم مہ حالانہ ہکی پوشیدہ تھاوت نہ و نت
جیونہ معلوم لقمہ ٹھو جیا یا مدد انمت رت
عشق حقہ سیت گوس مغلوب سینہ جیوم ازعشق
فرق کینہ جھمنہ غذا سی تلخ جیا کنہ جیوندہ

میخوہم حیف آنکہ احوال دیگر گون مس
دوزخی در بد گمانی مردم اکثر شدست

کیتر آس شفقت جناب حضرت سلطانسی
ہیش نظر آسک مُریدین خولشسی ہیگانسی
یم جیہ بدظن در حق من جیوم یوان افسوس
دوزخس منزہن سراسر بھنده داده جھمنه نمہ
بدگمانی در حق مردان حق جیوی بڈ گناہ
بدگمانن جای دوزخ بیشک و بی اشتباہ

من کجا شرح کرامات و مقاماتش کجا
باز در نظم قصیدہ کاخیق قصر شدست

حضرت مخدوم حمزہؒ حال بھندوی لبس للبند
کیا؟ دانش ذاتش کمالا کیا؟ گرن شر اجمند
منقبت بھنڈی بیان کر ذات پاکش در تران
یا چھو فراوان جناب سرور کونین دمکانی
حضرت سلطانہؒ بھندوی حال زانی بایزید
یا کہ آں معروف کرخیؒ یا کہ آں شیخ فرید

لُنه ڀيند ۾ ته تيسي واتوئي ڪيا نه اني تن
فضلاءِ والسن اهي فضلا زانه ته ماني ٿمتن

مخصوص منزه برت اڪ ز احوال وڪرمت بيان
ليڪ ٿيني زان موجب لي ڪرڪ شايان شان

ڪيا اني ناقص نه حال ڪاملان اندر بيان
يه ڪري تعريف ناقص جهوي سو ناقص بيگمان

حضرت داؤد خاڪي ناظم ورد شريف
ٿينه عجز کي ڇهي ڪران اقرار فراوان لطيف

ڪس ڇهو طاقت ڪس ڪري شرح ڪراماتن بيان
ڪُونه هڪينه غير ذات آن خدائي غيب دان

لڇه والسن سا هيتي ڇها ڪرڻ تعريف جان
ليس ڪريس نه ذم ڪريس تم سو ڇهو بنيڪ غير زان

حضرت داؤد خاڪي سرگروه سالڪين
بر طريق هضم نفس خويش فراوان جنين

ڪيا بوزاني ڪرهي حال مشائخ بو ونت
ڪتهه سمند قطره قطره ڪونسي منزل ڪه آئت

بارڪ الله من مقامات مشائخ خوانده ام
حال او با حال ايشان مستوي يڪسر شده است

بارڪ الله جيم مقامات مشائخ بر مٽي
بيگمان ڇهڪ حال بينهدي حالني سيت گيمتي

يم ڪتابن منزمه ڇهمت از ڪرامات ڪرام
ڇهي تهتي حالات شيخس سالسي ساري تمام

منڪر ار باور ندارد اين ڪرامت و نيست
ڪي بوجهل سينه دل معجزه باور شده است

منڪر ۾ بيڇونه باور از ڪرامت ڇيونه دهد
معجزن کر ٿرهه ڪري بوجهلن آسون ته غرور

از حسد بوجهلني زاه ڪر نه اقرار نبي ﷺ
اهل زرد و منزه ڪر آسوي ته آسوي اثر عجني

از رسول الله ﷺ ڇهن تم معجزات بيشمار
معجزه ڏٺيت قرآن آسون آسو بد شعار

بيگمان بوجهله سند انڪار آسو اڪ معجزه
زان سبب ڪو جهلا انداز بلا ۽ دريزه

پيڊ گوهي منڪر ڪرامتن بزرگن ڪا نه اکها — بڻ ڪرامت آنسل اکس مم ڪرز انو ڪا شڪا
منڪرن هندو دل سياه ڇوي تنه جي ڪيا خبر — ڪرنس سهي سي شغلي از يقين را ڳنس
منڪرن لعنت جيه جاي از خدا و ز انبياء — ڇوي شها سوا خجل مقهود ربر دو سرا

نعمت ناقص زغير صحبتش از نقص است
اي آدمي وحش بود از آدمي مشهور شده است

صاحب عزت بلاشڪ حضرت سلطان آهيو — وارد اتو تنهن دي نشه و نرتر شيطان آهيو
آسيس منڪر هيا هن صحبت پاڪس اندر — آسنه ناقص بيان ته نقص پنهن بدو خر
در حضور حضرت سلطان منڪر ٿيا هوان — ٿيه ڪنهن از آدمي وحشي تنه ڪا پت جهي تولان

منڪر انڪار حالش سوي ڪفر ميڪشد
ڪو ز خود فاني است او اوصاف حق مظهر شده است

منڪر انڪار هيا هن حالسي بلاشڪ ڪرڪ — خلعت ايمان تراوت ڪفر ڪوي جامه دلڪ
تم هيه فاني از خود اوصاف حق نشان — بيگمان منڪر هيا هوي سيه ڪافر الان

منڪر فضل ولايت از زبان و جا مشو
فضل خود را حق بهر جا هر زمان اقدر شده است

منڪر انڪار از فضل ولايت منزاه مه ڪر — خواه از بعد زمان يا دوري جاءِ اگر
ڇوي خدا قادر بفضل خود بهر جا و زمان — قدرت حقس ڪرڻ انڪار ڪفر ڪ جهي نشان
بڻ نشان از فضل حق جهي اولياء ڪاملين — اته مه ڪر انڪار هرگز نه اهي تي از ڪبر و ڪين

در تعين انتشاء تخصيص وقت و جا نيست
بعض وقت حق چنين تخصيص او منحصر شده است

بیس خدای لوی کړل محبوب د معشوق
هادي مهدي نبا دلن دینکوي بس معتمد

بیس پر هوي عزت د تن بس تهون احترام
ظاهر و باطن په عالم نیک کیش و نیک نام

قید کا نه چا یا ته وقتا هیبت نه کړل
بیس پر هوي بس معرفتکي نور دیت نیني بران

بیس بخښي عزت خدای بس مه کړه تحقیر زاه
از حقارت بس بچي بیس مو چو ګمراه و سیاه

شیخ حمزه سا نو به هیر مرشد و مولای ما
از تعز من تشاء بس عزت ګو مت عطا

چوي تعز من تشاء نص قاطع بوز صاف
مان از جان حکم قرآن ته مه کړت انحراف

هم تهدي من تشاء مطلق القید نیست
از چه در انکار نفست سخت چون مرتد است

چوي هدایت مطلق و تقیید مکوي کړه
چوک ګمت انکاره یتي سنګدل ای بی حیا

آیه قرآن چه تهدي من تشاءات کړه چو قید
از زبان و از مکان انکار کوي سید ګښه صید

حضرت حقه مند هدایت پرت زما لس پرت ښتي
الکات چوي حضرت حق بیس ګفر مو خوش تر تیتي

آیت لا تیئسوا خوانده ای بدګمان
بیس بنو میدي چه نفس تو مستحق شد است

بد ګمانو رحمت حقه لښه مه ګنړه نو میدانه
آیه لا تیئسوا ارشاد آمت لی ز الله

کر منع ذاتن زه رحمت نا مه ورو نا امیدان
نفس چوي ګن هیو بنو میت کفري ګڼي چي نوید

نا امید بوزن ز رحمت کافران هندي ان
چوي تمن کتو بدعذاب اتي حقن و نود قرآن

این قدر از دی کرامت دیدی و بشنیده
از چه بدبختیت چشم و ګوش کور و کر شده است

ته کنو بوزت کرامژ ته چھوڈیت ستهٔاه ‖ انجناب شیخ حمزهٔ یا در مولائے ما
چھوی به بدبختی کنن نه گیتھری چھی جشد کوس ‖ یم دچھت اولاگو بوزت زور ته گو کافر ضرور

کار ابدالان حق را رو قیاس از خود مگیر
نفس شان با دل بدل شد حکم شان دیگر شد است

کار ابدالان مه زانو ہیچھ کار خوشتن ‖ نفسی دل چھک بنیت حکم بدلیمت تمن
پاکنی ہنز کام موکر بنه کامه ٹ قیاس ‖ چھوک ته ظاہر بن اہل دل چھو بیشکی جوان شناس
جسم ہیندی روحچی کامه کران چھی بیگمان ‖ روح ہیندی جسچین کامن چھو طاقت ته توان
چھی لعشق حق ستهٔ کامل ہیند روح واپاک ‖ از شهود حق ہیند اجسام دائم تابناک

مست می در شرع چون معذور قول و فعل شد
با طریق اولویت مست عشق عذره شد است

پس شراب مست کرمت شرع معذور آو ‖ در طریق اولویت مست عشق منظور آو
مست می لُس آسه شرعس تهاوس اوے معاف ‖ ہوکُن خلع عشاق قول و فعلس گزاف
اختیار عاشقان در دست معشوقان بخوش ‖ ئی وبان معشوق چھوک ته تی کران تم نیک کیش

وقت مغلوبیت عاشق چو زائل گشت عقل
نیست تکلیفش ز هول از وی گر شد است

عاشق یله مغلوب گو ته گیه تمس لُس عقل دور ‖ چھو نه لُس تکلیف لکوی یدٔ ئی لُس لسن ظہور
عاشقس لُس یدٔ خلاف شرع کانه ارادهٔ ‖ لُس چھو نه کانه بار خوسا کرسه کفرس منز پیچے
منز کتابن مشتہر کیاہ داستان بایزید ‖ نیز از منصور و دیگر از شه ہمدان پدید

قسم باذنی دیو امیرن من خدا منصوری بڈ چھو میانوی شان دیو لبطا کمی تم میرنی

پیر ما مغلوب مشکور ست زانرو ہ وکمل است

زانکہ از بہر عبادت ہوش را یا ورشد است

دلین اندر مست مغلوب آمتی چھی گرِ اک چھو معذور بیاک شکور دوی چھی با شکوہ

زمرہ معذور ہر دم مست از جذبات عشق زاہنہ والیس یوان ہوشس چھہ از غلبات عشق

زمرہ مغلوب شکور عاشق ہشیار دل مست بیخود آستی سوی زاہنہ سپدی پا بگل

پیر سانوی حضرت سلطان آں عالیجناب مست مشکور آستی چھی اکمل ہر شیخ و شاب

در عبادت با وجود مستی تم آس ہوشیار چھونہ پالیس اتھہ ہرگز ذالتسی چھوی اختیار

ہمچو شیطان گشت ہر کہ با خاصان عاشق

چشم سر پوشیدہ بنشد بچشم سر شد است

ہمچو شیطان گوسو ہر تم اک ازجہل بیجے کینہ فرقہ یم کرنہ اندر عام و خاصان خدا

پٹ گنڈن دلچس اچھین تہ تم بچھن بیخبر نے خبر آست وتان تم البشر اینان لبشر

یم چھہ ظاہر بین لبن کتھہ از حقیقت لے تمی زین سبب کافر سپین تہ دور از حق پی تمی

یدونی یاقوت کس چھو لیک چھا ہمرنگ سنگ آسہہ یس عاقل تہ دانا زانہ سوی بید زنگ

نیشکر تہ کانڈ ہیو چھا اچھہ گن چھا لرہ ہش چھی یمن اخلاق بنو چھک اکی پیرچ خورش

گر بظاہر نا پسند ہے بینی از وی ہم مترس

کو ولی اللہ حق شد انیش قبۂ چادر شد است

گر بظاہر پیرہ کی لش ناپسند چیز او چھک خامشی کرید زبا ہوش یا ادب کال چھک

چھی ولیٔ حق یمی ہومت معقن چھی پردہ پوش غیرت حق کر تر چھی غیرس اڑان می جرعہ نوش

ڏوه ڪرمت جي ۾ اوصاف بشري ذاتي
عيب پيدا نظر پوان جو نه عيب ڪين ذاتي

حق زغيرت اوليا پنهان ڪنند زير قباب
تا نه بيند غير ڪاندر دوستي اغير شد است

اوليا در پرده بشري جي ڪٿو ست خالق
ور بشر پوش آهن ٿي جيو ته همت پالڪن
ٿيو نه نامحرم ڏسي ڪين پنهنجو جمال باڪمال
ذات حق جو جي پرده تراواني پيش ازجلال

پرده گي آهن وليڪن پرده هرگز التفات
پرده احوال اين جامه و بستر شد است

صاحب پرده جن پر پرده ڪر نه التفات
جامه ته پرده جو ٿئو پر جان آن والاصفات
پرده تراوت صاحب پرده ۾ ڪئو جي ڪر نظر
جيو ولي پيڪ ولي زاني وليڪن نيڪ تر

بهر تاديب آن ڪلام تند و لطف آميز او
مخلصان را نوش هر منڪران نشتر شد است

انبياءِ تاديب گاهي آهن فرمايان ڪلام
آهي پاڪن پير اها سو پير از لطف تام
سوي ڪلام مخلص ڪتو سو شيرين و شڪر
منڪرن ڪي تو زهر قاتل يا جو نه زخم نيشتر
مخلصن هوان ڪلام پاڪ او راه خدا
منڪرن قسوت قران جي جو شيطان جي فتا

ذات اوصاف انبيا صاف چون آئينه است
هست آن نيڪ و بد اشيا ڪرد و مظهر شد است

صاف جو ڪ ذات مبارڪ جي آئينه گهان
جهڙي ٿي جو جيئن ڪين ڏس جهڙي تي پائنان
خاصيت آئينه جي جو ڏس اه وت وان
يا صفت يا عيب آس جهڙي ڪين گهڙان ساهمان

چون تو بی پیری درین گمراهیست شیطان گند
پیر بی پیرست شیطان از نبی فخر شده است

بیده چی چوک نه لری پیر شیطان زه کری گمراه تر
پیر بی پیرس چی شیطان یی چی وامت ده خبر

آسه لیس بی پیر شیطان لیس کران گمراه تر ده
چوی گمراهی وناه بابر کامل سخت بد

چوی گران انکار پرمیں به ستا تقد اعتراض
بی نصیب از فیض فدان پرید آیس قابض

چون رسول الله گفتا پیر مانند نبی است
کی بود مومن کسی کز وی نبی منکر شده است

پیر مانند نبی فرموده خیر البشر
سوی نیس پر راه خیر و بیت لیس انداشر

کر چه مومن آسه لیس پیر از پیغمبر ته پیر
خوف ایمان چه وی تر تبشکی چای د زنا سعیر

مومنس پر پیر لازم ز اعتراض پر خو لیش
پوشه لیس اسلام و ایمان د جهان نه یکیش

مرد بی پیر زندیق و کافر شده بیه
نیست پروایت که موت ریه کلت فی شده است

پس مری بی پیر زندیق و کافر چه وی لیس پر
چونه پرواتنه ده موتک مره کت ملتس انده

پیرزه نه وی لیس پر پس کرینس ایمان نیس
سوی مری کافر صفت ته ن ورنه از رحمت دعه

پیرت اکس لازم چه ته راطی پر کامل ره وان
ناره نفه سوی نایت تکوس ته و اتناوس د خند

عالمس په علم کوی منصب چه حاصل شاد
نونه چه وس لازم رطن بیعت نه پرخه حب

قصه شیبان راعی احمد حنبل زه ید
حضرت عطار داو منطق الطیر کس انه

احمد حنبل بلا شک عالما آسوی فرید
حضرت شیبانه سندوی آسه پیر ته مرید

عیب پیران هرکه از کوری و بشری گزید
در دو عالم روسیاه و زار و حال ابتر شد است

عیب پیران پس بنادانی ته بشری وني
در دو عالم روسیاه و خوار ته رسوابني

ظاهر ۾ منزيره سی نش پیو جهک ناکاره چیز
في الحقيقت بزان وصف نيک ته بهتر تمیز

بد ز فعل پیر کینتر ها بدئيي اندر نظر
پهي بدی از فعل خود پیر ۾ مه کر منسوب شر

پس خدائين پو ته هه گتر هون و پیران جیران ذنها
میل اندر طعنهٔ پاکان گتر ئی لستن بگمان

بدگمانی را رها کن و ز فضولی توبه کن
کز فضولی رافضی مردود و مستنکر شد است

بدگمانی تراو توبه از فضولی زود کر
از فضولی رافضی مردود گو خوار و بتر

بدگمانی بڈ گناه چهوی وجهه ته قرآنئں اندر
عیب جوئی چهی حرام ئی آو از خیر البشر

رافضی گو روسیاه از بغض یاران رسول
بدگمانی تراو از پیران چهوئی اصل اصول

در حق پیران کامل رت بگمانه حسن ظن
سرخروئی در دو عالم هم رضائی ذو المنن

پیش پیر در ویش رو خذ ما صفا دع ما کدر
ورنه هر عیب جیني هر که رفت ابتر شد است

پیش پیر درویش گتر سته با خلوص و با نیاز
با ادب اندر حضور ش بونه با صد امتیاز

پرت اکس پرین فقیرن نش گترن لازم ضروره
پس حبینئں آسه نا نیان عمر شکوی نوره دوروه

ئی علی ونه تت عمل کر آسه یه رت ونه تراو
لش چهو نادان پس برائی عیب جیني بيش او

معنئي خذ ما صفا دع ما کدر ئی واره بونه
همنشینی کر نه نیکان پر نه شب ای نیک رو

تھور چھیت دل پیش اہل دل بباطن کر ادب | پر باطن ہن زانان حال دل ساری عجب

یس اکس تھیو ہیوٹ چشمن گو سو شیطان لعین | ہسٹر آدم کرو چھوی تم صرف غیر با د طین

تو کجا دانستن احوال درویشاں کجا

ہیچو موسی بلین ز حال برخ چون آخر شد است

چھو کڑ ہ کتہ زانک تہ کرا احوال خاصان کرام | ہیو سو موسی در تحیر حال برخ تم ڈیوٹ بام

حضرت برخ دریہ مان موسوی آسو خاص حق | آسو تم در عشق مولی از ہمہ ینوومت سبق

پانزن ودہ ہن آسو گومت قوم موسی مبتلا | خشک سالی بیت ہر دم آس دریوحہ و دعا

وحی گو نازل کلیمس تہ مناجاتس جواب | ید دعا کرہ نیدہ میانوی برخ سیدی مستجاب

عاشقانہ کرہ دعا برخ تمی وزہ رود بیو | تھو نزہ بریت سارو عالم تارہ خوشنود گو

تا بر انوات دوس مز کھتو نسینی کیا سہ نو | آن کلیم اللہ وچھیت تی در تحیر سخت بیو

عیب پوشی خرقہ پوشی ہر علی را شرط کرد

آنکہ او مبعوث بہر اسود و احمر شدہ است

عیب پوشی شرط چھی در خرقہ پوشی ای فتا | امر کر پیغمبرانْ با آل اشتہ خیبر لتا

خرقہ پوشی ایم کری تہ عیب خلقن کرہ فاش | ڈالومت شیطانی تہ چھو سنہ چشمو کنہ تہ گاش

روز حفظ چند قول بے عمل چندین مناز

در کلام اللہ بہیمی نسبت باخر شدہ است

علم اہل تن زہ ییدوی یاد آسی بے عمل | نازبت بیٹ کرزہ شوبلی ہیوی تزہ دنیش ٹہ خلل

در کلام اللہ چھو فرماوان خدائی بے نیاز | چھوی سو خر ہیوی اشارہ کر تموم اہل انہ

علم اہل دل چھیو مقصود ای پسر اندر عالم | علم اہل تن بہ غیر انکا نہ بازان شوم

دم بہ بحث اندر کلام این شہان دین مزن
زانکہ محفوظ العمل للشیخ من کابر شدست

اولیاء بیشک شہان دین جیہ نا دعوی اگر | بحث کوی ینہن کلام پاکسی منز بی خبر
پس کری بابر کامل بی ادب بات گفتگو | کر متوی تس نہ اوہ تا از فیض لیہ نہ کیہ تبو
کر پیری آہ بحث بابر طریقت زاہ کرن | عمل ضایع گیہ کرن اہلیہ سنہ جیلہ ین

از بنی آدم ہر آن کو معرفت حاصل نکرد
در حقیقت کمتر انگاو خر و اشتر شدست

یعنی نہ حاصل معرفت کر جہوی نہ تس انسان باو | در حقیقت جہوی سو بدتر از خر کا تر گاو
گر بظاہر شکل انسان نہ ہو تس ن در نظر | پیر تس خر ہون نہ خنزیر ہیو بلی نسان تبر
حکم اہل معرفت جہوی بر حقیقت بیشکی | اعتبارا صورتس جہوی نہ تہوان زانہایکی
در حقیقت معرفت والوی جہو انسان بوز کت | ہتو تمی بار امانت جہوی توی انسان صفت
احسن التقویم ذاتن دیو بر اہل معرفت | نیر کرمنا بنی آدم چیہ اہل معرفت

فتوی و درس و قضا فی نفسہ خوب است لیک
فتنہ گردد چون بدست مرد بدگوہر شدست

پیہ چہوریت درس قضا فتوی بذات خود بلی | پیہ سو بذاتس بنی فتنک مرض کرم تس بلی
تاکس پیہ تعلیم حاصل کرہ سوی عالم متہی | زان سبب امر مثال دین تی منع زنیا جہور اہی
جہنی اہس تعلیم حاصل کرن بہر مال و جاہ | قاضی بنجن یا مدرس یا سو مفتی بیچگاہ
علم و اہل منصب و جاہ و فرای دم حدیث | فتنہ نہ سوی پیہ سوی کا پیی دست بد ذات خبیث
عالم ان ظاہری چہی بخبر انہ علم حق | مکر و غداری ہندوی پر مت تعہ بد جہوی سبق

چھوی آگا لا غیر پہنجوی کار بر علم و عمل
منده چھا وان نادیم جھي از لیسي فرحجل

جھی دوان یا نس فضیلت سر ہمہ ہم نشینیان
کرہ ہمن با نس برابر نا ہتہ چھوی گوتڑا نوان

پلہ قلم ھیندس ا تھس منز آو بیخوف و خطر
چھوی کھسان بردا منصور لس ہوی لسن نامور

پلہ قلم در دست مکاری یا ہیٔ لیس نہ ین سبب
حضرت منصور کھسنا دار کی پٹ بی تعب

چارہ دفع ریا حرفانہ معمول فقیہ

حیلۂ اخذ ربا صد باب چون فرفر شدست

عالم ظاہر پرستس کر چھو حرفا در عمل
از ہنجی دفع ریا و خواہش نفس دخل

نفع و سود ک حیلہ ہا چھس یاد اندراز دیاد
حیلوی سیتی کران حاصل متاع و جائداد

عالمان ظاہری چھی ظاہرس مائل گھران
ظاہری آرام و راحت ظاہری دولت زیاں

عالمان ظاہری گیمت چھہ گمراہ تہ بیراہ
دین تراوت دنیا ہس لاران زاران ال حاه

بہر دنیا علم زہانڈان نزد حق کوتاہ چھو چھیہ
یلہ نہ رضائی حق غرض چھوی احترام دین چھہ

علم تن چھوی مار ید بہ ٹویٹ بی گالن زجان
علم تن چھوی یار ید بہ سویٔ جہنم چھوی نوان

علم دل در دین و دنیا سرخروئی آبرو
بیگمان راضی خدا راضی نبی بی گفتگو

نیست عالم آنکہ بہر شوت و الزام خلق

حیلہ ہائی نادرش محفوظ و مستحضر شدست

چونہ عالم رشوہ باپت لیس چھوی زہ مسلہ یاد
شہرہ یاوی بحث و جدلس منز ستھام چھوس اوستاد

یدسو عالم ونہ پانس از غرور دانزخیال
جاہل کامل سو زانن ہیویتن اندر ضلال

منطق و فلسف کرس کیاہ لیسہ آسی علم دین
جاہل و نادان مطلق چھوی سو نزد عارفین

علم جي موجب ليس نه عامل آهه اهڙو تن پان
ڇونه عالم بلڪه شيطان مددگار وعوان

نيست عالم آنکه غافل گشته از روز حساب
طالب و طامع باوقاف از روز نبوده شد آب

ڇونه عالم آهه غافل تر ليس از روز قيام
منفعت ڏاهن ڏان آهه طامع بر روز نبوده تمام

ليس مشي روز حساب و ليس مشي روز سوال
ڪرد يو عالم مٿس جاهل سوز انهن ڪُل حال

دين تراوت دنيا هس ماڻان روزان و شبان
لتس نفع ڪنه ڏونه علمن بلڪه واتسن ڏنه يان

واعظ و مفتي مدرس بهر مال و زر بڻون
عارفان دين ماڻان جي گو سو محض شر بڻون

عالمست او و مريد الست که دايم ميکند
از عملها آنچه کار آينده در محشر شد است

حضرت مخدوم حمزه پيشوائي مخلصين
عالم و عامل ته عارف کامل اندر راه دين

محشر سين منزل ليس عمل درڪار آسڪ سي ڪرڪ
د عمل اخلاص ڪٿا ڪوڪ ته اخلاص صحيح بر ڪ

عالمان با عمل ٿهندي خليفه ٻيگيان
در عبادات الهي روز و شب ڪوشان بجان

چون خدائي عالمين اصغر و اکبر شناخت
بيانه از اصطلاح اصغر و اکبر شد است

عالم اکبر ته اصغر منطقين ٿا و ياد
ظاهر معني بظاهر لونتم از اوستاد

يم خدائي عالم اکبر ته اصغر انو بور
منطقي کيا ه ڪتب چه تس لتس علم کُلس چومن عبور

حضرت مخدوم حمزه حضرت شيخ زمان
معتقد اخلاص دل باعث امن و امان

برزه ناون ڏه خدا ليس ب جهو سارن عالمن
واجب و مقصود برزنادن خدا نه علم و فن

رُوح را مرفوع و نفس تن را مکسور ساخت
چیست غم گر عاری از تعریف رفع و جر شد است

لس ضرورت آهي ڪيا از منطق و نحو و ڪلام — انکه آتیناه علما من لدنا علم تام
رُوح پاڪس رفعتا از ڪبريا آسڪ عطا — نفس پاڪ آسوڪ بيشي ترا و مت اندر عنا
رفع و جر پرلس ته وڇينس آهن بالڪل بي بنياد — بيگمان در منزل رفعت سٺا گردن فراز
علم ظاهر پوست زانڪ علم حق زانڪ مغز — زان سبب در معرفت آهن اعلم علما نغز

ابره و دراعه عالم بود زیبا ولے
لبس صوفی را ز ابره پُر بها استر شد است

عالمس نن پاٽ جامه شوبه ون عاسڪتي — صوفيس پوشيده باطن قيمتي جامه ربي
عالمس زرڪار چوغه ته دُسه آهن بد وش — صوفيس استر مولل ته ساده جا آهي پوش
عالمس ظاهر غرض جُوس جُوس گُرن مشهور پاڻ — صوفين باطن جُو مطلب ظاهرن بالکل زيان

فصل اشارت به نصیحت لذاران دُنیا جویان و ترغیب ایشان توبه و انابت و ارادت

حُبّ دنیا اس هر جُرم است قول مصطفیٰ است
ترڪ دُنیا هر عبادت را مثال سر شد است

ڪله گهڻن هند محبّت دنیا ڪ اندر خبر — ترڪ دُنیا سر عبادتن هند وي اي ناموره
دنياڪ محبت ٿوي يم ترڪي ساري گناه — دنيا هس بيزار ٿيس گو سوي جو مقبول اله
دنياڪ محبت جو نقصان ٿي ايمان دين — ترڪ دنيا جهڙي عبادت ته رياضت بالیقین

عارفو کر ترک دنیا بهر مولی ترک جاه — جان و دل تهاوک بو الی تنبیه تم دین پناه

حُبِّ دنیا هست شرک و لیس محبتش مشرک است

اینچنین مروی هم از یک عارفی آخر شد است

لین اکس جهوی ٹاٹو دنیا سو جهو شرک بیگمان — ئی جهو فرماومت نلیتو ته ولیتو بیگمان

دنیاهک محبت جهو نیه راوان دس منز بخل و کین — طالب دنیا توی جهی دوره سیپت زاهر دین

کفره تراوان جهوی دلن منز دوستی مال و جاه — اندرسول الله چنین آمت ته بوزایر دراه

تارک دنیا سید عارفه ته سالک تیران سبب — دم بدم ثابت قدم ده روز و شب در کار رب

مال دنیا بذل کن در راه حق ای مرد کار — خدمت غربا و فقراء کر ژه یه جهوک مالدار

مالکن جهوی ژه حواله مال کرمت جهوک امین — وقته وقته هوره مال خواجه مو کلک از عنین

حُبِّ دنیاداران و دین فرض و کلید جنت است

حُبِّ اموال است مار و حُبِّ جاه اژدر شد است

اهل دین هند محبت گو نژ بیشک جنتن — جنتی بننک ژهک یه دوست درویشین ته بن

دولت و مالک محبت اژدها ته رنج ته مار — در قیامت مار و اژدر کهن منتس کر اعتبار

دوست درویشن هندی جهوی جنتی ته نگاه — دشمن درویش بنیک لعنتی مقهور و خوار

دو دن جهان جهوی سعادت دوستی اولیا — دشمنس هندس جهو تاوان رسیا در دو سرا

ئی جهو فرماوان جناب خواجه مشکل گشا — دو دن جهان جهوی سعادت دوستی اولیا

لیس جهوی بمسند محبت آسه لیس همره پگاه — در قیامت ئی جهو آمت اندشه هر دو سرا

یحشر المرء علی دین خلیله مخبر است

هم خطاب انت مع من احببت بوذر شد است

يُحشَرُ المرءُ عَلیٰ دِينِ خَلِيلِهِ ڏِرِ خبر
ٻئي ڇھو فرمايو ان صحابن حضرت خير البشر

ليس اکيس پسند محبت آهه پرڏم دلبشاين
در قيامت وتهه پسي سيٽ ات پٽ کرڪيائين

اوليائن سند محبت ليس ٿيوي دردل مدام
تس وٽي جنت خدا تس ٿيهن فيو نخ حرام

عرض امت کرنه ڏوٻيا که حضور آنجناب
انت مع من يا ابا ذر ڇيوس جواب با صواب

حمد لله ڇيوس محبت منزيو شامل هر زمان
ياس محبوبان مرهتا و يا الٰهي ڏيا مان

حضرت مخدوم سندي ڇيوم محبت تي يقين
سيٽ سيتي ٿيا وٺ ياليس هه سواند يوم دين

سرو آزاد از نه آمد و ثمار سرکشت
زود از شوميت زنا بر آن عنبر شدست

سرو آزاد آزاد از نه داد طمع زر
چيس توئي سبزي سراسر بعد ياڪل يانه تر

روزه نرگس مبتلا از شهمت زر زمره رو
بي طمع ليس آئي سدائم آئي ڀيڪ سرخ رو

شد گرد دل حرص بالت فارش آن جستجوي
مستمر تا وقت مرگت خارش اين گر شدست

گو گرفتار مرض سوي ليس بنياد الک حرص
زان مرض تا وقت آخر کر بلي هرگز حرص

اهل دولت ڇي پريشان از طمع روز و شب
از حرص پسيت جه ادا سختي غم رنج و تعب

نيست عاقل آنکه عمري در غرور و غافلي
بوده و غافل هوو توبه تا دم غرغر شدست

جيونه عاقل ساره وڃينه آئي ليس غفلت غرور
تادم آخر نه توبه ڪرڙه غافل ٻي حضور

وڃينه ليس غافل نه توبه ڪرڙه ڇيي شيطان صفت
پٽه شيطان غرور تکبر و عجب و معصيت

روزه ٿيس تائب هر آن سو ڇيو مومن يکسان
ڇيوس خدا راضي رسول الله شاه ڇيوس مهربان

شد گرفتارِ پشیمانی اکبر تا ابد
هر که در چشمش گناهِ خویش مستصغر شدست

در پشیمانی اکبر تا ابد سوی مُبتلا | ٻه گناه آهت مهینه بونه هین اک جوا
در حدیث آهت صغیرن لیئه جل توبه کری | پس گناهان کبیرن سند عذابا حق کری
مومنس کوه جهڙو پوان جهوي نگو گنه اندر نظر | توبه استغفار سین پوان جل برزین تراڻاسر
مومن اندر توبه آسان هميشه درد روز و شب | توبه والن توبه سیتی جهوی هاران نور و طرب

از گنهٔ گذشته پشیمان هر که استغفار کرد
پیش پیران آن گناه اکبرش اصغر شدست

توبه کیم کر از گنه ته گو پشیمان گو رها | از طفیل توبه بیشک ٻهڙ گناه بخشیس خدا
پیش پیران توبه جل کر تهه ندامت کر حصول | از دعائی پیر کامل توبه تنهنجي ٿئي قبول
لُس سین تائب به پیش پیر از سهو و خطا | حقتعالی رحمت و غفران کرین بیشک عطا
توبه پرپس نش کری لیه تهاوه پرین تت گوا | جهیس تمی سیتین قبولیت بدرگاه آلہ
کر توسُل سیده رٺ دامن ته پرین زود تر | انکساری عاجزی ته یا دل زاری کر

توبه مقبول آن باشد که بعد از گناه
غافر الذنب از زبان شیخ مُستغفر شدست

بر گناه اقرار تهاوت آسته تائب سنهان | توبه مقبول گو سوی روزه در امن و امان
پیر کامل اسنده پایت کر ان توبه مزید | از دعائی پیر مغفور جهوی بنان بیشک مُرید
توبه و استغفار سان اندر لس وسیله پیر گو | پیر سیاه دل آنهي آندم سو پرتا فیر گو

از معاصی پاک شد با توبهٔ پاک نصوح

هر که بعد از توبه همچون میت مقبر شد است

ان گناہ کو پاک ٿيم ڪر توبہ همچون نصيح — صاف ته پاڪيزه تر گو بيگمان انس جسم روح

ڏاڍيم ڪر توبس اندر زندگي اندر مدام — لرزه از خوف خدا آهيس سدا صبح و شام

همچو ميت ٿئي وڃي فارغ از همه فعل گناه — پس ز بعد توبه نادم آهه از حق عذر خواه

جي بيان توبهٔ نصوح ات مثال ساري ونان — جهوي نصوح از توبه گو مشتهر ته داين بيان

جهوي ڪتابن منز ليکهت آسوي نصوح شخص جوان — آسو هت شهوت پرستا گيا سود ته منهن زبان

سوي زنانه شڪل لاڳان آسو لاڳان سوي لباس — سوي زنانه هيو زنانن منز بهان آسو لي هراس

آسو ژامت سوي حرمخانس اندر لاگت نه نان — امه حيله فاسقن منز آسو دلالي ڪران

ناگهاني گوس منز نو پادشاهس گيه خبر — آو شمشير اتهه ڪت هت جدا تراوين سر

گو بدل تائب ٿيا نزم از صداقت و ز يقين — توبه گوي دروازه وتهو گوس پيش رب العلمين

تو لبس اندر سود محکم هر زمان شام و سحر — استقامت تم ڪرن ته از گناه گو پاڪ تر

منز ڪتابن قصه ليکهت مشتهر طول و طويل — بلکه جهوي مولاي رومن مثنوي اندر مثيل

جهو منه مطلب قصه ونتک توبه گوي نه مراد نم — تائبان صادقن هند اک اشاره ٿيو انم

توبه جهوي سانان چانوي توبه سيتي جهوي نجات — توبه سيتي جهوي هران روزي فراوان وه رات

این تن آلوده غرقه پیبیرا ویا که چول

فرّ ارشادش ز غر شوینده چون فرغ شد است

اولياءُ جي آب رحمت باليقين اندر جهان — پاڪ خلقن جي ڪري ان تم ازپليدي بيگمان

ذات پاڪ اوليا جهوي رحمت خاص خدا — عام و خاص ڪيت جيئه رحمت بيحد بي انتها

از پليد پاهي غفلت بدعت و ظلم و جفا — پير ڪامل آب جهوي تہ سوي ڪري پاڪ و صفا

حضرت داؤد خاڪي تائب و مقبول حق — ئي چهه فرمادان نظم خود ڙه ٿهو ڪين ڪر سبق

پيره سي پيشراو تن آلوده گيتر جي ڪثيف — پيره سنداارشاد جهيلد ون سوي ڪري پاڪ و نظيف

پيره سنداارشاد ٿهاوي ظاهر و باطن صفا — روزن ارشاد سين هميشہ مستقيم و باوفا

گفت ارشاد دار لوث ولايت زاده شد
ورنه هرگز هيچ زن نازاده بي شوهر شده است

نان زار ارشاد و ارادهٔ ڪيا ولايت ٿادرت — جو ره سٽوي ازنو جهونه امڪان ئي و لا حڪمت

بااراده پيڪانه آسي ٿس توفيق عجان — ورعبادت و رياضت باشرع آسي پڪان

ليڪ پر حق پير جيس ٿن گفر سون آسي صي ضرور — سوي ڪيرا ارشاد ٿا وين راه حق اندر جهونه

جميع سيس بااراده پيره سنداارشاد بام — تت نتيجه جهوي ولايت بنه ٿس حاصل بڪام

سخت تحتاجي جيئه ازارشاد مرد حق سين — ورنه اڪثر جاين اندر پيه دره خوف و هراس

بااراده پيره سنداارشاد شامل آسه ليس — دسنده حق هين دٿي لبه سوي در ره نفس

بنه ٿس نور ولايت اندر ان حاصل زحق — نور گوي تارڪ گمان آسي سوزن اندر شفق

هرڪه خود را ڪرد تسليم چنين پيري بالصدق
در امان از مڪر نفس ظالم اگر شد است

يم گرڙي تسليم پير پان نبوي صدقسان — روزه سوي از نفس ماڪر ظالمس ٿش در امان

چوی سړه مشکل یچین انکر این نفس شریر
چوی توی لازم ته هیبت وزن ته درواتان پیر

پیر موکلا دی انکر و شر نفس پر شریر
پیر ید امداد سوزی ژاهته کړداتی ضرر

گاله نفسین پیر سند سایه ته اژهه سالیس انفه
دامن پیر یکمل یټ ته محکم زوتر

نفس و شیطان درکمین گاه چی ته ناگان (درمیان)
رهنما همراه ته هن ته چوی نجات از هر زیان

در عرفان گر بخواهی جو چنین دریاولی
در خیابان باید کسے کو مقصدش جعفر شد است

پیدا ژرهان چوک د عرفان ته نه اوڅ دریا وزود
آسانه بس مقصد لوکټ چوی اگر گرش نخته نمود

از سمندر نخته امکان تی چو دستو ته العمل
جو یه منزه امکان کرچه نخته گو غیر محل

چوی سمندر پیر کامل در حقیقت بیگمان
د عرفان لیس اندر چوبن ته طالب هر زمان

فصل ثانی با آنکه سبب قوی ترقی سالک محبت و عشق پیر است و موجب اعظم حصول آن دولت صحبت خدمت او است تا خلوص نیت و صفای طویت بارعایت آداب ظاهراً و باطناً صحبت مخلصان او و دور بودن از صحبت اغیار اگرچه بعضے باشند شیخ خیت دثار خصوصاً از صحبت منکران و معاندان احتراز کرده

هر سعیدی را که عشق و شوق حق در سر فتاد
عشق پیرش گو که بهر عشق حق قنطر شد است

لیس سعید بس عشق حق د سر سید ظاهر نه شو
چوی سبب عشق خدا یک پیره سی عاشق بن

عشق پیر خولتین آسون تب د یان عشق خدا
زانزاو بس پیر ځنک عشق و اسرار خدا

عشقه سيتي منزل مقصود کان اندر وڃن — عشقه سيتي عاشقن جي مشڪلات سڀ ٿيا حل

همدمي با پير خويش و صحبت همه پيرگان
نافع آمد صحبت اغيار بس با ضرر شد است

پيره سندي صحبت نفع ڏيئي پيره جن هنر ربر — غيرن هنداه صحبته سيت وڃن ته ٿئي ڪ ٿي ضرر
پيره سندي صحبت جيه صيقل شيشئه دل گهر جيه صاف — صحبت بيگانه زانن ٿيا خطاته ٿيا گزاف
صحبت نيڪان نياوان سون جيه ترامسن باليقين — صحبت نيڪان جيه ياوان راه عرفان ويقين
صحبت نيڪان جيه از طاعت سٺا ٻهتر ته جان — صحبت نيڪان جيه اولي ڏه سهه آن ذرمان
صحبت نيڪان بلاشڪ جهي دلن ڪاسان گهڻي — صحبت نيڪان غنيمت ته ان ٿيو دولت ته زڻي
پس شريان دل آسه پرده هم همنشيني خدا — سوي ٻهن ان خلاصه سيتي در حضور اولياء
از حضور اوليا پس دور ته مغرور گو — في الحقيقت از خدا سوي دور ته مهجور گو

هفت روزه خدمت پير محقق در ثواب
مر عبادتهاي هفصد ساله را همبر شد است

روزه پس ڏه خدمت پير محقق هفت ڏينهن — جيو پس برابر مر ڏه هفصد ساله طاعت ڏه ٿيون
اندر يڪ ساعت ٿئي پس پيش پير باڪمال — ٿڙن هڪس وڏس ٿي عبادت تم ڪرن ڪنانڪ غال

چله گر ترڪ ڪندي پير گفتند ازان
ڪار يڪ صحبت پير از چهل چله بهتر شد است

گو سو گمراه پس جليس ٿئي بغير امر پير — ٿئي جيو قول عارفان يڏي وڃن ته سڀ ڪڪ ٿيو گير
اڪه ڏه فتح پيره سندي صحبت جيه بهتر نگهبان — چل چلو کهو ته ثواب ڪن بنزد عارفان

چوی وجین ولیس پہندس کن عبادت تہ عمل ۔۔ پہندسی فرموسی ہرگز مہ کر لیت ولعل

پیر چون خواندت جوالش گو لقطع نافلہ
زانکہ انیدم در جواب وثواب وفر شدست

درمیان نفل یدوے پیرا آگو ترہ کری ۔۔ نفل تہ تہتھی دس جواب باصواب عرفان ہری

امہ ساعتہ پیرہ پندس آگوہن جل ذنو جواب ۔۔ چھوی نمانہ نفلہ کھوتہ بہترین اندہ ثواب

حضرت فاروق اعظمؓ وابن عباسؓ اکہ وبہ ۔۔ آس مشغول نوافل تم ودشی صاحب شکوہ

حضرتو آگو دتک تہ آس مشغول نمانہ ۔۔ گوجوالبس منز توقف چندزان گردن فرانہ

گیہ فارغ انہ نوافل آیہ درخدمت شتاب ۔۔ تام فریاد ک نبیؐ دونونی کن از عتاب

یلہ کران آگو بوآسو جل دان آسو جواب ۔۔ نفل تراوت دوان آسو جواب تی جوصواب

چھی لقصوف چن کتابن منز لکھان صوفی تمام ۔۔ یم چہ دراہ سلوک ومعرفت عالیمقام

پیر کرہ آگو حریص درنوافل آسہ پہ ۔۔ نفل تراوت جل دلیس آگو تہ فوراً وتھ تہد

کینہ عبادات ونوافل کرہ جوات جایہ بکار ۔۔ تھاوکن ای عاشقا ای سالکا کر اعتبار

حضرت داؤدؑ فرماوان مہ کرہ آسم نصیب ۔۔ آسہ نفلس منز کرم آگوہ نون پرینب

آگوس لبیک کرہس واتھم فیضا وفور ۔۔ پیرمہ خوشنود سپدم گنز ہیم حاصل پرود

ہرکہ با اخلاص جان ودل رعایت کرد ادب
در حضور شیخ وز واز صحبتش بر خوردست

لس اکھا اخلاصہ سیت ازجا ودل تھاوی ادب ۔۔ درحضور شیخ تی واتس یلس آسی طلب

باادب ازجان و دل رهڻ بيشڪ عارفان — فائده واٽس بلاشڪ ٿي جو مولانا لکيان
ٻيم جيڪي آگاهه دل ته ازدل ڪر ادب حاصل ضرور — بي ادب اندر رحمت رب جي نه ماڻ آسان دور
در ڪلام و در سلام و در جواب و در سوال — رهڻ بالڪل باادب تر ٻير جيڪي نازڪ خيال
پير ڪامليت مڪانس ٿيا وٺ تشريف شريف — ناهه مه ٿيوتت پيٽ ٻنين کهويه ته جوڪ اهل حرف
بي وضو ر جامه پير مڪمل ڪري ٿو تعف — ناهه مه ٿير ڪري پيسي ڪن ٻيه ته جوڪ اهل شرف
ڙاهي ٻني تيهنه تراوڪ ر وجود پاڪ ٻير — باتواضع رهڻ بالڪل ٻيٺ پيراي پند گير
ڪيت ڳنڊ زاوي ادب ڪيتا ڳنڊ آسن حصول — ڪونه وقته تيهنه پير لاءِ داڻ سيدي ملول
حضرت داؤد خاڪيؒ جوي لکيان سادي ادب — ٻيم ڳنڊ آسن مريد آسين عالي حسب

ره طهارت ڪرده نو خاص لنهي ديدار پير
زانڪه ره ليش يا وحق را بهترين ذڪر شده ست

پيره سنده ديداره بابت نو طهارت ڪرته لار — پير ۾ سنديه و ٿي مبارڪ ياد حقڪ يادگار
باطهارت ڳنڊ ملاقاتس ته نيڪين نشس مدام — پاڪ باطن باادب بالڪل به تعظيم تمام
حضرت جاميؒ جو فرماوان نفحاتس اندر — ڪتهو ادب رئو آسن ٿهاوان صوفيا خوش اثر
بوعلي دقاقؒ شيخ اڪمل اهل صلاح — برگزيده در زبان خود باطراف و نواح
آتس فرماوان گهڻ ان پير ٻن نشه بو ٻيهي گهر — جهوٽس غسل اول ڪران ته جهوٽس ٿهوان تن صاف تر
حضرت داؤد خاڪيؒ صاحب نظم و بيان — واقعه اڪ ازني تا ئيڊ شرحي لکيان
آنڪه ملا احمد جاڳل مريد شيخ ما — سوءِ ڪي زيارت ڪرنه بابت آو سوئي رهيا
ٻهر ديدار جناب مرشد و مولاي خود — آو قصداً اندره دڙه و دراز آن معتمد
و نه پير تام شت ڪر وه وت ڪن آسن ترسيب — تام آواز ڪنن از غيب لتس گيه ٿي مهيب

اشتیاق یله دوان چهوک ازیئی دیدا پیر
تازه غسلا کراول ته تنه مل مشک و عبیر

لیس گهڑی بهر زیارت نزد شیخ باکمال
نو غسل ته نو طهارت چهوس کړیدن بی قیل و قال

حضرت داود خاکی بیه چهو فرماوان دلیل
بهر اداب شیو خان اک مثالا بر سبیل

احمد جاگل مه سیتن آسوه هسره ته روان
بر زیارات قبور آس اتفاقاً هن یکان

گیه یکان ته دات دو شوی فاتحه خوانی نکهه
آس بهاء الدین کشمیری اسندهس روضس نکهه

آستانه پاکه اندره آوا گو این چنین
یه غرض آسو زیارت کرنکوی ای زائرین

کونه غسلا کروه اوّل بیه خوشبو کروه تن
توه پته بهر زیارت ئن گوڑهای یاران من

حضرت محبوب العالم شیخ شیخان زمان
ئی وصیّت آس فرماوان مریدن هر زبان

یله ترهال آسو گڑن بر قبر پاک اولیا
تازه غسلا ته طهارت کرُن لازم ابتدا

نیک بختن هند همیشه ئی چهو دستور العمل
یُهند فرموده یه کیتر ها چهوی ته آن انه عمل

از خدا توفیق هر دم منگ ته از اخلاص دل
پیروی نیکن هنزی ته تیهنه سپد اکیه

متصف ملحوظ کن ذاتش باوصاف کمال
پس یقین کن آنکه فیضش سوی تو منجر شد است

در نظر آن پیره سند ذات و صفات باکمال
کر یقین بینک ته فیض پروانی گژهان

در تصوّر آنته ذات خوش صفات پیر خویش
فیض ته برکات سیدن ... کنوی جاری بیش

فیض و برکت پیره سند یکدم ته منز کره آباد ود
تام گهڑنی در حقیقت ... روانه گشتود

پیر را این لشی ... دیدن از ضعف ...
اکثر این طور اعتقاد جاه ... شده است

دلجو چشمو ڏٺن گهڙهي پيرو سندو ڪي وصف وحال
اندر باطن وچون گهڙهه حال پيرا ڪمال

اهل دل انڌ چشم دل ناڻو مرڻ جهو پيرن ليش سر
تهو ولايت باطني اُن پيرن سندا اندر نظر

آس اقليم دل ڪ ليش پادشاه ته حڪمران
صاحب دل گو ٻڌڪ ته ازدان روشن روا

ظاهري اوصاف بشري وچهه پير ڏس در نظر
ظاهري حالات ليس پيت جهي ته تت پٽ صبر ڪر

صرف ليشيس سٽ پته دستار مس ڪرن ته اعتماد
جاهلن پادان ليڪن اڪثر آسان اعتقاد

حضرت داود خاڪي صاحب صدق و رشاد
تم جهه فرماوان تي ڪن عامين هنه اعتقاد

جهي عوام الناس لاران ليش ودسن دستار جهت
جهس ڪران دعوت ضيافت جهس تهوان مجلو حجت

ڏنگس مڪار ڪيتاه ليش ٿهاوان ته نوٽ ڪيا
چهوڪ ليس دستار ٿهانا عاده ته ڏٿ بهر جاه

جهي عوام الناس جنڪ مکر ڪي صيد و شڪار
جهي نهان هردم ته مڪاري سٺهاڻي اعتبار

پير ه داڻن ڪرن گهڙهه هال ٿهال هردم فدا
تم جهه هاوان ڄي رهن سوئي خداراه هدا

پيرمي هن شمع سان نوري لفانوس هن
ڪز پئي ارشاد خلق از لطف حق مقدر شدا ست

جهوڳي شمع هيو پير نور ازن لفانوس هن
ڪز پئي ارشاد قدرت مند جهه ڪرامت قدرتن

آفتاب هيو جهو ڪر اهن جهو هادان راه را است
بدر ڪامل از ولايت گر بگوئي هم روا ست

جهوڪ حقن طاقت نخشمت ڪرنڪوي ارشاد دين
جهي ڪران ارشاد خلقن ساڻي يم اهل دين

چشمه نور ولايت اوليا جهي باليقين
گنه ڪاسڪ ڪفر و شرڪ بيگمان اندر زمين

جهوڪ برت سينه نه نور سرهڪي احمدي
گي نسبت سالار اندر نقشبندي و مرشدي

باتن مکتسبه جهن نتيجه ڪتشي سياح بو
يڪ نفس با ما و باديگر بران ڪنگر شدا ست

حضرت محبوب العالمؒ حضرت محبوب رب … در کمال قرب حق بلہ کر تمو سعی و طلب
باتن مکتسبہ سیرس کسان بر عرش پاک … قرب عقہ سیتن و لین فر کمت غرق و فناک
باتن مکتسبہ گو تمد کران سعی و طلب … بلہ کرک سعی و طلب تہ گوک حاصل قرب
باتن ظاہر میان مخلصان و ہم مرید … باتن دیگر کران آس سیر بر عرش مجید

از خدا و از رسول اللہ خلافت یافتہ
دست پاکش مرید اللہ نائب و مظہر شدہ است

جھک گر حاصل خلافت از خدا و از رسولؐ … نائب حق و ہمیر منفجر اہل قبول
دست او دست خدا و مظہر نور خدا … ئی ہر آسان ہمیں ہند ذاتہ سندو ذاتی ہرا
جھک خلافت در شریعت و طریقت دوئیؐ … نائب پیغمبر برحق بلاشک اولیاء
ہم کران تبلیغ توحید و رسالت ہر زبان … ہم صراط مستقیم او ان مخلقان جہان
رہنمائی ہم کران لوکن بدین مصطفیٰ … ہم خدا لیں و عدل اندر لوکن با وفا
ہم کران وعظ و نصیحت امر و نہیں مستقیم … سنت پابند ورت شغل و اذکار ان مقیم
جھی خلیفۂ حق تمی تہ نائب پیغمبران … در خلافت در حقیقت کامیاب و کامران

امتحان پیر جستن عصمت و طاعت از و
شوم باشد کہ مریدی را البتہ این حرمت است

امتحان پیرس گرن تہ کتھو تھو جابر پاک تر … بجھ تہ ناکارہ مریدیں تھو خیال آہو ان لبر
آزماون پیر لازم کر جو آیت در ادب … ممتحن ملعون قول سید عجم و عرب
امتحان و آزمائش پو کری پیرس مرید … دنیر نہ انسان لس زاہ سو جو مشک ٹیلید
صفت بشریت اگرچہ گر ہر پیرس لس ظہور … جھوی بشریت کی مہرا دچہ گر منہ اصحبت دور

چھوی أنا البشر جنابن ہند مقول پاک لوز
کلہ تسلیمک فدا کر باادب باہوش روز

حضرت داؤد خاکی اک منالا تیوانان
امتحان کوتاہ چھو چھپہ تہ لمی چھو تہ حسن منز لگھان

از سمرقند صاحبا بہر زیارت آو تیز
خواجہ مشکلکشائس تس نہایت گرم خیز

ئی خیالا چھوس بدل یلہ واتہ پیرن لتن یوم یام
اک کٹورا بیر پلناوم برت از شیر خام

منگنہ رستوی پر ید چاوم شیر و ہم پنیر
تلہ چھو کامل پیر اہل دل بیہ روشن ضمیر

حضرت خواجہ بزرگس تس سوامیم واتو تیز تر
نان و شیر خام بروٹھ کنہ تھاوس دپہن بخور

توہ پتہ آہستہ پاٹھن خواجہ صیبن لتس ونن
چھونہ لازم امتحان اہل دلن ہرگز زاہ کرن

آزمائیش زاہ مہ کر اہل دلن ای بے خبر
امتحانہ سیت سپد کم بزبان خوار و ابتر

منتہی راگہ گہے ترک ریاضت نافع است
مبتدی بی امر ش اتارک شدہ از عرش است

ئیس کمالس واتہ ید ترا وی ریاضت گاہ گاہ
تت اندر تس چھوی نفع تہ چھوی سو محبوب اللہ

مبتدی ید وی ریاضت تراوہ زاہ بی اذن پیر
باز خواسا چھوس تمکو تہ سپدہ تس تہہ دار و گیر

کاملس ترک ریاضت بر ریاضت اجتہاد
ناقصس اندر عبادت خوف تشویش و فساد

کامل ید وی خاک دستہ سپدس سون آب زر
ناقص ید وکھون رٹی تہ سگیمان تت سپدہ سود

دست کامل در ہمہ کار بالیقین دست خدا
دست ناقص دست شیطان قول و فعلش ناروا

دس نہ ین ظاہر چھو کامل باطناً در لامکان
تت مکالس تیونہ واتی عقل و فکر مردان

کار و بار واصل بینا بہر طوری سزاست
لائق طالب نیازم ترک کر و فرش است

واصلن ہند کاروبار تیہو آسہ تہو بہتر تہ جان
داصل بینا گرم آشکار او نہان

طالبس شایان وبهتر انکساره گناو نیازه — کرو فر تر ادن ته حشمت ترک ډیا ترک آنه

واصلس شاهی چه حاصل چي توی مختاره کاره — چون گدا طالب بر بس تل بر عطا امیدواره

همت شاهان چه اک ته همت دونان چه اک — همت شاهان بلند و همت دونان زترک

واصلس بر دم مهیا اتس دلس ټي آسه میل — طالبس آسان تمنا گو زهه مه کنیه بیندي طفیل

بودن خالی ولی مطلق ز اوصاف البشر
نیست ممکن سبحان تا آدمی پیکر شده است

چونه از اوصاف البشري کانه ولی خالی شان — کانه ولی بی عیب آسون چونه امکان در جهان

چي منزه عیب و نقصانو ئنه ذات خدا — چوی مبرا ذات باري از همه لوث و ریا

یه ولیس کانسه لشه نقصانه عیبانه زاه — چوی لبشر اوصاف البشري چي شان تل گاه گاه

ات خیالس ئاه مه گنتر ته زاه مه کر لتس اعتراض — زاه هنته گنتر نی گمانه چهنه آسان یم فیض

مصطفی کو احسن الخلق از همه مخلوق بود
گاه گاهي در غضب خشمان او محمر شده است

سید الکونین شاه مرسلین معشوق حق — شافع روز جزا و دافع هر رنج و دق

حسن خلقس منز کمال آ کر سه تها مشفق رحیم — چوی قرآنس منز خدا هادان هند خلق عظیم

گنه وقته در غضب سیدان یوا خشمس اننه — سرخ چشمان مبارک آسه سیدان زیاده تر

حسن خلقک آسس تعریف باني حق کران — احسن الخلقس گنتران چیا خشم زاه ظاهر عیان

موجب لطف آن غضب بودی مغضوب علیه
همچنین از اتباع او واه گر کسمش مظهر شده است

باعث لطف و کرم آهن پس کران آهي غضب | آسو لهس احسان وٽان خير از درگاه رب
از پئي دنيا ٿو گر کينه کرمت زاه غضب | دينه باپت تم کران آهن آسو تي قربان آب
خشم کر پهي آهن فرواوان بوته ڇو هئي ڪي بشر | ڇو هم ز بشريت گهڙان پيدا غضب در خشم و ...
تم منگان آسي خدا پس ٿئي عا ابس مستجاب | يا الهي وانه مي انش ڪنيسه تڪليف و عذاب
تت بدل نيکي عمل لبيکهوس بنامه يا اکبر | بيه بخشس مهانه پاسيم ڇيه لهس جرم و گناه
جهي تيهي ڪن اوليا پيرو رسول رحمتس | چهوک قدم بحکم رسول پاڪه سندس سنتس
ڪانه و ليا پيرو مريدين ڪره زاه خشم و غضب | تت چهوئي معني بمتس کيتو لطف واعانک سبب
ڪاملن هنده خشم بهتر چهوي نه مهر نا قصان | خشم ڪاملن باعث لطف و کرم امن و امان
دوستان حق خشم بدي و کرن گهر مه بلول | تت انده چهوي خير و برکت انده رحمت نزول

قول تلخ پير جابر احمد شفا بخش آمد است
در مذاق نفس تلخ از مثل عاقر قرحا شده است

ٺهو ڪلامه پيره سنده چهوي صد شفا بخشان نبين و | نفس سان نهر سان چهو ڪالان تلخ عاقر قرحا موزن
تهه جيه عاقر قرحا پان آهي چهوي دوا ڪيا تلخ تر | پرو جهلکن مرضن دوانه ٺهو شفا چهوي اي پسر
ٿي چهو فرماوان جناب حضرت مولاي روم | تيز طبعي ٿئي نه رافع چهوي بلاشڪ دفع شوم
مر تر اسيلي و دشنام شهان ڪاملان | بهتر آمد از ثناي گمرهان و جاهلان
از حديث اوليا نرم و درشت اي مرد دين | گهر هه بحکم دين جانو کي پيه پري صدق و يقين

مار را آواز شيرين است اما مهلک است
لطف دشمن آب آگر آواز اش جرجر شده است

صرفه سنز آواز شيرين ليک قاتل زهر زن | بده ترکر آواز آنج لطف و خير و مهر زن

صرف سندو آلو مرد ليئي بوندو تت پٽ تهاوہ ڦل ... سي هلاڪت ٿهين ته خواري ٿيوي ٻئي ضلال و مضل

آب رحمت پر ٿيوي ته مدد ڪري الو سو تيز ... محض احسان آهت اندر ٿيوي عين لطف سهر پيز

پيره سنر نرمي و ڪرنجي جي ڪرن بهتر قبول ... عاقبت محمود سيلدي عزت حرمت ٿيول

ڪرڦناو عشق پير باڪمال ٿيوي و جوہ ... در فنائي عشق پير حق پرست ٿيوي نفع و سود

اعظم الارڪان ارادت سه افنافي الشيخ هست

هر ڪرا اين نيست جز مشڪن ڪوادو مد نرشند است

پس ارادہ پيره سنروي بر مريدان واجب خوب ... تت اندر ارڪان ڪيتا جي لکها صوفي چنه خوب

تعدد رکن به اندر آهت ٿيوي فنافي الشيخ بون ... مال و جان خود فنا ڪر پيره سي با عشق و سون

ٿيوندو سوا پس ته عندل اڃا ڪ ته اي مريد ... اعتقاد شيخ در دل پيہ ڪر اندر هر مزيد

پس مريدس ان فنائي الشيخ حاصل درجه گه ... در حريم عصمت و حفظ و امان هردم سوپيو

پس ٿيوي اخلاص ڪامل پيش پير باڪمال ... گو خلاص اندر حمت نيا و نفس پر بال

پس مريدس پر ڪامل خدمتس ڪر اختيار ... معرفت حاصل ٿي پس هم رضائي ڪردگار

يم نه گردن دار امرن پيره سنلدن روز و شب ... پس عمل ضايع سراسر روزه در قهر و غضب

يم فري گردن ز امر پير ڪامل نرا بلهي ... ٿيوي سو مرتد طريقت نا قبول هر ولي

هست مرتد طريقت نا قبول هر ولي

هر ڪه از فرمان شيخ استاين متنفر شد است

ٿيوي سو مرتد طريقت نا قبول هر ولي ... پس ز امر پير حقاني ٽلي از جاهلي

بانياز و با التضرع روزه پرين پس به پيش ... چهس سته اقبالمندي تهاوڪن اي نيڪ ڪيش

يم نه كر تسليم حكم شيخ حقاني بخود — بلكس جمله دوستان حق سو گو مرتد ته رد

گر ٿريان ڇهوك دفع سيدن گوڙهه ناره ڏنار — ابر رحمت صحبت پير كمّل تت ته لار

مومن كامل ڇهو آب رحمت حق در جهان — از طفيل مومنان كاملين دار دامان

آتش دوزخ گنڌران ڍهته ڇهوي نور مومنان — نار بس از مومن نهايت خوف ته بيم بزمان

روح پاك مومنان محسنان آب حيات — روح پاك مومنان دون عالمن بخشان نجات

گر ٿريان ڇهوك دفع شر نارو ناري وگريند — مومنن سيت تهاو صحبت زن ودسيدك ارجمند

در حديث آمت كنو بوزاي رفيق جان ما — بهر صحبت لا الصاحب گفت الا مومنا

ڇهوك ته آتش پاره هيوته پر ڇهوي بدا الجو — بهر دفع نار ٿري كر آنگوي جل جستجو

صحبت پيران ڇهو دريا غوطت منز جلد كر — ڍهته آتش جانو كيدم گنڌ هه اي جان پدر

پير ڇهوي باران رحمت ڇهوك ته باغ اعتقاد — رودده سيتي گل فولن لاله ته سنبري باغ شاد

هي ته سنبل تازه سيدي در گلستان يقين — سيته هترت روز بازالنس گنڌي تازه زمين

جسم هيو سنگ ته ڇهوك ته پير ڇهوي روح روشان — جسم بي روح گو ته لگنه تهاو ته ودس سيت نذان

كلهش جاني منان ڇهي پيرات ڇهوي چشم ديوكن — آسه بوزان ته دهجان ته ڇهي ديان راباب هوش

پير ڇهوي اڇهه هيوته تهاون صاف از خاشاك و اخس — تاكه سالم گواتش وزي بوزاي عالي النفس

صحبت پيران كامل كر ته پانس هيٹ قبول — دون جهانن منز سعادت داده ته پنهي كا حصول

گور پر دو هيم رساله خوان وهيم شيخ آنا

بي رهنه حز آنگه د فرمان شيخ اصبر شنه ستا

حضرت داود خاکی سر گروهِ طالبان   چھوی یمی مضمونہ فرماوان رشا لادہ بیان
شیخ نورالدین طرغانی عجائب صاحبا   در سلوکہ معرفت آسوس سٹھا تھند مرتبا
تم چھ فرماوان تریہ زن چھنہ منز لس واتان راہ   گورہ بر دہ دہم رسالہ خوان دہم شیخ آزما
بر امید رہبری گتزہ بر قبور اولیاء   گورہ بر دس نی چھو معنی تھاوکن ای بالصفا
بر قبور اولیاء نازل چھہ رحمت بیشمار   زائرس رحمت چھہ حاصل چھوس ضرور مقبول وکار
رہبری ہند چھونہ امکان نی چھو گفتارِ شیوخ   از کبار اولیاء ساری ونان یم بارہ شیوخ
چھوی رسالہ خوان دویم زنو بوزہ ای جان وجگر   لیس التصوف چھن کتابن چھوی پران شام وسحر
یدونی اصلاح سید من حال سیدس بیدہ جان   غیر رہبر واتہ کر سوی منز لس کینہ چھنہ زان
شیخ آزما چھوی تریم زنو امتحان پرزس کری   در تذبذب روزہ دایم وسوسس اندر پری
پس لعالم روزہ مستغنی یقیناً زین سے اچیز   نیک مرد ادر زمانہ چھوی سٹھا بہتر عزیز
زود وسواس و پریشانی تہ از دل دور کر   صحبت شیخ زبان بر خویشتن منظور کر
روز و شب واریس تہ گردن قول و فعلس بالیقین   منزل مقصود سیدی حاصل ای اہل یقین

فصل اشارتی بجنب حال خود و شاد بودن بسبب نسبت با آنجناب با حوال خود و اظہار اخلاص و عقیدہ

شکر للہ کان ظہیر الدین پناہ و پشت ماست
قوت مستظہر از پشتی مستظہر شد است

حضرت داود خاکی گیاہ زحسن اعتقاد   پننہ اخلاصک تہ صدقک چھی کران اقرار دیاد
حضرت مخدوم حمزہ سیت نسبت چھم کمال   چھم مہ خوشحالی سر اسر تہ چھوم پرزنیک حال ای
شکر للہ پس پناہ دینک چھ مہ پشت و پناہ   پشتبان میانوی بلاشک سوی کرم ہدی سٹھاہ
چھوم مدد جاری زدباری بیرہ سندوی جا بجا   بلہ وسیلہ چھوم وسالت سوی کرم پیش

کاش قربانم کند هستم چو در تسلیم او
همچو اسماعیل کو را والده هاجر شده است

کاشکی قربان کري هم داره تسلیمک کله ... تهو که اسماعیلن کا داره هاجر پیس والده
کله نبیٔنوي همچو اسماعیل تهو مهين شرا کته ... جهو هين بو دره تسلیم تنس ته کري هين نیت وعمل
سر فدا کر هابو بري هين سر بلندي سي مه جهم ... سر فدائي سيت سرداري نم بي خوف وغم
سر فدا ٿيا هين بو پاين پايه میانوي سخي کري ... پايه ڏبري مه جهوم ته میان سخني کرندي
سر فدا ٿيا دس يقيناً جي جهوم مه سايه سر ... سايه دره محشر مه جهوم ته مه ڏم سالیس اندر
ظل مرشد لیس مریدين آسه بر سر بشتر ... پوره کرنار جهنم تنس کرين گر کینه اثر
زير سايه پير لئس ٿرا وسو جهوکو تا خوش نصیب ... سوي لبي الآرام وراحت لیس جيه ڏ نعمت
شاه مردان رض بنهین ات انه تلقين کره ... جهوک پهلوان وبهادر تکیات پٽ تهو مه لیو
جهي ديان شير خدا ته جهوک بهادر صف شکن ... صفدر وکرار دلدل زيران شمشیر زن
اعتماد کینه کرامات پٽ سايه نیکاتن زياده ... بي گمان دره عالم جاويد سيد کنا نداره
ٿي ونت تلقين کرهن بيعت و تعليم خاص ... مصدر جود وشجاعت آهن تم با اختصاص
سايه ڏبه ته پايه ڏيس آسه همت بلند سايه زياده ... خاص لوکن منزله رو زکب بيه لبک ڏي اعتبار

شکر لله گشت پيدا در من آثار فرح
تا وي از محض کرم غمخوار اين غمخور شده است

حضرت داؤد شکر اهوي ويان ذاتس کنوي ... فرحت شادي رنگارنگ جهم گهران دل ٿوي
شکر لله مه دمادم فرحت شادي نمان ... بنه مه غمخوار سيدم پير مشفق مهربان
جهم مه آثار سعادت هر زمان پيدا گهران ... جهوم گهران نو هدايت جسمي تاب وتوان

پیر کامل چھوم پیر نہ ماں ہر دم مہ ئی کیا چھی خبر — چھوس فنان سارِی تس نِش نکٹ بتہ خبر دشر
دستن باون چھو لازم حال پیش دوستان — یار کاسان غم چھو یارس جان فندان یار جان

خاک پایش چشم مارا بہتر است از توتیا
گرد راہش در دماغ ما بہ از عنبر شد ست

خاک پاتھندوی مہ چشمن توتیا خوتہ جان — گرد راہس چھوم دماغس بہتر از عنبر لوان
خاک پاتھندوی مہ بر بر تاج چھوم تسندی تاج چھوم — امہ دربار چھ گدائی چھم مہ ڈ سوی راج چھوم
خاک پاتھندوی مہ چشمن گاشن چھم پیر گاہ چھوم — گرد راہ کوہ ماران آسن تہ ٹہ راہش چھوم
گرد راہ کوہ ماران نور چھوم منظور چھوم — صحن پاکک خاک مرہم لاگنوی دستور چھوم

پا برہنہ چون ز شوق اندر رکابش میدوم
خار و خاشاک طریقم بہتر از گلہا شد ست

شوقہ پلہ ننہ وادو پیریس سیت دو اندر رکاب — وتہ ہندہ تم لرزہ تہ کنڈ چھم رت تہ گلہا گلاب
ننہ دارسی برونہ برونہ لسن دوہ پیریس اشتیاق — مرتبہ تمسند نہایت بہتر گنزی از نہ واق
آسہ لسیں اخلاص فی دل سوی جلوداری کرے — عشق پیریس آسہ کامل کونہ سوی بردہ مرے
شیخ علیؒ ہمتی تہ بوسعیدؒ قیلوی — از مریدان جناب شاہ جیلانؓ تم قوی
اک ڈوان لرزہ مبارک ترادان آب رحمن پاک — تھر بشارت انداماں آسک یوان از شیخ پاک
برسواری پلہ گتران آسوی سوار آن غوث پاک — آسن شاہانہ طریقس منزشوبان لس تابناک
در جلوداری پکان آسن ہردو صاحب پیش پیش — عزت دارین و قربت با خدا اسید کبہ پیش

التماس دعا بجناب پیر و مرشد ہم از حضرت بابا داؤد خاکی قدس سرہ

یک نظر بر حال زار خاکیٔ بیچاره کن
زان نظرهائی که خاک تیره زان چون زر شدست

اک نظر بر حال زار خاکیٔ بیچاره کر
اک نظر بر حال زار سایل لاچاره کر
چھم نظر جانی دوا دادن ته مرضن کھے شفا
چھم نظر جانی غمن شادی ته آزادی ڏیس
چھم نظر جانی بعالم دولت حاصل مراد
ڪوه ماڻس پن سون ملے تراوت تت نظر

سی نظر کرتم جنابا یٔت بنم خاکس مه زر
یٔت سیاه خاکس بنم زر پیره کرتم سی نظر
چھم نظر جانی رہائی از ہمہ جور و جفا
چھم نظر جانی ته آسانی کرم پرت مشکلس
چھم نظر جانی ہدایت ته سعادت ته رشاد
کیمیا خاکس بنا دت از نظرای زر اثر

التجا بجناب فیضمآب حضرت محبوب العالم روح اللہ روحہ الاکرم از بندهٔ درمانده مترجم ہذا

ڏیڍه تل تراوت جیسی تل بوه — حضرت مخدوم کرم اک نظر
ہنه آمت جوس غمن منز مبتلا — نفس شیطانن بو کرنس ربلا
جوس شہاہا وار لاچار و غریب — جوس طبیبا بوه شعا جرم نصیب
داد لو آسی برس تل عذر خوا — کا ستم دادی ته جوی ڈ دسگاه
جوم بدن آمت گلان رنج و غم — جوس تپانی آمت گیتاه ستم
چاره سازا چاره میانوی کر ته جل — چون گدا جوس کلہ تراو ڈیڍه تل
جوس بو مسکین آمس لازان زعنا — ہمت عالی ته جوی بخشم غنا
آیه تیو یم داد لد مسکین گدا — ز اتہ کرم خالی سوگوم کرم صدا
میان خواری و جھته بینی عا سیانو — لنشنان میانوی تو چوک کرمیا نو
ہفته نشتی جوس غلام اغرا ته — جانه در و از گدا ته جوس خاک ته

ز اتہ کرم خالی گڑی حالی ز در — حضرت مخدوم کرم اک نظر
جوس غم و بال کرمت سیر خستہ تر — حضرت مخدوم کرم اک نظر
آتش فر یہ وی ته نش ای دادگر — حضرت مخدوم کرم اک نظر
یا طبیبا دم شفا دن زود تر — حضرت مخدوم کرم اک نظر
وچھته میانوی حال جوس خسته جگر — حضرت مخدوم کرم اک نظر
چھم منه دل تو ته شاد و چیت جانوی بجر — حضرت مخدوم کرم اک نظر
چوک ته مالک فی نی خزانن ہر مرشد — حضرت مخدوم کرم اک نظر
بو ته خالی ز اتہ کر زری یا نه در — حضرت مخدوم کرم اک نظر
بیره دن کرتم نظر ز لنم منه شر — حضرت مخدوم کرم اک نظر
لیش ته آسکه انه آسیا د بر ته — حضرت مخدوم کرم اک نظر

ها کریما جوس ہلم دارت ته گهنی   انه کرم کرتم نظر روزم گهنی
جوک ته محتاجن کران حاجت روا   جیم مه محتاجی سٹهنا جوس نوا
جیم سٹهنا دشمن ہمت ٹپ کر قهر   دشمنن ٹپ زود دم فتح و ظفر
جیی گدا ته ستا چانی فیض خور   خا ہمن ته حاضر انٹ چیی نظر
تنگدست آسی برس تل با امید   وسعت دیت کر عطا سی جم امید

فرحتا کرتم عطا کام خطر   حضرت مخدوم کرتم اک نظر
میانه حالچ تو بهه ابر حیوه خبر   حضرت مخدوم کرتم اک نظر
جوس ته هاپن ترا امت بدن کاش شر   حضرت مخدوم کرتم اک نظر
یم جیه جان ته تم جیه سیاری بهره ور   حضرت مخدوم کرتم اک نظر
عزت دارین ایمان مال و زر   حضرت مخدوم کرتم اک نظر

جیب و دامان دلش پر شوق حق ساز ای کریم
چون گدائی در گهت این مفلس افقر شده است

حضرت داؤد خاکی التجا پیر س کران
جیب و دامان دلم کرتن ته پر انه شوق حق
جانه درگاهی اندر جوس جون گدا مفلس فقیر
لطف فرماو ته جا دوانه کرم جام شراب
معرفته سیت جوک ته ما لامال جاوم دام اک
پیره میانی چانو حب دل مه شر جیوم جای گیر

باکمال انکساری عاجزی جوس ئی و نان
ای کریما انه کرم سارن ته جوت نیومت سبق
شوق حقه سیتی مه کرتم پیره جان و دل منیر
تشنه لب گومت سٹها جوس بیوتن در اضطراب
مالک میخانه کرمت جوک حقن بی ریب و شک
ستا میانوی جوک بلا شک پیره جوین جانوی فقیر

لطف فرما انه کرم یک جرعه این تشنه را
چون زجلاب محبت پر ترا ساغر شده است

جرعه جام محبت بخش بر این تشنه لب
تشنه لب مخلص مریدان آب عرفان چاو تک
انه خدا الیس نعمتا حاصل ته گیڑ جیی و فور

جیوی زجلاب محبت پیاله پر گومت عجب
انه شراب معرفت مخمور و مست تم تهاو تک
بر کرم یت مخلصن بخشو حصه تمکوی ضرور

تهنجو لطف بڈا اميد سارن مريدن روز و شب
لطف دا احسان نظر تو مه کرو جهاني عجب

حضرت مخدوم ميانه يادو ره ته بهبره
ست مه چاني جهم بدنيا و العقبى خنجوره

حضرت مخدوم چانوي جهوس محب از جان دل
منه کامن صبح و شامن چان جهم لبن مستقل

حضرت مخدوم عشقک چانه تير مغلوب جهوس
عشقجي شوبا عطا کريم سٹماه ناغوب جهوس

حضرت سلطانه ذوقک پياله دم از معرفت
فرحت و شادي گڈم حاصل ته از ايمان لذت

حضرت سلطانه چانوي هفت لستي جهوس غلام
جهوس ابا عن جد غلامن ٻنهه غلام اي نيک نام

بر جبين داغ غلامي جهوم تهنداي پادشاه
يادو ودا ورته جهوک ميانوي ته بهترين پناه

اشارت بدلتسمیۂ رسالۂ ہذا وتاریخ آن از حضرت مصنف رحمۃ اللہ علیہ

مدح شیخ این نظم من ورد المریدین نام یافت
زانکه وردش ساختن بر هر مرید اجد نشست

حضرت داود خاکي عاشقن منجھ با شکوه
حضرت سلطانه سندن طالبن منجھ سرگروه

يم جيه فرمادان مناقب پره سندي دبيان
انهي جو نظم قصيده از براي مخلصان

نالو جهوس ورد المريدين تهو مريدن تهاو بياد
جهوک سٹا بهتر ته لازم ات اندر جهوک فتحباب

بيت قصيدس منجھ سراسر کرمه يدوسي شيخ پير
نيز مضمونهاي ديگرات اندر شامل کثير

از عبادت و رياضت و نه ارادة تربيت
مذهب و ايمان و اسلام و سلوک و معرفت

ذکر و اذکارن هندوي ات منجھ اشاره گو عيان
وردهائي اوليائي کاملين و واصلان

ورد آسون جهوي مريدن لازمي از صدق دل
از ره اخلاص سيدن در عبادت مشتغل

تيهه کنن ورد فتحيه پڙن لازم مدام
از شه سهمدان اجازت از براي خاص و عام

لیس اکس آسی حفظ بثیک جو در حفظ خدا
روزه امنس منزه تر دشمنان سوی داما

کامیابی فتحیابی آسه لتس در هر امور
آبرو سخشبس خدا دینی و دنیائی ضروره

ہم بُود نامش سزا نجرۃ الحکم کہ فیض او
میوہ زار اعتقاد ہر مرید انضر شدہ است

حضرت محبوب العالم رح مصدرِ فیض و کرم
بیت اندہ تہندی مناقب ہر سر گمیت رقم

جوس مناسب بایک نا و نجرۃ الحکم جوئی فیض بابہ
اعتقادک جوی مریدان تازہ ترا ک میوہ زار

ئی اشارہ بیت اندریدوی کنو بوزک ژہ روزہ
مہ قصیدہ سُگن اشارہ جوم زیر دلغروزہ

معتکف رہ دس صیامس منزبوازہ ارشاد پیر
پیوہم در دل بیت قصیدہ سُگن خیالا ای امیر

بیت تہ تجی مرہ یامت مہ و نم تام پیوہم ظن
شغل و ذکر و تلاوت جُتم تہ تت ناگنز مہ ہاژین

کوس شرمندہ نہایت تہ کہم توبہ بجبان
جوس بران وردہ و وظیفہ ذکر و قرآن ہرز بان

ہفتہ جوراد رہمیان گیہ آدیر با صفا
نادوت نیوس بوبر و نسر کن ئی ذمان جتم با صفا

ئی جو فرادان مرکن آل بیر روشن دل شتاب
نو دزخت و جمپک مہ لاگان با غس اکسی منز بخواب

تت نہ بین اسک تہ تھادان نرم آب آسو کردوان
لالہ و گل تازہ سبزان باغچی سبزی نشان

کریمہ فکر اکیاہ جوات تعبیر جل گو تی عیان
بے گمان نظم قصیدہ میوہ زار سالکان

بیگمان ات نظمس اندہ فیض و برکات و نور
تہ تہ بیہ ساران مریدان دسبدم نور و سرور

اکہ شبہ ات اعتکافس منز بو آسوس مشتغل
شغل و اذکاران وظیفہ بوبہ از اخلاص دل

خواب ڈیو ٹہم مجلسا اک خوب قایم اُستوارہ
اک نہرہ گا سیدا ڈیو ٹہم شہرت باوقارہ

قد میانہ خو لصورت صاحبا کیاہ لبس مہیب
سرمہ براک سرمہ دانیا مرہ تہ تک اندہ قریب

خواب باوم يام برس صورت شکل وضا — جل ونک تعبير ديو هم جيوي مبارڪ مرحبا

خود عليؓ مرتضيٰؓ ڏيو ڏٺت ته خوالبس منز عيان — معنوي سرمه عطا ڪريهي ته سيدوي مهربان

باطني نور اعطا ذاتن ڪروي از لطف خود — ڪاميابي ته گئي حاصل بلاشڪ تا ابد

بيه اشاره يت قصيدهس ڪن ڪرڪ يامت دوبار — پور ڪرته ن ٿيهنه اڏ لکو روزه جيوي تهند فتحا

گوم دلات رايه ڳن ته ڪرمه نظمس اجتهاد — يت قصيدهس ڪرمه اتمام از محبت و زوداد

چار صد با چهل و چند ابيات گوهر بار او

بهر صوفي بمعنے سبحه گوهر شد است

چو رهيت ته تجه ته ڪينه بيت زن جواهر در شمار — معنوي تسبيح بهر صوفيان نيڪ ڪار

نظمه پاڻهن يد جيو انڊڪ ليڪ در معني ڪثير — در بلاغت در فصاحت جيوي قصيد بي نظير

از ڪلام معرفت جيوي بڏ خزانا باليقين — بير سانوي ڳوٺ باعظمت مريدا ڪر يقين

بهر اين نظميکه قاري راهبر شد بهر است

فهم ڪن تاريخ سالش مرشد بهر شد است

نظم بيشڪ بيره سي ڳن پر نه والن وه وات — ڪتو جيو مرشد سانو ميسنز در همه جا بڏ جيه است

حضرت در اود خاڪي جيوي ونان تاريخ سال — مرشد رهبر جيو تاريخ بونزاي فرخ خصال

سال هجري آس نوشت بيه اڪه سيٽ در شمار ٩٦١ — مرشد ره رهبر جيو هاوان خاڪين ڪرمت تيار

وصف شيخنا است اندر ضمن بوح شيخنا

شيخنا تاريخ او شيخان همين يگر شد است

بيره سند تعريف بيشڪ در صف پيران زبان — شيخنا تاريخ هاوان نيز شيخان در عيان

شیخنا شیخان دوشون لفظي گرنیؤ ونگ — چوي فنان ئي سال تاریخ نهصد و شصت و یک ٩٦١

فیضناک ست از برائي سامعان تقاریان

فیضناکش گر گنم تاریخ او یم مرشد است

از برائي سامعان تقاریان نو فیضناک — فیضناکش بد کري تاریخ چو بس نهو تابناک

فیضناک چوي بیاکت تاریخ خاکین کیت تیاره — فیضناکش گرنه چه نوشت بیه الکه بیت به شمار ٩٦١

مرح پیران دردل امن لفظ څي فکند

مفخرنا کوش چولي او بهرا مفخر شد است

پیره ئي سنشو مرح باکن بیاک تاریخانه یا ئو — مفخرا صاف ادان بهرا مفخر بنیاو

لفظ بدي چوي اکو ئي تیه لیک چس صنعت بدل — مفخرا بهرا مفخر چه تاریخ کر حصل

مفخرا بهرا مفخر چه بیو شوي لفظ سال — اک چه اکه بیت بیه نوشت بوداي تاریخ خصال ٩٦١

خواستم تاریخ دیگر هم بي این مرح شیخ

بعد سالي لفظ مرح شیخ هم مفخر شد است

بیاک تاریخا دلن نوشته از برائي مرح پیر — بعد سالي لفظ مرح شیخ بد دل جایگیر

مرح شیخ لیس لفظات منزاکه ئي زاد گران — لیک به بیه تیه و شنا او د لفظ قران

اشارات بفضیلت مرح مشایخ و ثواب کتابت د قرأت و استماع آن و سند اظهار و مقامات

وکرامات و ایمائي بجمع محصل انچه ترتیب سند از بیان سالهٔ والتماس دعا از قارئان بالاخلاص و بنقا حمیدهٔ الاوصاف

مرح شیخان است اطاعت خدا ای مولای روم — شیخ مرحوم لفتن مرشد وش فرشد است

مح پیران بڈ عبادت مولوی رومیؒ توی | پیره سندان مح اندر تم شه دفتر کر نه طی
مولوی رومیؒ شه دفتر مثنوی کر هر بیان | آسو مقصد مح شیخ خولیش انچ د بیان
شیخ شمس الدینؒ تبریزی لس ند مرشد ته پیر | سبے بےبدل اک عالما ته راز دان روشن ضمیر
عارفا ند ا محو گومت سود ذات احد | صاحب سرّ اسلوکس منز سوکیا لس معتمد
حضرت مولای رومیؒ بر شه دفتر انه کلام | تمه اندرهٖ آسو مح شیخ مطلب لس تمام
ییتهه کنن لس آسو مطلب مح پیر خویش لس | قصّه های مختلف ید منز مثالن آیه لس
حضرت داؤد خاکیؒ مح پیر خود بیان | چهوی کران ید یے و مثاله مختلف یت منز کهان

هم زفرزند و مرید مولوی سلطان ولد
اندر یمعنی کلام بے شمار اشهر شده است

مولوی رومؒ چو فرزند عالما کیاه احمند | صاحب درد احریفانا ولس سلطان ولد
اندر یمعنی ونان تم تهد اشاره ته رموزه | بیه ستهاه عالم کران ات منز بیان چهی تا هنوز
شعر ته تصنیف اکثر یم هزاره اندر هزاره | مقصد آسوک مح پیران گیه ناه ان لیل و نهار

بنده زین شعری که فیض صحبت فیاض او
بالبشاره تهاز ملک غیب مستبشر شده است

حضرت داؤد خاکیؒ عالم تقوی شعار | ناظم مثنوی مبارک صاحب جود و نثار
یم چهه فرماوان ذهن یلگیه مرت شعر من گنوی | جوش عشقن پره سندی د تو مرت شعر من گنوی
فیض صحبت بیه شعره اندره لبو مه بامراد | لب مه آیه غیبی بشارت گومه دل مسرور و شاد
انه زبان پیر کامل بڈ بشارت گیه حصول | بیه زیاران طریقت یم چهه ارباب عقول

کامیابی فتحیابی ہنز لبشارت واتہ مہ | باطنی غیبی تہ ظاہر پاٹھ اتھ ہر شہر ودہ
بلکہ فرماوم مہ پیرن چھوی رضائی حق عطا | کاتب و قاری تہ سامع بیہ تمن پیٹھ مرحبا
لیکھِہ لُیُن تہ بیرہ لیس تہ بوزہ لیس این نظمہا | لُس خدا راضی رسول اللہ تہ ساری اولیا

کاتب و قاری و سامع ہم لبشارت یافتند
زانکہ رحمت بر سر این ہر سہ مستمطر شدہ است

کاتب و قاری و سامع بڈ لبشارت چھی تمن | تر شونی رحمت چھہ جاری از خدائی ذو المنن
مُخلص سنزی جماعتا اکہ دوہہ آس در حضور | بیت قصیدس کن تہوت آس سار با عشق و سرود
اشتیاقہ سیت بوزان اہل مجلس سار آس | لولہ والن عاشقن سند دل گژھان آسی او داس
ونو جنابو چھیوم گژھان معلوم رحمت از خدا | کاتبس تہ پرن والس سامعن بی انتہا
از خدا رحمت چھہ نازل عِندَ ذکرِ الصالحین | نظم ساروی تذکرہ از صالحین و کاملین
بیت اندر توصیف ذات و ہم صفات حقتعال | تذکرہ از انبیا و اولیاسے باکمال
از فضائلہای نیکان بیت اندر گومت رقم | پرن والس تھد فتوح برکات واتان دمبدم
صاحب ممدوح ضامن چھو سنانی بالیقین | کاتبین و سامعین حافظین ساری دد ین
چھم سندات پیٹھ یہ قصہ بوزِ لمی جان پدر | شاہ لولاکس قصیدا صاحبن اک انو حفر
لس دِیان ابن زبیر آس شاعرا مشہور تر | کعب آسوس ناو بیشک شعرس اندر پر ہنر
یلہ ہدایت تم لبن تہ بیدہ گوس عشق رسولؐ | کیا عجب کاٹھا قصیدا کرنہ در مدح رسولؐ
ظاہری معنے چھو مشکل ترت سہا لفظ سواد | ترت قصیدس ناو تم چھوی تہا و بانت سعاد
چھی سراسر ترت اندر تعریف پیغمبر بیان | کرمتی ام صاحبن با عشق و سوز و صدق جان

رحمة للعالمین یام پیرم دیه حضور ته — آنجناب تت گوش تهاوت آسن بان وجود و بود

قارین یام ختم کرته سفر تو که بس دعا — بیه فریاد کیه ضامن چوبس اسن بو جا بجا

قائلیان سامعیان حافظیان سیت بیت — اندزبان دُرفشان آمر لبشارت بوز کت

شاددل گو از لبشارت کعب آن ابن زهیر — گوسو لبشاش و مُفرح خوشخبر بوزیت چو شیر

چیوم تنی کویت قصیدس برمه خوشنود ته — سامعین بیت چیم لبشارت چیم دوان مطلع خبر

گید اجابت یت اندیامت یه فریاد که گن — جاده منظور کر خدا این گو تهکو آثار ننو

فیض هیکوی تا قیامت یه دزه جاری برقرار — برت اکس آسه لس طالب چی اُمیدوار

اندرین وقت اینچنین شعر مبارک کس نگفت

گرچه از انبیای جنس هرکی اشعر شد است

یت مبارک شعر یت وقتس اندر کیت و نو — گرچه شاعر آسن ساری نابرت الکس مقصد چو نج

زلف و خط و خال شاعر چی اتان اند بیان — حسن محبوبان مجازی عشق چی ظاهر گران

هم شریعت هم طریقت هم حقیقت اندرو

شد میان فهم آنه منصفی کا فکر شد است

چیوم شریعت ته طریقت ته حقیقت یت الله — هم بیان کریت مفصل بوزیه منصف فکر

ته شریعت ته طریقت آسون مردان دین — انه حقیقت معرفت چوک نوه آسان برجبین

انه شریعت وزه طریقت لینه چوی قول و عمل — گرد بو انسان تمن انعام چی بل هم اضل

یا الهی تهوم محکم بوره شرع نبی — یا هم یاران واقرب هم نشیخ و تابعی

هم مقامات سلوک هم مقامات فصول

گر هم انجا در تصوف حافظش ماهر شد است

بيت قصيدين منجهه مقامات سلوڪ جي هم وصول   از شيوخ كاملين وز ارباب قبول
بيهه تصوف جي مسائل بيت اندر گهڻيت بيان   صوفيان ڪاملن هنئه مذهب ۽ مشرب جيان
از اشارات حقائق وز معارف نڪته ها   گيه بيان بيت منجهه رمزات تصوف جا بجا

هست اڪثر معني آيات و مضمون حديث
يا اثر يا وصف آن صاحبدل ماهر سنت

بيت اندر مضمون قرآن و احاديث نبي ريا   صوفيانه معنيس منجهه جا بجا گوهت ادا
نيز حالات مبارڪ از شيوخان ڪرام   هم جهه آيات الهي درزيانه نيڪنام
خاصه باطن حضرت مخدوم سندي صوفي حال ۽ و   حسب طاقت ان منهه بيت منجهه حال آن صاحب ڪمال
از معارف ڪيا چو دريا واسطا بڏبي ڪنار   ڪامل اڪمل مڪمل عارف نيڪو شعار
غمگسار اته شفيقا سايه سر سر دار ساڻو   ظاهر و باطن رفيق و غمخور دلختار ساڻو

با تدبر هر ڪه خواندش ره بهر مقصود برد
ڪز محققهاي دين هر وجهي تدبر سنت آ

معنه بوزت ليس بر کيا بيت ۽ اته مقصود ضرور   ئي محقق ديکي ساري ڪا ونان يد جيوي حضور
ليسه معلوم آسه معني ڪيا تسه حاصل ٿين   گو سوالا يعني جو بهتر ده هيمه معني ٿرن
بي تدبر آسه ليس ته ليسه معني زانه ٿه   بيگمان ليس لنش برابر پاڪ ۽ ناپاڪ سوڻ ته لڙهه
عالم و جاهل مٿس لنش جيوي هوئي بنيات ڪوره   ساگ شلغم زعفران يڪسان مٿس لنش ڪرته غور
معنه قرانڪ بي زانن ٿي گيه اهل حق   جهي ونان از جان و دل بر قول پيغمبر صدق
ليسه ڪيه آسي ته ٿر ڪياه سو زاني معرفت   ڪيا حقيقت جا فوه مٿت ته ڪيا ٿر ڪيا جي ڪت

یا الٰہی کر عطا مفہوم معنئی قرآن
نیز مضمونِ حدیث واز کلام عارفان

شیخ حمزہ چہ وی دسیلہ تہ اجابت اندرین
نور ایمان کر عطا ہم نور جان وقت یسین

قاریا از منصفی فَانظُر اِلیٰ مَا قَالَ خوان
قول لاتنظر الیٰ مَن قَالَ ہم ابہر شلہ ست

حضرت داؤد خاکی صاحب سر ولیقین
از برائی ہضم نفس خود چہ فرماوان چنین

قاریا یہ چوک تہ منصف کر کلامس گن نظر
وچہ مرلتس گن یم چہ ونمت تہاکین ای بر امیر

از علیؓ وَانظُر اِلیٰ مَا قَالَ قول معتبر
نیز لَاتَنظُر اِلیٰ مَن قَالَ آمرئی خبر

حضرت شاہ ولایتؓ ئی چہ فرماوان تہ بوزہ
ونمتس گن وچہ تہ ونمت کیا کلام دردسوزہ

وتن والس گن مہ وچہتہ آسہ تہ یا آسہ بد
وچہ کلامس گن تہ کوتا چہ وی کلام معتمد

بر کلام پاک یا کن منبدتہ حال دقال بوزہ
از کلام پاک سپدی پاک سینہ دردوسوز

کیا چہ وستہ ورہ طریق اولیائے کاملین
واصل درگاہ ربانی چہ گیمت صالحین

وردکر وردہ المریدین حل گہزی سینہ تہ صاف
کر عملات منزیہ کینتزا چہ وی مہ کرتت انحراف

وارہ وچہ احوال پاک شیخ شیخان زمان
حضرت محبوب العالمؒ وقطب اقطاب زمان

در شریعت آس کتیاہ مستقیم واستوار
در طریقت فرد و یکتا چون علیؓ رود بار

مندارا ئی حقیقت معرفت را اقتضا
نایب یزدان و پیغمبر بدین واہتدا

بایزید بیشک زمانک ہم جنید وقت بوجہ
ثانی معروف کرخی زمان در جود وسجود

صاحب کشف وکرامات دمقامات سلوک
سایۂ یزدان بخلقان خدا اندر ملوک

خلعت محبوبیت تہ تاج عزّت دت لسبر
معتقد اخلاصمندن بڈاان تہ سایہ سر

کو ہمارانس بہت بر تخت عالی بادشاہ
نائرین بڈ وسیلہ ہیش حق چھوس دستگاہ

ہا مُریدا دردہ پرو ردّ المریدین یاد کر
مشکلاتن حل بنی حاصل گژھی فتح و ظفر

ورد کرو ردّ المریدین دل گژھی روشن تہ صاف
در حقیقت سن بدل تہ بن محقق بخلاف

بعد این ورد مبارک فاتحہ ختمے کنید

ای عزیزان بہر این ناظم کہ لسن مضطر شد است

قاریا ورد مُبارک پر تہ در شام و سحر
نور دل تہ نور جان بخشی خدا نورِ بصر

بعد این ورد مبارک فاتحہ پر تو دعا
میانہ باپت چھوس بو مضطر لسن جوم تی دعا

ای عزیزان فاتحہ داخلاص پرتوانہ خلوص
از برائی ناظم ورد مُبارک باخصوص

باحضور دل قصیدہ پر برائی تمام
در تصوّر انزہ روئی پاک آن شیخ کرام

خاتمۃ الکتاب

حمد ذاتس کن یہ بخشن جان توفیق و ادب
یہ دلس تسکین بخشن نیز تمکین و طرب

حمد للّٰہ یت قصیدس ترجمہ گو اختتام
یارئی حق و پیغمبر گوم شامل صبح و شام

سُو نہ یہ امداد پیر و تہ بزرگو یت اندر
خاصہ پاٹھن حضرت سُلطانہ سنز آسم نظر

ترجمہ گو کاشرس منز مختصر پاٹھن بیان
زیادہ کم گژھ یہ ورد گوی معنے لفہم مردمان

مردمان ورد المریدین ناوہ کن بوزان آسن
تم نہ مضمون و حقیقت بیخبر روزان آسن

اولیارن ذکریت منز لیکھنہ آو ترجمہ خوب
یا الٰہی دس بعالم حسن ہم رونق تہ شوب

یاالٰہی معتقد ساری محب اولیاء
ازفیوض این قصیدہ تھاو تک خوش بانوا

بخش سارن مخلصن تی فہم و دانش عقل و نور
کاٹس سارن گناہن مغفرت کر یا غفور

شوق والن عاشقن میانوی جو عرض و التجا
بعد ختم این قصیدہ مہ کرن از دل دعا

شوق والن ہندہ بابت کر مہ ترجمہ تہ سہل
کاٹس من گو مترجم بی قصور و بی خلل

حضرت مخدوم حمزس جوہں فرید خاکسار
تہندہ لطف برانت جہم ہر زبان لیل و نہار

پشتبان و مہربان سوی جو ہم مہ ہردم یاد کر
چہوم توقع مہ منڈوی در جہان و دہ حشر

از غلامان محمد جوہں محمد ناو جوہم
حضرت سلطانہ سند آسون مرید جاو جوہم

ورچہ ذکر الواصلین سر بالذات ظاہر سال
لہمن تاریخ و تولادت امی لشہ تہاو دہیان

لہمن و نوی لطور حب تہ بوذای حق نقین
بیت اندر آمت سر اسرعنہ ذکر الواصلین (١٣٦٥)

درمہ شعبان بروز احد و عشرین احد
در ہزار و سہ صد و شصت و پنج آمد کر عدد

تمت

قطعہ تاریخ از عبدالسلام بٹ ولسو نیوہ تحصیل کولگام

ترجمہ چون شد مکمل آمدہ انده قسم
خاطر یاران مفرح می شود وده بدم

گفتہ آمد اندرین لبسیار ذکر اولیاء
خاصہ از مخدوم حمزہ آن شہ عالی ہمم

چہوم قدیم ترادت ونان لہم تاریخ و سال
حضرت مخدوم حمزہ مصدر فیض و کرم (١٣٦٥)

تمت الترجمة القصيدة المباركة در ١٣٦٥ کتبها احقر عباد الله المتين خاکسار
درگاہ حضرت سلطان العارفین غلام الدین ... عفی عنہ

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. ____________ *Book No.* ____________

Acc. No. ____________

This book may be kept for **14 days.** An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

تاریخ کشمیر

مصنفہ خواجہ اعظم دیدہ مری

ابتدا سے خواجہ اعظم دیدہ مری کے زمانہ تک تمام پادشاہوں اور اولیاء اللہ و مشاہیر کشمیر کے حالات درج ہیں۔ ۷/-

سلطانی کشمیری

مصنفہ شاعر نامی و نایاب پری صاحب کشمیری

فارسی ۱۲/- کشمیری حصہ اول ۸/- حصہ دوم

شرع محمدی

یعنی کاشر بڈ مسلہ کتاب

جسمیں تمام مسایل فقہ بوضاحت تمام درج ہیں

۷/-

اصلی موسیقی کشمیری

یعنے کشمیر کی قدیم قلمی فارسی موسیقی

۵۴ مقام ۲۹ حصوں میں

قیمت عمہ

دستور السالکین

شرح وِرد المریدین از حضرت بابا داؤد خاکی

پہلی بار چھپی ہے۔ اب صرف چند نسخے باقی ہیں

عمہ

وِردُ المریدین

(بغلی) پاکٹ سائز

معہ ترجمہ منظوم از پیرزادہ محمد حسین خان عارف

۶/-

مفتیٔ اعظم کاشر مسلہ کتاب

کاشر مسلہ کتاب مصنفہ قاری کاشمیری

۸/عہ

تاریخ کشمیر اردو

زمانہ ابتدا سے مہاراجہ رنبیر سنگھ جی تک تمام حالات کشمیر

۳/-

سوانح عمریاں

سوانح حضرت یعقوب صرفی	۸/-
سوانح بلبل شاہ صاحب	۴/-
سوانح حضرت امیر کبیر	۸/-
سوانح حضرت محبوب العالم	۱۲/-
سوانح نقشبند صاحب	۱۰/-
سوانح حضرت غوث پاک	عہ
سوانح حضرت خواجہ اجمیر	۸/عہ

چھوٹی تقطیع میں وظائف

اوراد فتحیہ	۴/-	دعاء یونس حرز یمانی	۴/-
اوراد سہروردیہ		قصیدہ بردہ	۴/-
اوراد نقشبندیہ		سورہ یسین	۲/-
قصیدہ غوثیہ	۴/-	دلایل القادریہ	۴/-
اوراد قادریہ		اسماء بدر	۴/-
کبریت شریف		اقوی التوسل	۲/-
قصیدہ خمریہ		ختمات مروجہ	۲/-

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. ______________ *Book No.* ______________

Acc. No. ______________

This book may be kept for **14 days.** An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

891.441 5525

S.P. College Library,
SRINAGAR.

DATE LOANED

A fine of **one anna** will be charged for each day the book is kept overtime. 16054

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. __________ Book No. __________
Acc. No. __________

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.